

3 2044 107 268 435

Done
Lancaster
1848

5/-

J. C. DALE, M.A. F.L.S., F.C.P.S., &c.

GLANVILLES WOOTTON,

HIGH SHERIFF FOR DORSET 1843.

Capt. Chawner has the
copy of this book which he
lent to Gilbert White
Selborne

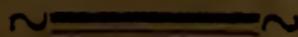
IOANN. ANT. SCOPOLI,

S C R. & Apost. Maiestatis in Montanisticis & Monetariis Consiliarii, Supremi Hungariæ inferioris Camer-
gratiatus Officii Assessori, Mineralogia Professoris,
Cælareæ Regiæ Agrariæ Societatis Styriæ, Carnioliae,
Goriziae & Gradisce, Oeconomicæ Bernensis, &
Apiariæ Lusatiae super. socii,

A N N V S IV.

HISTORICO-

NATVRALIS.

I. *Dissertatio de Apibus.*

II. *Dubia Botanica.*

III. *Observationes Oeconomicæ.*

IV. *Fungi quidam rariores in Hungaria
nunc detecti.*

L I P S I Æ,

SVMTIA. CHRIST. GOTTLÖB HILSCHERI,
MDCCLXX.

ILLVSTRI ERVDITISSIMO,

OPTIMO AMICO

D. IGNATIO A BORN,

S. R. I. Equiti,

Regni Bohemiæ Provinciali, Domino in Altzedlitsch,
Lukawetz, & Inchau, S. C. R. Apost. Maiest. in Montanisticis & Monetariis Consiliario, Supreini Hungaricæ inferioris Camergrafiatus Officii
Assessori,

ANNVM HVNC QVARTVM

HISTORICO-NATVRALEM

D. D. D.

Ioannes Scopoli.

PRÆFATIO.

Annus hic exhibet

I. Apes Celeberr. LINNÆI in tria Genera divisas iuxta fabricam oris, quæ etiam in Dipteris præstantissimos eosque essentiales suppeditat characteres. His addidi modum, quo in Carniola ceriferæ coluntur Apes, exemplo Cl. GLEDITSCHII, qui de earum cultura in Marchia Brandenburgica eleganter ac erudite differuit.

II. Dubia, vel potius Arbitria Botanica, seu vitia Systematum Botanicorum, quæ inservire possunt pro Supplemento

P R A E F A T I O.

*Dissertationis de System. Plantarum a
Doctiss. GISEKE editæ Gotting. 1767.
Ex his patet necessitas Methodi Natu-
ralis, quam multum promovere videtur
attente observata proportio Geometrica,
Arithmetica & Harmonica partium in-
primis floris & fructus, ut alibi, data
occasione, fusi demonstrabo.*

*III. Observationes Oeconomicas ad
incrementum Rei Agrarie, quæ, summa
Reipublicæ emolumento, hoc ævo stupenda
industria colitur & promovetur.*

*IV. Fungos quosdam rariores, auct
hactenus ignotos, ut Gentis huius Histo-
ria, ex cognitis speciebus, indies facilior
reddatur.*

I.

DISSERTATIO DE APIBVS.

uo sunt potissimum, quæ in hac Dissertatione peragenda suscepī, nempe Specierum distributio in Genera propria, & expositio methodi, qua in *Carnioliae Ducatu*, ceriferæ coluntur Apes. Primum quod attinet tria Genera stabilivi, iuxta fabricam oris, quæ in Insectis optima sane discrimina nobis suppeditat. Quoad Apiculturam autem, ea fideliter enarrabo, quæ in Botanicis meis excursiōnibus, passim vidi & adnotavi. His addidi notulas quasdam, ut rem magis illustrarem, & ne nuda relatio tedium legenti pariat.

GENVS I. EVCERA. a)

Inferdum tetrapterum, aculeatum; proboscide facta.

1. *Siphunculo medio, attenuato.*
2. *Setulis binis, margine glabris, siphunculo brevioribus.*
3. *Valvis duabus, convergentibus, acuminate, glabris.*
4. *Laminis binis, dicta organa protegentibus, basi coarctatis, ibique palpum setaceum e latere edacentibus.*

I. EVCERA LONGICORNIS.

Apis longicornis. Entomol. Carniol. n. 794.

Apis antennis filiformibus longitudine corporis hirsuti, fulvique. LINN. Syst. Nat. XII. p. 953.

DIAGN. *Antennae longitudine corporis.*

Vagatur solitaria in pratis, collibus, fruticetis, insidens foliis & floribus.

Ori adsidet lamina flava, hemisphærica.

Maxillæ longæ, apice bidentatæ.

Tibiæ mediæ & posticæ una cum tarso ab domine longiores. Tarsi articuli rufi.

Huic proboscidis siphunculus villosus ubiqui, excepto apice.

•) Ἔυκερως, ἕυκερας, cornutus. SCHREV. Lexic.

p. 48; hinc ἕυκερα βῆς, Bos pulchra cornua habens. SVID. Lexic. Tom. I. p. 892.

2. EVCERA FARFARISEQVA.

Apis farfarisequa. Entomol. Carniol. n. 800.

DIAGN. *Antennae rectae abdomine breviores.*

Primo vere prodit.

In hac specie siphunculus omnino glaber est, setulæ vero crassiores ac in *Longicorni*.

3. EVCERA CVRVICORNIS.

DIAGN. *Antennarum apices adeo intorti, ut capitulum referant.*

Circa Cremnizium in Hungaria Iunio M. capta.

Siphunculus infra medium villosus. Abdomen subrotundum. Totum corpus nigricans, & canescente villo pubescens. Margo alarum ster. Solitaria flores adit, *Longicorni* paulo minor.

GENVS II. APIS b).

Insectorum tetrapterum, aculeatum, proboscide facta.

b) Nominis huius origo non facile eruitur. Apis fuit filius Phoronei Regis Argorum, quem non bene HERODOTVS in *Euterpe*, & alii contundunt cum Eshabo Aegyptiorum. BANIER. *Gotteslebre* Tom. II. p. 87. Nomen hoc gesit etiam Cretensis mulier, quam, nescio, qua traditione iunctus, in Apem a Iove mutatam suisse scripsit COLUMELLA Lib. 19. C. 2. Aegyptiorum Apis Taurus erat. PLIN. *Hist. Nat.* L. 8. C. 46. POMPON. MELA L. 1. C. 33. PLUTARCH. Op. Tom. II. TACITVS *Hist.* V. p. 458. SVETON. de

1. *Siphunculo medio.*
2. *Valvis binis, siphunculo brevioribus.*
3. *Laminis binis palpigeris.*

I. APIS LAPIDARIA.

Apis Lapidaria. Entom. Carn. 813.

*Apis hirsuta, atra, ano fulvo. LINN. Syst.
Nat. p. 960. n. 44.*

DIAGN. *Tota nigra,*

Abdominis apex fulvus.

Pasim occurrit.

Maior & minor est. Huic siphunculus rufus. Valvae canaliculatae, apice bifidae; palpo subterminali, biarticulato. Laminæ glabrae, basi coarctatae & palpigeræ.

2. APIS HORTORVM.

Apis Hortorum. Entom. Carn. 817.

DIAGN. *Nigra.*

Thorax antice flavis.

Abdomen fascia flava, ♂ apice albo.

Tito. C. 5. OVID. Amor. L. 2. Eleg. 13. forte ex hac traditione nata est opinio generationis Apum ex Vitulo. VIRGIL. VARON. PALLAD. ALDROVAND. MOUFFET. GASSEND. Taurus Apis fuit olim Symbolum Terræ. MACROB. Saturn. L. 1. p. 204. & Osiris, seu Sapientiae. RECUIE d'ANTIQUIT. T. III. hinc Apis Philosophiae similitudo apud VERVLAMIVM. Nov. Org. L. 1. 95. *Apes quasi a pedibus dictæ, quod sine pedibus nascantur;* CASSIODOR. In Psalm. 117. v. 12. Apis. Græc. μελίσυος, hinc μελίσύεων οὐγλασάθλα, apum splendida exannina, επειδειτ. in fragm. v. 63.

Ruri passim.

Proboscidis structura eadem ut in *A. Lapidaria*.

3. APIS TERRESTRIS.

Apis terrestris. Entom. Carn. 815.

Apis hirsuta, nigra; thoracis cingulo flavo, ano albo. LINN. S. N. p. 960. n. 41.

DIAGN. *Thorax in medio niger, antice posticeque rufus.*

Abdomen basi rufum, in medio nigrum, postice album.

Habitat sub terra.

Maior. Statura A. Lapidariae.

Minor. basi abdominis subrufa.

Rostrum in hac specie longissimum.

Ponit ovum in cella melle referta, ut vermis hinc nutriatur.

4. APIS VIOOLACEA.

Apis violacea. Entom. Carn. 812.

Apis hirsuta, atra; alis cæruleofuscis.

LINN. l. c. n. 38.

DIAGN. *Tota nigra.*

Alae rufo-violaceæ.

Oculi fuscæ.

Habitat passim, nec tam facile capitur, ut aliæ Bombinatrices.

Caput rotundatum, minus hirtum. Proboscidis siphunculus ubique pilosus, valvæ setaceæ, nec palpigeræ, laminæ basi mini-

me coarctatæ. Antennæ articulis (12).
10-11. quandoque rufis.

5. APIS HYPNORVM.

Apis Hypnorum. Entom. Carn. 820.

Apis hirsuta, fulva; abdomine fascia nigra, ano albo. LINN. Syst. Nat. p. 950.

DIAGN. *Thorax antice pilis albis, postice rufis pubescens.*

Abdomen albis pilis hirsutum; fascia fusca.

Habitat inter Muscos.

Fulvam nondum vidi. Caput, thorax postice, & basis abdominalis fuscorufo villo pubescunt.

6. APIS COLLINA.

Apis collium. Entom. Carn. 823.

DIAGN. *Tota albido villo canescens.*

Abdomen nigrum; cingulis tribus, albidis.

In sylvis occurrit.

Abdominis segmenta margine alba. Proboscidis valvæ exteriore latere ciliatæ.

VARIAT cingulis albido-rufescentibus.

7. APIS FASCIATA.

DIAGN. *Tota rufa.*

Abdomen fasciis (4-5) nigris.

Flores passim frequentat.

Paulo minor *A. Hypnorum.* An forte vivens in eadem societate cum priore?

8. APIS MVSCIFORMIS.

DIAGN. *Tota migra.*

*Oculi flavi, per siccitatem albidi.
Ungues bini.*

Habitat in Carniola circa Duinum, Tergistum, & in Istria.

Habitu convenit cum *A. Violacea*. Flores non adit, vias frequentat, nidum in fenebris parat argillosum, in quo putei cylindrici. Huic alæ fusco-violaceæ. Maxillae porrectæ. Rostrum rufum. Tarsi articuli duo primi siam suampti, tertio longiores.

9. APIS LVCTVOSA.

DIAGN. *Tota nigra.*

Maculae albae, utrinque una ad posticos thoracis angulos, quatuor utrinque ad latera abdominis, una ad originem tibiae singulæ.

Inveni in Hungaria circa Schemnizium & denuo in collibus Cremnizenibus.

Statuta *Muscae Carnariae*. Frons hirsuta, albo puncto inter Antennas. Rostrum ferrugineum; siphunculo apice villoso. Thorax hirsutus, antice albicans. Tuberculum lucidum ad originem alatum. Abdomen lucidum, glabrum, basi obtusum, subtus quoque nitens & immaculatum. Tibiae omnes cruribus longiores & tenuiores.

10. APIS DEGENER.

DIAGN. *Antennæ nigræ, alarum anticarum longitudine.*

Thorax rufo villo pubescens.

Abdomen nigro-fasciatum.

Capta in montibus circa Idriam in Carniolia.
Statura *A. Ceriferæ*, sed crassior. Os flauum ut in *A. Longicorni*. Frons adhuc magis pilosa ac thorax. Abdomen villosum. Tibiæ internæ spinis binis rufescentibus, pellucidis armatae. Ungues quatuor.

II. APIS VESPIFORMIS.

DIAGN. *Statura A. Longicornis.*

Abdomen fasciis flavis interruptis.

Pedes flavi.

Circa Cremnizium in Hungaria capta 19.
Junii.

Frons flava. Caput & thorax rufis villis pubescunt. Abdomen ovatum, basi obtusum, nitens, minus pilosum; fasciis flavis, in medio abruptis quinque, & maculis utrinque binis prope basim. Crura non omnino flava, Tibiæ manusque penitus flavæ. Alæ anticæ fuliginosæ.

III. APIS AGILISSIMA.

DIAGN. *Tota nigra.*

Frons, & Thorax albido villo pubescunt.

Abdomen oblongum, lucidum.

In Hungaria inferiore non rara.

Rostrum longum. Antennæ thoracis longitudine. Margines segmentorum. Abdominis pallidiores. Tibiæ villosæ. Alarum venulæ nigræ.

13. APIS FVLGINOSA.

DIAGN. *Minor prioribus & tota nigra.*

Abdomen subrotundum; segmentis marginis flavescens.

Alae fuliginosæ.

Habitat in Hungaria.

Crassior *A. Agilissima*, rufis villis non valde pubescens. Abdomen lucidum.

14. APIS FRAECOX.

Apis Praecox. Entom. Carn. 804.

DIAGN. *Abdomen supra fastiis tribus albis, subtus totidem rufis.*

Primo vere prodit, florente SALICE rubra.

Similis *A. Ceriferae*, sed minor, nigra, rufis villis hirta. Abdomen fere glabrum, nitidulum. Spina unica ad Tibias.

15. APIS CENTVNCVLARIS.

Apis Centuncularis. Entom. Carn. 799.

Apis nigra; ventre lana fulva; LINN. L. C. p. 953.

DIAGN. *Frons & Thorax rufo densoque villo pubescunt.*

Abdomen lucidum.

Vagatur circa Tuguriā, intrans, recognoscens foramina relicta a larvis Cerainbycum.

Parva; alis anticis macula linearis, rufa, marginali.

16. APIS CERIFERA (c).

Apis mellifica. *Entom. Carn.* 811.

Apis pubescens, thorace subgryseo, abdomine fusco, tibiis posticis ciliatis, intus transverse striatis. LINN. l. c. p. 955.

DIAGN. *Proboscidis siphunculus apice glaber, articulo exiguo terminatus.*

Valvae apice villosumae, palpo biarticulato terminali.

Colitur ob copiam & usum mellis ac ceræ quam colligit, spontanea a me nondum visa, quæ non rara in Poloniæ sylvis d).

Gregarium animal familiæ constituit, quæ constant *Regina*, *Fucis*, & *Operariis*.

REGINA, nostratibus *Maternza* dicitur, cum pro Matre e) aliarum omnium unanimiter habeatur. Nascitur ex ovulo Operariæ

c) Hæc una cereos favos exstruit, mel vero aliæ etiam colligunt.

d) In Georgia pleræque spontaneæ. HAMBVRG. MAGAZ. Tom. VI. p. 595. Wilde Schwärme. PONTOFFIDAN. Dænischer Atlas. C. 12. Von Dænischen Inseeten. a. 1459.

e) Hanc etiam ab omnibus pro infallibili hucusque adsumptam sententiam nuper impugnavit Celeber. VOLTAIRE Singularité de la Natur. Cup. 6.

ratiæ f), in ampliore cella g), præstantiore cibo nutrienda h), spadonibus maior; maxillis brevioribus, capite rotundiore, proboscide duplo breviore, pedibus rectioribus, cruribus posticis flavescentibus i). Hæc aculeo, quo armata est k), raro utitur, feriens vero eum retrahit, nec sibi ictu mortem adfert, ut fit in Operariis. Initio februarii ova ponit, & opus hoc continuat usque ad finem caniculæ.

FVCI l), Trotta dicti, pro Reginæ maritis communiter habentur, et si quidam putent, eos Operariis famulari m). Quis vero copu-

f) ACT. SOCIET. APIAR. Lusat. A. 1767. Diff. III.
contra REAVMVRIVM, SWAMERDAMIVM, LIN-
NAEVM & alios.

g) Quæ in uno alveari (6 — 10), & quandoque pauciores.

h) ACT. SOC. APIAR. Lusat. A. 1767.

i) Reges maiores, oblongi, magis rectioribus cruribus, nitidi, læves, sine pilo. COLVMELL. L. 9.
C. 19. Insignis Regis forma est. SENECA, de Clement. 1. 19. Forma egregia, crura recta, ingressus celsior, in fronte maculi quaedam dividit. PLIN. H. N. Lib. 10. C. 16.

k) Etsi negent COLVMELLA l. c. & SENECA ibid.

l) Græcis Κηφαλίς, HESIOD. Deor. Generat. v. 395.

m) Serotinus foetus, & quasi ad servitia verarum Apum. PLIN. H. N. Lib. u. C. u. contra

lam vedit unquam in Alveis *n*)? Nonne organa Fucorum genitalia dicta penetrare minime posse Feminæ corpus observavit magnus SWAMERDAMIVS *o*)? Quomodo ergo fœcunda redduntur ova Reginæ, cum certum sit Fucos hosce ad procreationem sobolis conferre aliquid *p*)?

VARON. qui ait: *Hi neque adiuvant, & me consumunt.* L. 3. C. 16.

n) *Apum coitus visus est nunquam,* PLIN. l. c. *Quis intus observavit, apes ne coeant, an coitus expertes sint?* SCALIG. Exerc. 191. ARISTOTELES affirmat, Apum coitum visum fuisse nunquam. ATHAEN. Deiphnosoph. L. 8. p. 352.

*Illum adeo placuisse Apibus mirabere morem
Quod nec concubitu indulgent, nec corpore
segnes*

In venerem solvunt. VIRGIL. Georg. L. 4.

contra sententiam Cl. DOBBS. Hamburg. MAGAZ. Tom. IX. p. 63.

o) Bibl. Nat. Cl. III. p. 205.

p) Verumtamen ad procreationem sobolis conferre aliquid hi Fuci videntur, insidentes Seminibus, quibus apes figurantur. Itaque ad vendam & educandam novam prolem familiarius admittuntur. COLVEMELL. L. 9. C. 15. Longe aliter hac de re sentit SWAMERDAMIVS dum ait: — *Ego certe mihi imaginor Reginam foecundari a valido odore effusi seminis masculi, cum penis in fucis non solum imperforatas sit, sed & incapax penetrandi feminæ corpus.* Bibl. Nat. l. c. Sententiam

OPERARIAE neutræ, minores, propolim *q*),
mel *r*), ceram *s*), escam colligunt, tempe-

hanc confirmare videtur singularis observatio
Reginæ, quæ absque Fucis fœcunda ova depo-
suit. SOC. APIAR. LVSAT. A. 1767.

- q) A Græca voce προ ante, & πόλις Urbs,*
cum Apum domicilia defendat, hinc προπόλος
propugnator dicitur ARISTOPH. SVID. Lexic.
Tom. III. p. 177. *Propolis crassioris materie.*
PLIN. I c. C. 7. colligitur in Populo, Salice, Re-
tula, Esculo. GLEDITSCH. Bienenstand p. 150.
ex CONYZA Maiore BOCCON. Mus. di Fisica.
Observ. 28
- r) Duplex, naturale & artificiale Illud Meli.*
DIOSC. L 2. C 101 *Ros dulcis.* ARISTOT.
Hist. L. 5. C 22. PLIN. I. c. C. 2. VIRGIL.
Georg. L. 4. HAMBURG. MAGAZ. Tom. XIV. p.
138. SCHWEDISCH APHANDL. Tom. VII. p. 240,
reclius autem succus e floribus exsudans, ac
principue ex staininibus. DU VERNEY Aet.
Parif. 1706. p. 45 ut et ex unguibus petalo-
lorum, & calicibus nonnullis. LEMERY I. c.
p. 352. Hoc vero esculentum, quid exquisiti
saporis, paratum ex fructibus Plantarum; tale
fuit Mel illud Palæstinæ, quod Iacobus Iose-
phus misit ex uvis factum. COMMENT. GOTTING.
Tom. IV. p. 12. Simile Mel parabant olim Ba-
bylonii ex fructibus Palmerum. HERODOT. L. I.
p. 38, & ex Myrica ac Tritico. IDEM L. 7;
nec non Zygaethes. EUDOX CNTD. L. 6. refe-
rente STEPH. de Urb. p. 290. Hac & Homo
inellusat ut Apis. GIMMA. Fisica Sæteran.
L. 6. C. 5. §. 12.
- q) ΧΗΡΟΣ, α κηρυξ mollis, flexilis, optima sub-*

ratum calorem & siccum aërem amant; solitudinem, suaves odores, & munda loca diligunt; vigiles, indefessæ, puræ, odoratu in prituis excellunt, cellulas cereas hexagonas *t*) construunt, easque modo nectare florum viribus vitæ propriæ modificato replent, modo vero ibidem depositas fororuin ac in primis novarum Matrum proles *u*) fovent & nutriunt. Fucos inutiles factos interimunt, eliciunt *w*); senio confectas, debiles, aut ægras forores expellunt; forodes eliminant; advenas pellunt, nec ullum fugiunt laborem, ut nova familia in columis prodeat in lucem. Ne credas esse

fulva, odorata. DIOSC. L. 2. etiam Naturalis ACT. PARIS. A. 1725. ex baccis *Myrica* ceriferæ nigra, fragilior & male olens; nec non ex gemmis *Populi.* BERLIN. MAGAZ. Tom. I. p. 364. aliisque Plantis. GIORNALE D' ITALIA 1767. April. 4. Tom. III. p. 313.

t) Sexangulis cellam VARRO L. 3. C. 16. ex idæa oculorum lateralium, qui ex hexagonis lenti bus compositi sunt. DOBBS Hamburg. Magaz. T. IX. p. 59. *Cera Sexangula,* OVID. Metamorph. L. 15. v. 382.

u) Nymphæ ARISTOT. Hist. Animal. L. 5. C. 19.

w) Il est plus que probable, che leurs connoissances, ne s'étendent pas jusques-la. Il suffiroit d'admettre, qu'il vient un tems, ou ces malés sent sur le sens des neutres un impression, qui les irrite, & qui les porte à s'en de faire. NOLLET Contempt. de la Nat. T. II. C. 25.

Apes, quæ nectar colligunt, & alias, quæ parvulæ genti alimenta ministrant x).

Rege incolumi mens omnibus una est.

Observatio I.

In Carniolia interiore minori cum lucro & infelicius ac alibi coluntur Apes. Efficiunt hoc saxosi, sterilesque colles, immanis ventorum furor y), defectus sylvarum, & siccitati magis obnoxia tellus z). Hinc steriliores agri, & pauperes passim Agricolæ qui & alvearia ea quæ possident, divendere sæpe coacti sunt. His accedit execranda illa consuetudo Apes trucidandi a), qua nihil perniciosius unquam esse potest. Quid ergo ab insciis & pauperie pressis hisce hominibus sperari poterit? Hos sane five minis adigas, five præmiis allicias,

x) Ut docent FLIN. *H. N.* l. c. C. 10. NOLLET l. c. C. 24. VIRGIL. *Georg.* L. 4. v. 58. &c.

y) — — — *pabula venti ferre domum prohibent.* VIRGIL. *Georg.* L. 4.

z) Ut cætera animalia, non eodem numero, eademque utilitate in quolibet loco aluntur, ita etiam Apes, Ill. a MÜNCHAUSEN *Hausvatter II.* P. 2. p. 559. non enim ubique eadem nectare scatentium florum copia producitur. GLEDITSCH. *Abhandl.* II. p. 65.

a) Vetita lege publica apud Ascolenses. GALLO *Giorn.* XV. p. 294. & in HERTRURIA. ARNAVLT *Hist. des Animaux.* T. I. p. 200.

jdem erit. Rem Agrariam libertas errigit, legum violentia deprimit, quæ peculiari cuiusque Climatis & Incolarum ingenio accommodandæ b). Solent etiam hic Dominiorum Administratores subditos adigere ut mel sibi unice, nec alijs divendant, unde fit, ut Curatores metu adacti mercem hanc superioribus, quocumque pretio consignent, nec ipsi met utilius commercium inire valeant. Aiunt ecquidem, consultum sic esse ærario Principis, cum alio modo Dominicale tributum difficulter exigatur. Sed fucatam hanc esse excusationem facile patebit, si consideres, privativa hæc monoplia extendi etiam posse ad illos, qui alio modo tributum præstare valent, & idem esse, sive Administrator exigat mercem a subdito, sive sequestret pretium apud emptorem.

Observatio II.

Carniolia superior peritiores pluresque fovet Agricolas. Volupe videre est, qua solertia hic in ostio Alvearii collectam glaciem quotidie auferant, initio Februarii eadem a caderibus sedulo purgant, & usque ad florescentiam Pruni, Cerasi idoneum pabulum bis intra hebdomadam Apibus offerant. In montanis elevationibus, peracto fœnisecio, alvearia ad ea

b) *III. DE MONTESQUIOU Esprit de Loix. T. II. L. 14. &c.*

loca transferunt Incolæ, ubi copiose satum Fagopyrum mellisfluis floribus agros exhilat c). Solvunt ideo Custodibus certam monetam, magno fane foenore, cum alvearia sua, quæ antea inelle vacua fuerant, dulci hoc succo gravida domum reportent. Hæc autem mellis Copia non sola semper industria, sed & inquis latrociniis sæpe congeritur, mellis enim odor d) ex aliis spirans alvearibus famelicas allicit Apes, unde furta & querellæ passim oriuntur. Hinc in nonnullis locis vetitum est, ne subditi extera alvearia recipient, nisi certam copiam mellis in se foveant e).

c) *Quibus locis flores idonei deficiunt oportere ait Hyginus in ea loca transferri — quod fieri ait Achæiae Regionibus, ubi transferuntur in Atticas passiones & Eubœa, & rursum Insulis Cycladicibus, cum ex aliis transferuntur Scyrus, nec non in Sicilia in Hyblam.* COLVMELL. L. 9. C. 14.

d) — — — ideoque per auras.
Mellis apes quamvis longe ducuntur odore. LUCRET. L. 4. p. 147.

e) *Hinc providendum ne inbecilliores a validioribus opprimantur — VARRO L. 3. C. 16. adspergenda hinc aqua mulsa, quo facta non solum desistunt pugna, sed etiam conficiunt sellingentes.* IDEM l. c. foramen quoque alvearis ita angustum reddatur, ut una tantum Apis subire queat. BRESLAU. SAMML. Ao. 1718. M. OCTOBR. cavendum etiam ne pabulum deficiat. GLEBITSCH. *Bienenstand.* p. 36.

Observatio III.

In Districtu Vippacensi non semel obser-
vatum fuit ex binis alveatibus septem & octo,
examina intra annum prodiisse. Calidior hic
aëris temperies, & copiosi in vicinis collibus
nectariferi flores, Insectis hisce præcipue fo-
vent. Exeunt enim citius, hyemali lethargo
serius obruuntur, & hinc facilius ac alibi spe-
ciem multiplicant. Dolendum itaque tam
pauca hic esse alvearia, cum tamen incolæ ma-
ius inde lucrum haurire possent, ac ex vitibus,
quæ ob soli siccitatem, & ventorum impetus
Cultorum spem fallunt sæpiissime. Ac utinam
superiores exemplo f) præxirent, viamque in-
dicarent subditis, qua sibi eam, qua prenum-
tur paupericim, sublevare facile possent.

Observatio IV.

In Alpestribus Carnioliae locis Apes mi-
go-
rein mellis copiam, examina vero plura sup-
peditant, e contra vero in planiore eiusdem
parte maiorem ceræ ac mellis copiam largian-
tur, familias vero minus propagant. Et hæc
unica ratio est, quare in elatioribus montanis-
que locis alvearia leviore pretio vendantur,
ac alibi. Humida quoque & pluviosa tempe-

f) *Le moyens pour faire changer les manieres
sont l'exemples.* MONTESQ. I. c. p. 169. SCHI-
RACH. *Bienenvatt.* p. 90.

stas propagationi magis favet, quam sicca. Per-
eunt etiam hic facile Apes illæ, quæ tempe-
to climati adsuetae ad frigidiora loca subito
transferuntur g), ut ideo certum sit, utilitatem,
quam Apes Curatoribus adferunt, non soli in-
industriæ, sed etiam peculiari regionis cuius-
que ingenio, adscribi omnino deberi.

Observatio V.

Alvearia nostra ex molli ligno Tiliæ, Salicis, vel Abietis, confici solent h). Optima censentur illa, quæ constant quatuor tabulis Abietinis, quarum crassities est semiuncialis, longitudo pedum duorum cum dimidio, latitudo vero unciarum fere tredecim i). Tabulæ laterales adfiguntur clavis ferreis parti su-

g) Solent coeli novitate laceſſiri. COLVMELL.
L. 9. C. 8.

h) Straminea, utpote calori & frigori minus obnoxia, laudat. SOC. OECON. BERN. A. 1764. p. 98. lignea. GALLI Giorn. XV. p. 289-290. corticeas. VARRO L. 3. C. 16. nec non ex ferulis aut Salicibus opere textorio fabrefactas. COLVMELL. I. c. C. 7. deterrima vero ex arbore excavata, qualia in Hungaria vidi.

i) A debita alvearium amplitudine pendet ſæpe felicitas totius Reipublicæ. ACT. SOC. APIAR. A. 1767. præscripta Regioni huic conveniens eſt, & ex uno vase quinquaginta certe mellis libras ſubminifrat.

periori, inferior vero cum lateralibus connectitur uncis mobilibus, ut alveus a collectis foribus, absque labe favorum, omni tempore, purgari queat. Pars antica alvearis constat tabula proprio sulco a lateralibus excepta, binisque foraminibus instructa, quorum altitudo quartam partem unciæ, latitudo vero tres unciæ non excedit k). Utrumque ostium manet apertum dum calida viget æstas, alio vero tempore unum occluditur. Pars posterior alia tabula clauditur, ita tamen, ut ad libitum removeri, & denuo adponi queat.

Observatio VI.

Unde patet alvearia in hac Regione horizontaliter, non vero perpendiculariter collocari, cum prius situs propagationi, secundus vero mellificationi potissimum faveat. Eorum ostia in his terris ita locantur, ut eum ellipticæ locum respiciant, quem signo arietis notarunt Astronomi; sic enim Apes, non solum a frigidiore orientalis plagæ vento hyeme & vere timentur, sed etiam efficitur, ne a radiis solariis primi veris præmature evocatae ab inse-

k) *Foramina angustissima esse debent, ut quam minimum frigoris admittant, nec capiant plus unius Apis incrementum, ne venenatus stellio, aut obscurum Scarabaei, vel Papilionis genus, lucifugaeque Blattæ favos populentur.* COLEMELL. L. 9. C. 8.

quente frigidarum noctium frigore destruantur *l*). Solent & quidam alvearia sua ita collocare, ut modo antice, modo postice elatiorem situm obtineant. Primum fit eo tempore, quo nova familia primos favos ædificat, ut eos prope ostium prius exstruat, sicque latrociniis minus obnoxios reddat, & Curator Opus eo facilius observare possit. Secundus vero situs eligitur, quam primum in antica parte favi quidam apparent, ut humiditas sponte difluere, & cadavera ab Apibus eo facilius expatriqueant *m*).

Observatio VII.

Apes Carniolicæ hyemali tempore variis modis tuentur a frigore. Modo enim ea in propriis receptaculis stramine tegunt, modo in tenebricosum locum transferunt, modo vero ligneis cistis includunt. Solent & quidam quavis hebdomada cadavera & sordes ante

l) *Sedes collocanda est contra brumalem meridiem, procul a tumultu, nec calido loco, neofrigido.* COLVMELL. l. c. C. 5. Si enim tota die æstivo soli exposita fuerint alvearia, diffundit mel, & Apes suffocantur, vel melle inquinatae pereunt. HANNOV. MAGAZ. Tom. XX. p. 520 — 526. Hinc hortulus pauperis apud QUINTILLANVM positus erat ad ortus solis hybernos Declamat. XIII.

m) *Ora cavearum proniora sint, quam terga.* COLVMELL. l. c. C. 7.

ostium collectas caute educere, & singulis diebus collectam glaciem auferre. Post secundam Februarij, nivem prope tentorium terra adspergunt, ut eo citius deliquescat, eodemque tempore alvearia e tenebris in lucem educunt. Nonnulli sub initium veris inferiorem alvearis tabulam removent, cadavera & sordes abstergent, dein observant an favi prolem novæ matris, aut spadonum rudimenta contineant. Si enim hæc deficiant, supponunt fragmentum alterius favi, qui vermein Reginæ fovet, ut examen eo certius ac citius obtineant. Sed monent præterea, hic festinandum non esse, cum debilior familia serius prolificet, adeoque observandum, an Apes copiosum panem \textcircled{z}) inferant, vel non. Nam si prius appareat, certum est signum, novam sobolem feliciter prodituram, secus vero Reipublicæ adoptiva matre succurrendum protinus esse.

Observatio VIII.

Proventus Rei Apiariæ non ubique eodem modo quæritur. Plerique ex alvearibus melleditioribus tertiam favorum partem \textcircled{o}) excin-

\textcircled{z}) Deponitur hic in cellulis nonnullis, indeque cera conficitur. SWAMERDAM Bibl. Nat. p. 151. PLVCHÆ Spettac de la Natura. p. 139. GLEBITSCH Abhandl. p. 166.

\textcircled{o}) Quidam dicunt oportere novem partes tollere, decimam relinquere. VARRO L. 3. C. 16.

dunt, alii id tantum colligunt, quod in scatula
alveo inposita ab Apibus collectum fuit, alii
vero, et si pauci, Apes sumo suffocant & vasa
penitus evacuant. Mellatio p) hæc circa finem
M. Iunii plerumque instituitur q), cum Res-
publica hæc tunc minus multiplicet, & melle
magis abundet. Neque hoc sine cautela sit,
ne Apes, dum hyeme ac vere evigilant, suffi-
ciente r) pabulo destitutæ, periclitentur, aut
pereant s). Hinc sapientiores quidam so-
lent alvearia melle grida, aliis inponere, in
quibus pauca copia mellis, ut utrumque ido-
neo instructum alimento, eo felicius alio anno
speciem multiplicet.

alii ex hac vindemia duodecimam partem
Apibus relinquunt. PLIN. l. c. L. IV. C. 14.
Alii dimidiam partem. Heic tamen modus
non est in omnibus regionibus certus, quoniare
pro multitudine florum, & ubertate pabuli
Apibus consulendum est. COLVMELL. L. 9 C. II.

p) Terminus Plinianus, mellis vindemia. co-
LVMELLÆ.

q) Cum animadvertisimus Fucos ab Apibus ex-
pelli. COLVMELL. l. c. C. 15.

r) In Carniola nullum adhuc alveare visum fuit,
in quo Apes hyeme ac vere, ultra decem mel-
lis libras consumperint.

s) Plus l'air continue d'être doux en Hiver,
plus la consommation est grande. Les Abeilles
courant plus de risque de manquer & de mou-
rir de faim avant le retour de la saison des
fleurs. ARNAULT. Hist. des Animaux. Tom. I.
p. 163.

Observatio IX.

Examina *t*) apud nos, alia sunt spontanea, alia vero artificialia, ac denuo alia verna aut æstiva, quæ rursum in prima, secunda, & ter-tia dividuntur. Naturalia (quæ sunt defectu spatii intra alvearia ob auctum nimis familiæ numerum *u*)) quo citius apparent, eo melius est, & e contra. Hinc verna examina præstantiora *w*) novam Familiam inter decimam quintam Augusti M. & octavam Septembris non raro præbent; quæ post diem D. *Udalrici* apparent, etsi populosa, prioribus tam en debiliora se produnt; debilissima vero sunt illa, quæ florente Fagopyro in lucem prodeunt, hyeme enim pereunt facilis, quam si superaverint, sedulitate summa cætera superant. Primum examen comitatur pars aliqua adultarum Apum, & iam foecundata Mater, quæ in cellulis vix exstructis statim ova deponit *x*). Quandoque vero loco adultæ

t) Examen Apum. CICERO Offic. I. 44. Vernalulum COLVSELLÆ. Agmen VIRGILII.

u) ACT. SOC. OECON. BERN. A. 1764. P. IV. p. 126.

w) ARNAVLT l. c. p. 196. 197. plures enim Apes fovent, & ob copiam florum labores suos felicius perficiunt.

x) SWAMMEDAMIVS vidit in uno alveari cellulas 22574, proliferas 7824. melliferas 14750. REAVMVRIVS autem ova operariarum vidit 30-40000, fucorum 800. Reginarum 8-10.

Matris, plures novæ prodeunt, cum nempu
 Familia ob adversam aeris temperiem intra al-
 veare detenta, ac moræ inpariens priuæ Matri
 inortem intulit; tunc enim novas enutriunt,
 translato ovulo neutræ in cellas peculiares, ad
 marginem favi, hunc in finem exstructam y).
 Cum examen exiturum est, peculiaris quidam
 sonus *pi, pi, pi,* & *qua, qua, qua*, ante triduum
 auditur, ac multæ Apes ante foramen pen-
 dent congregatæ z). Secundum examen pau-
 ciores fovet Apes, & nona plerumque die post
 primum erumpit. Tertium cæteris debilius
 est, idque nostri, ablata & cavea per noctem
 inclusa Matre, cum seniori populo commisce-
 re, sicque emigrationem impedire conantur a).
 Felicius etiam multiplicant Apes, quæ copio-
 sum panem inferunt, etsi aeris constitutio nunc
 sicca, nunc paulisper humida, ac demum ca-

y) Contra Sententiam. Ill. 2. LINNE, qui Regi-
 nam ex peculiari ovo femineo nasci putat.
Syst. Nat. II.

z) VARRO L. 3. C. 16. *ante triduum, quam eru-
 ptionem facturae sunt, murmur exoritur.* co-
*LVMELL. L. 9. C. 9. nisi infortunium aliquod
 acciderit. HANOVER. MAGAZ. Tom. XX. p. 520.*
*Alia signa emigrationis lege apud HIRSCH. Bie-
 nenzucht Cap. 5.*

a) Quartum & quintum examen est alvearis certa
 pernicies. SCHIRACH *Bienenvatter* p. 341. hinc
 hisce augenda Gens deficiens in aliis. DIAR. ITAL.
*Toni. I. p. 43. NIEDERÖSTREICH LANDWIRTS-
 CHAFT. p. 175. 176.*

lida fuerit; e contra vero, si tempestas diu humida ac pluviosa, per frigidum nimis, & inpetuosis ventorum flatibus regio hæc diu fuerit agitata, spontanea examina multo pauciora videntur. Idem faciunt Fuci ante debitum tempus occisi *b*), vase magna nimis *c*), & præsentia Reginæ fucorum. Matura vero examina demonstrat humiditas quædam, circa posticam alvearis tabulam, verno tempore apprens. Qui spontanea examina citius habere cupiunt, dant Apibus florente Cerafo potionem hanc. Mellis quantum placet, Vini albi generosi, q. s. donec cum melle fluidum liquorem constituat, Caryophyl. aromat. part. 2. Fl. nuc. mosch. pulveris p. 2. Cinamomi p. 1. Ad mensuras duas mellis addunt duas drachmas aromatum. Hoc modo obtinuit quidam ex triginta octo alvearibus triginta duo examina, dum alio anno, in quo mel sine aromatibus oblatum fuerat, ex quadraginta sex alveis, viginti tantum quatuor prodierunt.

b) Solent ex nostris quidam inutiles Fucos occidere, ne mel absument, ne aliarum labores retardent, ne ante ostium stantes ingressum & egredium operariarum impedian, & ne neutræ, cum iactura temporis eos occidere debeat.

c) Hinc COLVIMELLA recte monet, ut purgatis domiciliis opercula intus usque ad favos admovantur, omni vasea parte sedis exclusa, quo facilius angustiae cavearum per hyemem coadescant. L. 9. C. 14.

Observatio X.

Si Mater evolans d) ab Hirundine aut Crabrone, vel ab aliis Apibus in alieno alveare, quam errore loci ingressa est, occisa fuerit, vidua gens inquieta, intra domum & in eius vestibulo amissam Dominam quærerit. In hoc casu imminenti totius Reipublicæ fato e) hunc in modum succurrunt Apicolæ nostri. Examinis tempore stat Curator ante alveare, & quam primum prima mater exiit, insequentes captat, & una cum operariis quibusdam includit seorsim cistulis ligneis, quarum longitudo tres uncias, latitudo vero duas habet. Captivis hisce vesperi mel datur, donec Apes, quæ emigrarunt, favos exstruere incipient. Si itaque Alveare dictum, suam matrem amiserit, cystulam clausam, una cum inclusa Regina, in eo collocat, ibique relinquit eosque, donec Apes, sedatis turbis, eandem exceperint.

- d) Evolatus kuius finis quibusdam dicitur esse foecundatio, alii vero adfirmant Neutras non antea favos exstruere, ac Regina tenue quoddam filamentum alveo intulerit.
- e) Amisso Rege totum dilabitur examen. SENECA de Clement. L. I. Duce amisso dilabitur totum agmen migratque ad alios. PLIN. l. c. L. II. C. 17. Sed Respublica quæ matre diu caruit, nullam aliam amplius excipit. ACT. SEC. APIAR. & Apes una cum Regina, mellita aqua adspersendæ, antequam cum grege uniantur IBID.

rint. Notandum tamen, illam, quæ primò evolat, Reginam, non semper eam esse, quas Apes elegerunt, ut sequenti exemplo clare patet. Curator quidam secundam Reginam, una cum nonnullis Apibus, lignæ capsulæ inclusit. Grex hæc, nullo obstante pulsatæ fartaginis sono f) anxie circumvolans, nullum cui insideret locum inveniebat. Ea nocte inquieta valde hinc inde oberrabat, nec in unum agmen, ut alias contingit, coacervata sedebat. Sequenti die alveo exceptæ, evolassent omnes Apes, nisi cautus Possessor alvearis ostium obturasset. Cum itaque adverteret, insuetas hasce turbas, inde unice nasci, quod legitima Domina Republicæ fuerit erepta, aliam cystula inclusam Matrem intra alveum collocavit, qua visa Apes, sedato furore, in unum agmen collectæ, favos consueto ordine protinus ædificarunt, alia vero Regina, prope posticam alvearis tabulam paucis Apibus involuta iacebat, quam cavea inclusam, aliis usibus adservavit prudens Curator.

f). De hac Methodo mentio fit apud VARRONEM.
 L. 3. C. 16. COLVSELLAM L. 9. C. 8. VIRGILIVM Georg. 4. LVCANVM L. 9. v. 88. OVIDIUM Fast. L. 3. v. 41. 42. & adhuc laudatur a GALLO Giorn. XV. PLYCHE Spettac. della Nat. T. I. p. 126. BAVMAN. Niederösterreich. Landwirthsch. p. 174. Vana quidem foret si Inseæta auditu carerent. a LINNE Syri Nat. p. 535. Sed si surda hæc animalia sunt, cur strident CICADÆ, GRYLLI? cur pipiunt in alvearibus novæ Reginæ?

Observatio XI.

Examina artificialia *g)* nostrates pluribus modis instituunt, & quidem

Primo. Exscindunt ex alio alveare frustum favi, quod spadonum ovula fovet, & una cum insidentibus Operariis, superiori tabulæ alterius inversi alvearis adglutinant globulis cereis, ita, ut inter hos globulos binæ apes simul facile ambulare queant. Inde ad latera & in inferiore parte firmatur ideū favus tabulis ligneis, ne decidat, cum alveus in debito situ locandus est. In hoc statu collocatur vas, obturato ostio, in tenebricoso loco, in quo per biduum relinquitur, ut Apes favum superiori tabulæ firmius ad glutinent. Tertia die educitur vas e tenebris in lucem, & aperto ostio, inclusis Apibus excundi libertas conceditur. Sic Operariæ ex ovulo quolibet Reginam sibi enutriunt, quæ multiplicatis cellulis, familiam demum propagat *h)*.

Secundo. Eligitur vegetum & prolibus abundans alveare, indeque Apes (relicta tamen tertia parte) in aliud vacuum, una cum Ma-

g) Naturalibus præstantiora. SCHIRACH *Bienenvat.* p. 347-348. De his optimas cautelas tradit HIRSCH *Bienenzucht.* Cap. 5. p. 107.

h) Eandem methodum habent. ACTA SOCIETATIS APIAR. II. p. 55. & 78. minus laudabilem vocant, cum patua Gens fructus non satis calefacere & a frigore tueri possit. IBID.

tre pelluntur *i*). Vas hoc ponitur in eo loco, ubi aliud antea fuerat, alterum vero melle & cera gravidum, collocatur in alio situ, qui quadrante in horæ a communi receptaculo distet. Sic Apes Matræ viduæ, sibi educant aliam, ut suo tempore speciem multiplicet *k*). Cum vero alvearia absque Matre latrociniis magis exposita sint, sic prima hebdomada qualibet die vigilant, ne alienæ Apes solitarium hoc Vas ingredi possint. Interea vero oblato melle quotidie nutriuntur præsertim si anni tempus nectariferis floribus minus abundaverit, famelicæ enim laboribus ineptæ sunt, & materni ovuli curam facile negligunt. Elapso mense, alveare hoc domui suæ redditur, sicque duplex familia ex una obtinetur.

Tertio. Apes omnes e domo propria in aliam vacuam pelluntur, & in eodem loco reponuntur, ut novos favos exstruant. Vas solo melle ac cera dives inponitur simili, ut Apes ex inferiore in superinpositum *l*)

- i)* Fit hoc Junio M. ob copiam pabuli, & sicciorum coeli naturam.
- k)* In alvearibus, in quibus Apes copiosiores sunt, foetus facile occiduntur, ut mel in cellulis reponi queat, in quo casu expellendæ inde Apes, & dandi iis favi proliferi. DIARIO D'ITALIA. I. p. 51.
- l)* Sive denum PELTIANA methodo, cuius idem iam pridem dedit GEDDE, & in perfecta etiamnum dicitur in NOVELISTE ECONOMIQUE &c.

alveum migrare queant. Altera die removetur vas superius, & una cum vacuo alveare in alio loco collocatur, ut inferius novam sibi matrem, quæ teneræ prolis amore superiorem domum ingressa est, sibi iterum enutriat. Post mensem restituitur alveare priori loco, Apes vero, quæ melle ac cera vacuam domum inhabitant, oblato melle quotidie refici & ali debent *m*).

Observatio XII.

Artificialis hæc alvearium multiplicatio tunc in primis laudatur, cum anni tempus spontaneæ non favet, & Apes mellificationi nimis addictæ sunt. Si vero contrarium obtinet, tunc attendere oportet, ne eæ pabulo destituta hyeme aut vere pereant, quod oblato melle, aut alio victu succedaneo *n*), avertere

T. 29. p. 137. ACT. SOCIET. OECON. BERN.

1764. I. Diff. IV. sive aliter fuerit fabrefactus.

FRANKISCH. SAMLUNG. Band VIII p. 70.

- m*) Idem legitur in ACTIS SOCIET. APIARIAE, sed hic non omnes expelluntur Apes. Plures modos multiplicandi alvearia habet SCHIRACH. l. c. p. 349. 384.
- n*) Mel cum aqua coctum, succus pomorum butiraceorum ACT. SOCIET. APIAR. II. p. 102. 107. Ficos pingues in aqua coctos, aquam mulsam, passulas. VARRO. L. 3. C. 16. COLVMELLA L. 9. C. 14. aliasque res. GALLO Giorn. XV. p. 246.

oportet. Neque omnis methodus, de quibus
antea dictum est, æque placet nostratibus; pri-
mam enim reprobant, secundam minus peri-
culosam, tertiam vero cæteris tuiorem cen-
sent; nam 1) non minuitur vis in tota Repu-
blica, 2) nullæ proles destruuntur, 3) Apes
melle non foedantur, 4) alveare latrociniis
minus exponitur, 5) nova examina certius
obtinentur, 6) nulla apum fuga hic me-
tuenda est.

Observatio XIII.

Quidam duos greges, si debiles nec popu-
losæ satis, in unum uniunt. Sed & aiunt pri-
mum examen cum secundo multo facilius,
quam secundum cum tertio coniungi o).
Adultas etiam florente Fapopyro comiscent
quidam cum iunioribus p), qua methodo,
se easdem iuniores reddere dicunt. Solent
& Apes Regina diu destitutas, vel & latronum
insultibus debilitas e domo pellere, & cum alia
Gente miscere, alveare hoc autem inponere
alteri, in quo favi deficiunt. Uniunt etiam
nonnulli debiliores familias hyeme certo peri-
turas cum illis, quæ diuidiam tantum alvea-
ris partem favis repleverunt, sicque feli-
citer utramque Rempublicam saepe confer-

o) Imbecilliores subiiciunt sub alterum regem.
VARRO L. C. HAMB. MAGAZ. Tom. XX. p. 526.
527.

p) Idem docet SCHIRACH. L. C. p. 576. 577.

vant. Sed & illa alvearia, quæ cera ac melle plena sunt, sedulo observant, & ne forte ob aërem minus renovatum hyeme periclitentur, tabulam superiorem & posteriorem, prope angulum, utroque in latera, aperturam faciunt, cuiunt, cuius longitudo sit uncialis, amplitudo vero duas lineas non excedat.

Observatio XIV.

Alvearia in alia loca translaturi, hasce regulas potissimum observant Carniolæ. *Primo* fit hoc Iulio M. potissimum, cum Apes ob inopiam alimenti, melle ac prolibus pauperiores apparent. *Secundo*. Non autem verno tempore, tunc enim prolificati*nij*) in primis addictæ Apes, si succubibus agitatæ fuerint, irritantur sæpe adeo, ut propriæ quoque Dominæ mortem adferant. *Tertio*. Nec hyeme, ne favi melle graves & indurati decidunt, sicque Apes non paucas, ac forte & ipsam Reginam, interimant *r*). *Quarto*. Trabes in curru, cui vasæ inponuntur, sunt vinculis coriaceis, aut ferreis catenis adligatae. *Quinto*, Alvearia, in quibus Favi transversi sunt, iuxta longitudinem currus suppina locantur, quæ vero parietibus lateralibus parallellos possident,

q) ACT. SOC. OECON. BERN. 1764. P. I. p. 108.

r) Hinc stramini inponenda alvearia haec, eodemque rotas involvendas suadet expertissimus SCHIRACH l. c. p. 114.

transversim poni solent. *Sexto.* Antequam currui inponantur, obturant ostia ligno, vel abietinis ramulis, & remota tabula posteriore, linteum adponunt undique bene adligatum, ne Apes exire, & ne in itinere nimio calore lædantur. *Septimo,* Iter hoc sensim, nec non vesperi & noctu instituitur, interdiu vero currus sub umbra quiescit, & apertis vasorum ostiis, datur Apibus mel legendi evolandique libertas s).

Observatio XV.

Ab hostium insidiis Curatores nostri suas Apes probe tuentur, & quidem *Primo* a larvis *Tineæ Melonellæ* t) alvearia sæpe pur-

- s) Si longius advehendae sunt, nocte collo portentur. *PALLAD.* L. I. Tit. 29.
- t) *Vermiculos ac Tineas* vocat *COLVSELLA* L. 3. C. 14. *dirum tineae Genus* *VIRGIL.* *Georg.* 4. *Lupum SWAMERDAM.* *Bibl. Nat.* p. 208. Tab. 26. *Papilionem ignavum.* *PLIN.* H. N. L. II. C. 19. *Fausses Teignes REAUMUR.* *Insect.* T. III. 8. *Bienens-Schabe.* *ROESSEL.* *Insect.* T. II. p. 243. destruuntur fumo fimi mixti cum medula bovina. *COLVSELLA.* l. e. excisa cera, in qua nidi. *SWAMERDAM.* l. c. 209. succo Apii graveol. *Petroselini & Origani TRINCI Agricolt.* p. 341. purgatis Martio M. alvearibus, vel abscisâ favi parte, in qua puppæ latent, aut Apibus in aliud vas expulsis *SCHIRACH.* l. c. p. 627. Fumo linteorum *COLER.* *Oecon. rural.* & *dom.* p. 565. Vide *DISSERT.* de *Tinea Melonella in Aet.* *Svec.* 1762. T. 24. N. 2. & T. 26. p. 12.

gant; *Secundo*; cavent sedulo ne favi inferiore tabulam attingant. *Tertio*, Nidos Hirundinum harumque pullos devastant. *Quarto*, Nocturno tempore Crabronum nidos bullienti imergunt aquæ, vel fumo suffocant intra cavas arbores latitans invisum pecus. *Quinto*. Receptacula alveorum ita ædificant, ne ranæ eos attingere ullo modo queant u).

Observatio XVI.

Ægritudines, quæ in hac Provincia Apes affligunt, duæ sunt in primis, nempe putredo contagiosa x), & alvi fluxus. Prima tunc oritur, cum mortuæ y) proles in putridum liquamen diffluunt, quod proximas adigit Apes, ut vivos quoque deserant soetus fame demum morituros, unde malum late serpens brevi to-

u) Formicæ alvearibus etiam infensæ, arcentur, retibus piscatoriis. BOETHIVS *Schwedische Abhandl.* T. XXV. p. 35.

x) German. die Faulbrut. Græcis Οογεδαινæ. PLIN. Cleron. V. Scleron, obscuræ originis voce ARDVIN.

y) Multis de causis; 1) ob immodicum frigus; 2) ob defectum veterum Apum; 3) ob ineditam; 4) ob inversum situm embrionis OVERBERK. *Bienen Wörterbuche.* p. 27. WERNER. *Bienensucht.* p. 58. SCHIRACH l. c. p. 636. 5. 2 prava nutrimenti qualitate. ACT. SOCIETATIS APIAR. II. p. 110. III. ex vacuis cerarum partibus putrefientibus. COLVMELLA L. 9. C. 13.

tum corruptit ovile. In hoc casu solent plerique totam familiam, una cum favis comburere z), ne pestifera lues alia inficiat alvearia. Secunda nascitur, 1) si Apes a hyemali somno excitatae a), nimiam mellis copiam libaverint; 2) si fordes diutius intra alvearia detentæ fuerint; 3) Ob mellis acescentiam, quam loci humiditas, aut liquor ille ceracea materie minime tectus, inducit; 4) Quæcumque alia mellis conditio non naturalis b). Remedia, quæ huic malo medentur, quædam præservativa sunt, quædam vero curativa. Præservativa sunt 1) si nullum aut tenue saltum pabulum hyeme Apibus porrigitur, ne copiosæ fordes intra vasā colligantur, 2) si initio

z) Damnat hanc methodum SOCIET. APIAR. I. c. p. 112, ac suadet amputationem favi læsi, ac substitutionem fani, optimo melle per triduum nutritis interea apibus. Idem est consilium TRINCI I. c. p. 339.

a) BACCO de VERVLAMIO *Hist. Vir. Oper. omn.* p. 351. n. 75.

b) Venenatum mel Ponticum. ARIST. H. N. L. 5. C. 22. ob flores aquoso vere marcescentes. PLIN. I. c. L. 21. C. 13. Aconiti flores. SARRACEN. in not. ad DIOSC. L. 2. C. 105, vel & alias Plantas QVINTILIAN. Declam. 13. Oper. Tom. III. GLEDITSCH *Bienenstand.* p. 130. qualis est *Ulmus.* GALLO. Giorn. XV. p. 300. *Euphorbia colvrella* L. 9. C 13. Idem haud bonum ex *Erica.* DIOSC. L. 1. C. 127. DU HAMEL *Arbor.* I. p. 222.

Februarii iisdem evolandi, & ita excrementa extra alveos exonerandi, occasio datur; 3) Si optimo melle verno tempore nutrientur. 4) Si commune receptaculum in sicco, nec in uris circumdato loco, fuerit exstructum; 5) Si cadavera, & frides c) hyeme & vere a Curatoribus expurgentur. Inter remedia, curativa laudatur in primis sequens: Mellis optimi libram dimidiam; Aquæ font. unc. octo, Cinnamomi, Zinziberis, Cort. Limoniorum, Fl. nuc. mosch. Nuc. mosch. d) ana p. æq. Omnia hæc pulverisata miscentur cum melle dicto, & fit Electuarium. Hoc porro miscetur cum quarta parte vini albi generosi, in quo frustulum Camphoræ, magnitudine Nuc. mosch. fuerit dissolutum. Liquor hic plano vasculo exceptus, superinpositis culmis stramineis, collocatur, intra alveare vespertino tempore, quolibet Mense semel aut bis, vel & sæpius, prout necessitas urget e).

c) Ergo Vergiliarum occasu primo statim convenit aperire alveos & depurgare, quidquid immundi est COLVSELLA l. c. C. 14.

d) Specificum in hoc morbo, SCHIRACH. I. c. p. 634.

e) Part. 4. Vini veteris, Mellis, Sacchari Part. I. laudat SCHIRACH. ibid. p. 612. Vina medica ta cum Malis punicis, Uvis passis. COLVSELL. l. c.

Observatio XVII.

Flores apibus gratissimos, in his terris suppeditant Pruni omnes, Pyrus vulg. & Pomum, Trifolia omnia, Plantæ labiatæ, Plantæ personatæ pleræque, Pepo cucurbita, Berberis racem. Salices, Lotus siliquosa, Coronillæ, Rhainni, Scabiosæ, Viciæ, ac in primis Faba, Centaurea Scabiosa, Papaver sativ. Plantæ asperifoliæ, Cheiranthus, Tilia, Polygonum Fagopyrum f.). Ab aculeo defendunt se nostri pileis, chirothecis, applicatione radicis Allii cepæ, olei Tartari per deliquium g).

GENVS III. NOMADA b).

Insectum tetrapterum, acuteatum; proboscide facta.

f) Defectu idonearum Plantarum mel nullum. BRESLAU. SAMLUNG. A. 1720. M. Iul. p. 55. hinc eas oportet ferere, quas maxime diligunt Apes, nempe Rosam, Serpillum, Apiastrum, Papavera, Fabam, Lentem, Pisum, Ocimum, Cyperum, Medicam & maxime Cytisum. VARRO L. 3. C. 16. alias plantas enumerat COLMELLA L. 9. C. 4. PALLAD. L. 1. Tit. 37. GIMMA Fisic. Sotteran. L. 6. C. 5. § 4.

g) Lutum OVID. Fast. L. 3. v. 760. Lauri folia contusa. HAMEL. Hist. p. 244. extractionem aculei, dein inpositum malvæ folium. RIEGER. Introd. Apis. Aut Uvinam HIRSCH. Bienenzucht. Cap. 16. Ferrum. GIMMA. Fisica Sotteran. L. 6. C. 5. p. 402.

h) Ob vitam vagam, qualis est Nomadum. SVID. Lexic. p. 628. C. SIL. ITAL. Pun. L. 1. HERODOT. in Melpemone, p. 110. Tapaiarumque Gentis. MARGRAV. H. N. Brasil. C. 12.

1. *Siphunculo &*

2. *Valvis binis sub apice palpigeris.*

1) NOMADA RIPARIA.

Apis Riparia. Entomol. Carn. 802.

DIAGN. *Abdomen ellipticum, nitens.*

Capta in floribus Berberis.

Quandoque segmenta abdominis lateraliter
margine alba sunt. Alarum margo
niger.

2) NOMADA SVCCINTA.

DIAGN. *Abdomen ellipticum, basi rufum.*

In montanis *Carnioliae* non frequens.

Cerifera vix minor est. Abdominis se-
gmenta tria nigra sunt, margine tamen pal-
lide rufa. Nervi alaruin maiores pari-
ter rufi.

3) NOMADA SQVALLIDA.

DIAGN. *Nigra.*

*Punctum nigrum in medio marginis ala-
rum antecarum.*

Rarius occurrit, in pratis montanis.

Maior priore. Abdomen pariter nitens,
sed magis hirsutum ac in *N. Succinta*. An-
tenæ duplo longiores, ac in *N. Riparia* &
Succinta. Crura postica margine exteriore
ferrulata. Articuli manuum spinosi.

4) NOMADA RVFESCENS.

DIAGN. *Abdominis elliptici, nigri segmen-
ta margine alba.*

In montanis *Carnioliae* media.

Similis *N. Ripariae*, sed diversa dorso rufis villis hirto. Margine alarum anticarum rufescente. Pedibus maxima parte rufis.

5) NOMADA RUFICORNIS.

DIAGN. *Rufae sunt antennae, una cum ore, ab domine, pedumque articulis mediis & ultimis.*

In Carniolia calidiore.

Minor prioribus. Ad axillas punctum rufum utrinque. Nigra sunt frons, thorax, crura & margines alarum.

In hac Specie Siphunculus attenuatus est, qui in prioribus extrorsum crassior occurrit.

6) NOMADA RANUNCULI.

DIAGN. *Nigra.*

Segmenta abdominis margine utrinque rufa.

Inveni semel in flore *Ranunc. Acris.*

Statura prioris, sed diversissima. Frons hirsuta. Margo alarum rufus.

Antennæ nigrae.

7) NOMADA PRAECOX.

Apis Præcox. Entomol. Carn. 804.

DIAGN. *Nigra, pallide rufo villo pubescens.*

Abdomen ovale; segmentis margine albis villis pubescentibus.

In *Carnioliae* montanis frigidioribus.

Maior prioribus (5-6). Siphunculus huic etiam attenuatus.

§) NOMADA NASVTA.

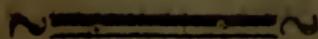
DIAGN. *Abdomen oblongum.*

Maxillae porrectae, obtusae.

In *Carniola* media non frequens.

Inter maxillas prominet lamina oblonga, obtusa. Valvæ proboscidis inferne articulatæ, siphunculus setaceus *).

*) Alias Species in ENTOMOL. CARNIOL. enumeratas oīnisi, cum structuram proboscidis in gravidis speciminiibus examinare non licuerit.

II. DVRIA BOTANICA.

Qui liber a præiudiciis fundamenta illa considerat, quibus Rei Herbariæ Scriptores Systemata sua inædificarunt, videbit eosdem a propriis legibus passim declinantes, & Naturæ vim toties illatam, quoties ad finia Genera totis classibus sciuncta dubiisque characteribus insignita fuerunt. Arbitria hæc ostendunt defectus scientiæ, & difficultates creant dissentibus insuperabiles, dum ambiguos edocti characteres pluriimas plantas, nullo modo determinare, & ad Genera propria reducere possunt. Nec minoribus difficultatibus intricatam hanc partem Historiæ Naturalis nunc vident etiam Professores, qui usu edocti uno ore fatentur, certitudinem studii Botanici unice pendere a revelato illo Processu, quo Natura per gradus insensibiles adscendit ab individuo ad Genus, a Genere ad Classem. Hic ergo detegendus, & in eo in primis desudandum, ut Genera Plantarum sibi invicem succedant, sedulo carentes, ne dissimilibus in unam Classem coactis arbitrio methodi artificialis iugo Natura prematur. Hanc viam ingressi sunt equidem multi & Classes naturales eruere conati sunt, verum tamen, an ea Systemata Botanica, quæ Naturalia

ralia dicuntur, revera sint talia, dubitate iubent Arbitria non pauca, naturæ minime consentanea, quæ in his paßim occurunt.

De his itaque hoc loco dicam, non eo animo, ut meritis Cl. Virtutum quidquid detrahām, sed ut ex item Eruditos ad amoenum hoc studium ulterius poliendum, cum nullum dubium in scientia naturali moveri queat, quod non aliquam adferet utilitatem.

Dubia circa Plantarum CLASSES

Tournefortii

Classis unico niti debet fundamento, & quidem flori magis, quam fructui.

Sed Classes *Arborum* & *Fruticum* diversas a Classibus *Herbarum* sola facies, ac vita constituit, præter Naturam, ut patet ex Generibus, *Corni*, *Echii*, *Tournefortiae*, *Azalee*, *Daturæ*, *Atropæ*, *Capsti*, *Solanii*, *Sambuci*, *Apocyni*, *Salsolae*, *Chacrophyli*, *Bupleuri*, *Statice*, *Lini*, *Asparagi*, *Polygoni*, *Euphorbiae*, *Sempervivi*, *Rubi*, *Cisti*, *Malvae*, *Lavateræ*, *Hibisti*, *Polygalæ*, *Erythrinae*, *Coluteæ*, aliorumque.

Flos campaniformis non adest in *Polygonato*, *Rusco*, *Gentianis* nonnullis, *Rhubaro*, *Campanula*, *Speculo*, *Ranunculo* etc.

Carollæ *Malvacarum* monopetalæ dicuntur, quæ *Linnæo* pentapetalæ.

Corolla Iridis monopetala. MAGNOL. RUPP.
HALL. LINNAEO polypetala.

Pervinca caret corolla infundibiliformi, nec
eam habent *Veronicae* omnes.

Flos labiatus non est in *Mentha*, *Lyopo*, nec
flos flosculosus in *Xanthio*.

Discrimen inter Florenlosas & Radiatas du-
biom reddunt genera *Perdicii*, *Chrysanthem*-
i, *Bidentis*, *Tussilaginis*, *Senecionis*, *Cotu*-
lae, quae Plantas tam Radiatas, quam floscu-
losas comprehendunt.

Plantæ corollatæ & apetalæ totis Classibus in-
vicem male distinguuntur, ut inferius de-
monstrabo.

R AII Nulla est adfinitas inter
Verticillatas, & Gymnopolyspermas,
Multifiliqus & Contortas,
Malvaceas & Anagallidem. &c.

Quid sibi volunt Plantæ incertæ sedis?
Quare Arbores a Plantis seiunctæ?

RIVINI eiusque Sectatorum.

Plantis corolla regulari, adduntur Umbelli-
feræ, quibus petala æqualia & inæqualia.

Non sufficiens discriminem ponitur inter Caly-
cem, & Corollam; quod in sistente Co-
rollæ inædificato absolute requiritur.

HERMANNI Unisiliquis imminent Multisili-
quas, aliaque habent mere arbitraria, &
incerta, quæ tædet persequi.

LINNAEI Staminum numerus non attenditur
in *Boerhavia* 1 - 2. *Valeriana* 1 - 4. *Rivina*
4 - 8. *Gentiana* 4 - 6. *Tamarice* 5 - 10.

Convallaria 4-6. *Achras* 5-6. *Peppli* 4-6. *Petiveria* 6-8. *Aesculo* 7-8. *Chlora* 8-12. *Polygono* 5-8. *Caesalpina* 5-10. *Trichila* 8-12. *Monotropa* 10-12. *Iussica* 8-10. *Dais* 8-10. *Cerasio* 5-10. *Spergula* 5-10. *Phytolacca* 8-20. *Lythro* 6-12. *Corrispermo* 2-5. *Cappari* 8 & plura. *Cassia* 5-10, *Gratiola* 4-5.

Staminum numerus desumitur ex numero antherarum fertilium, exemplo. *Curcumae*.

Sed contrarium observatur in *Dianthera*.

Staminum situs nonnullas Classes constituit, qui tamen negligitur in *Phytolacca*, *Crataeva*, *Cleome*.

Stylorum numerus Classes subalternas passim indicat, sed negligitur denuo in *Polygono*, *Trianthera*, *Riseda*, *Aconito*, *Nigella*, *Hyperico*, *Lino*, *Crino* &c.

Sexus est lapis fundamentalis Classium plerumque, sed non attenditur in *Callitriche*, *Avena*, *Hordeo*, *Rhamno*, *Sanicula*, *Rumice*, *Cucubalo*, *Lychnide*, *Phytolacca*, *Spiraea*, *Clemati*, *Thalicstro*, *Artogia*, *Myriophyllo*, *Salice*, *Urtica*, *Carice*, *Echinophora*, *Artemia*, *Guilandina* &c.

Nec constans deprehenditur in

Zea Mays, cuius flores masculos hermaphroditos, non raro vidi.

Viburno Opulo, quid in hortis cultum flores omnes imperfectos quandoque producit.

Verrastro nigro, quod in horto flores inibi
protulit omnes hermaphroditos.

Parietaria Offic. quæ Flores hermaphroditos
& masculos gerit. *Tourn.*

Masculos, semineos, & incom-
pletos. *Ego.*

Myriophyllo. quod Monoicum. *Linn.*

Hermaphroditum. *Ludw.*

Polygamum. *Hall.*

Floribus hermaphroditis
& femineis. *Ego.*

Atriplice Fl. Hermaphrodit. & femineis *Linn.*

Hermaphroditis, femineis, & ma-
sculis. *Hall.*

Acere. Camp. fl. Hermaphroditis & masculis.

Linn.

masculis, semineis, & androgynis.

Hall.

In una planta omnibus Hermaphroditis,

In alia hermaphroditis & masculis,

et denuo alibi masculis, cum rudimento

germinis, & hermaphroditis. *Ego.*

Coralinae, & ad fines emigrarunt e Regno Ve-
getabili; sed cur non etiam *Fungi* & *Liche-
nes*? Ex vermis in stercore equino ob-
servatis, *Fungos* natos vedit Müller. Motum
quendam vitalem in *Fungorum* seminibus
aque innatantibus animadvertisit Münchausen.
Spongias in novo SYST. NAT. *Animalibus*
ad sociavit Linn. sed cur non est *Byssum*,
Confervam &c. *Lichenis* Species in Ericetis

Frisiae a *Meese* visa, nunc *Sertularia terrestris* Linn. sed idem de aliis etiam *Lichenibus* dici posset. Analogiam *Fungos* inter & *Coraclia* demonstrabo in FL. CARNIOLICA. Si vero & *Fungos* ac *Lichenes* Animalia vocabis, quinam erunt limites inter duo Rena? nonne & sensus evidens in staminibus *Parietariae*, *Berberis*, aliisque acu irritatis? nonne nisus spontaneus in capsulis *Oxiis*, *Balsaminæ*, fructu *Elaterii*, siliculis *Sisymbrii*, *Cardamines*? Quæ causa flaccescentiæ foliorum in *Mimosis* attractis? nonne & hæ mortalis Naturæ membra, nonne animae viventes in Genere suo? Genes.

MALLERI Distinctio Classica inter Plantas apetalas & petalis instructas, non videtur naturalis, nam,

Flores utriusque generis habent

Glaux. Tourn.

Peplis. Linn.

Anmania. Houston.

Penthorum. Linn.

Hebideres. Plukens.

Crateva. Linn.

Laetia. Löffling.

Fraxinus Tourn.

Corispermum. Linn.

Dein, quid sit Calyx, & quid Corolla, adhuc incertum est; Sic involucrum primum Styli

Rhabarbari, Pimpinellae & Sanguisorbae calycem vocat. Tourn. corollam vero Linn.

Chrysosplenii - Hall. Linn. Tournef.

Amaranthi - Linn. Adans. Tourn.

Liliacearum.

Orchidum.

Zinziberum.

Eleagnorum.

Tithymalorum.

Adansonii Botanici alii oinnes.

Obscura etiam videtur adfinitas *Plantarum Apetalarum*. Ordinis III. cum IV.

VI. cum VII.

VIII. cum IX.

Calyci florarum cum *Malvaceis*,

Diplostemonum cum *Isostemonibus Umbel-*
liferis,

Nasturtium cum *Papilionaceis*,

Labiatarum cum *Compositis*,

Nonne & Genera diversissima, ex sola proportione numerica staininum, ad segmenta, aut folia Calycis, vel Corollae, in unam classe in coeunt, minime naturale in? ut v.

Veratrum, Nymphaea, Actea, Thalieterum,

Geranium, Linum, Lychnis, Sedum;

Saxifraga, Salicaria, Agrimonia, Chamaenerion.

Ruta, Hypopitis, Vaccinium, Tamarix,

Pyrola, Acer, Staphyllum dendron, Berberis?

GLEBITSCHII Clases a varia Staininum insertione desumptæ, suis quoque difficulta-

tibus obnoxiae sunt, utpote artificiales;
nam

Genera ad finia totis Clasibus invicem dis-
iunguntur, v. g.

Leucoium, Galanthum, aliasque Liliaceas
a Narcissō, Bulbocodio &c.

Crocum a Colchico.

*Ericam & Ledum ab Arbuto & Androme-
da; & sic alia plurima, præsertim
cum numerus staminum Ordines con-
stituat.*

Alfines Adans. & Allium Hall. stamina al-
terna petalis, alia vero thalamo imposita
gerunt.

Schinus medius videtur inter *Calycifloras*
& *Caryophyllaeas.*

An *Passiflora & Helicteres Linn.* Genera
gynandra sint, incertum adhuc.

Corollæ laciniæ genuinas Classes non consti-
tuunt, ut patet ex Generibus *Ilicis, Evony-
mi, Swertiae, Gentianae, Lauri, Cotyledo-
nis, Mesembryanthemi, Stellerae, Orobanches,* *Vallantiae, aliisque.* Dein & nimium
videtur arbitrium, petala habere pro laciniis,
quæ Corollis monopetalis unice conve-
niunt.

Habitus pariter spurias Classes Naturales sup-
peditat; quis enim dixerit facilem transi-
tum a *Compositis* ad *Gramina, a Gramini-
bus ad Palmas, a Palmis ad Lilia, a Lilia-*

ceis ad Ringentes, ab his ad Papilionaceas,
ab Umbellatis ad Columniferas, inde ad Ca-
lycifloras, Fructifloras, Paucistamineas, &
Multistamineas; quinam hic nexus? quis
Ordo Naturalis? an sic filo Ariadnei Natu-
ra nuda protrahitur?

In ADANSONII Familiis optarem scilicetum ab
Aristolochiis Ordinem II; Mines dissimili-
 bus Plantis compositam Familiam *Pistachia-*
rum, Muscis aliam sedem adsignatam, *Por-*
tulacas fructifloras apetalas Eleagnis adiun-
ctas, Castanearum Ord. III. ad propriam Fa-
miliam amandatum, Arorum Classem ma-
gis elaboratam. Dubios quoque Familia-
rum characteres reddere videntur.

Phalangium alpinum Iridis folio Tourn. fru-
 etum gerens ex tribus siliculis compositum
 ut *Scheuchzeria*

Tamus Smitaci proximus.

Thesium Selagini ad sine ob semen latens
 intra Calycem.

Nicandra Convolvulo nimis cognata.

Viola cum Balsamina magis, quam cum
Hermannia & Geraniis ad finis.

Sparganium Calamariis &

Triglochim Scheuchzeriae proximum.

Duranta localis dispermis media inter Ver-
 benas & Personatas.

Hædera media inter umbelliferas, & Ipo-
mala campan. LINN.

Gesneria toment. *Jacquin.* media inter *Caprifolia* & *Verbenas*.

Jalaparum adfinitas cum *Blitis obscura*.

Malpighiae odoratæ. *Jacquin.* caracter. diversus a caractere *Geraniorum*.

Resedæ calyx persistens, nec fructus baccatus, contra ingenium aliarum *Capparidum*.

Solaandra Umbelliferis nonnullis adfinitis.

Samoli fructus aliter locatus, ac in *Anagallis*-
eibus.

Polygalæ & *Elsotae* flos & fructus ab aliis
Trisoccis diversus.

Tamarix defectu placentæ & seminibus pap-
posis separanda ab *Amaranthis*.

Lippiae & *Gesneræ* germen aliter collocatum,
ac in *Verbenis*.

GENERA.

Tournefortii Primaria constituit Flos & Fru-
ctus.

Secundaria etiam aliæ Plantæ partes, sic
i. *Radix* distinguit *Xiphion* ab *Iride*.

Iridem a Sisyrinchio.

Allium a Cepa & Porro.

Bistortam a Fugopyro.

Sed Species Plantarum diversis radicibus
donatæ occurrunt in Generibus *Aristolochiae*, *Ranunculi*, *Fumariae*, *Tithymati*,
Cotyledonis, *Apocyni*, *Sympyti*, *Cicla-
minis*, *Scrophulariae*, *Brassicae*, *Geranii*,

Bermundianae, Orobis, Orchidis, Dentis Leonis &c.

2. *Cortex* --- *Suberem a Quercu & Ilice.*
Qui alibi passim negligitur.

3. *Caulis* --- *Psyllium a Plantagine.*
Serpillum a Thymo.
Anacampseros a Sedo.
Cepam a Porro.
Dentem Leonis ab Hieracio.

*Quæ regula fallit in Convolvulo, Tithymalo,
Apocyno, Periclopa, Psillio, Lysimachia,
Veronica, Linaria, &c.*

4. *Labiis præsentia vel defectus* --- *Asclepiadem a Periclopa*
Thysselinum ab Oreoselino.

*Sunt vero & aliæ plantæ in eodem Genere
laetescentes, & non laetescentes, ut n
Convolvulo, Acere &c.*

5. *Foliorum structura distinguit*
Citreum a Limone, & Aurantio.
Genistellam a Genista.

— *numerus*

Lycopersicon a Solano.
Quinquefolium a Fragaria.
Tomentillam a Quinquefolio
Pitum & Laricem ab Abiete.

— *Superficies*

Althaeam a Malva.

— *incisuræ*

Anguriam a cæteris Cucurbitaceis

Colocynthidem ab adſtribus.

Coronopium a Plantagine.

Dracunculum ab Aro.

Ptarmicam a Millefolio.

— aculei

Cirsium a Iacea.

Genista- Spartium a Genista & Spartio.

Quæ discrimina denuo negliguntur in pluri-
mis aliis Generibus.

6. *Involucrum foliosum ad pedunculum.*

Pulsatilam ab Auemone.

Quod non observatur in *Umbellatis*, *Corno*,
aliisque plantis.

7. *Sapor diversus.*

Lapathum ab Acetosa.

Quæ nota alibi negligitur.

8. *Inflorescentia.*

Satureiam a Thymbra.

Polium a Chamaedri.

Chamaepitym a Bugula.

Polygonum a Persicaria.

Fagopyrum a Persicaria.

Panicum a Milio.

Sed in aliis Generibus non attenditur, exem-
pli *Veronicae*, *Convolvuli*, *Campanu-
lae* &c.

9. *Spicae ſtruſtura.*

Origanum a Maiorana.

10. *Calycis* superficies varia.

Agrimoniam ab *Agrimonoide*.

— color *Filaginem* ab *Elychryso*.

11. *Corollae* figura sola constituit Genera
Mandragorae, *Auriculae Ursi*, *Centauri*
mii. *Omphalode*.

Quae non observatur in Gentianis & alibi.
 — color *Leucanthemum* a *Chrysanthemo*.

12. *Calcaris* praesentia vel defectus.

Linariam ab *Anthyrhino*.

Non sit in *Orchidibus*.

13. *Fructus* figura.

Blattariam a *Verbasco*.

Medicagineam a *Medica*.

Capnoidem a *Fumaria*.

— Magnitudo.

Melongenam a *Solano*.

14. Numerus loculorum Capsulæ

Ascyrum ab *Hyperico*.

Harmalam a *Ruta*.

Nelumbinem a *Nymphaea*.

15. Seminis figura.

Barbam Caprae, ab *Ulmaria*.

Quae discrimina alibi passim negliguntur.

RAII Notæ Generum claræ sint, distinctæ &
 & exacte definitæ.

Fallit hæc regula in *Graminibus* iisque
 adfinibus.

Providendum ne Plantæ cognatae separentur,

Sed coniungit *Equisetum* cum *Mercuriali*.
Alumina cum *Atriplice*.
Afarrum cum *Beta*.
Valerianam cum *Limonio*.
Granadillam cum *Cucurbitateis*.
Veronicam cum *Cuscuta*.
Gladiolum cum *Pinguicula*.
Tithymalum cum *Plantagine*.
Nympheam cum *Tribulo*.
Simbuccum cum *Hedera*.
Viscum cum *Rhamno*.
Barberinum cum *Jasmino*.
Vitum cum *Evenyno* &c.

Character genuinus a flore vel fructu, in plantis, quæ hæc partes habent, commode difflime accipitur.

Recessit ab hac lege in *Acetosa*, *Sontho*, *Auricula muris*, *Dente Leonis*, *Enilia*, *Conyza*, *Virga aurea*, *Doria*, *Carduo*, *Iacea*, *Cirsio*, *Panace*, *Foeniculo*, *Tayse-*
lino, *Serpillo*, *Leguminosis*, *Coniferis*, *Iuliferis*, aliisque.

Et quis tolerabit *Pomiferis* adsociata *Gene-*
ra *Passiflorae*, *Opuntiae*, *Rosæ*;
Bacciferis immixtum *Eouonymum*.
Gymnonospermis adsociatam *Agrimo-*
niam & *Pimpineliam*?

LINNAEI.

1. *Calyx monophyllus* & *diphyllus* in Spe-
ciebus *Salviae*, *Nymphæae*, *Gencii*.

Ide[m] distinguit *Pinguiculam* ab *Utricularia*.

Burmanniam a *Tillanis*.

Calycinorum dentium numerus diversus in
Generibus *Marrubii*, *Molluccellaz*, *Mi-
mosae*.

Ide[m] distinguit, *Althaeam* ab *Alcea*, *Mal-
vam* ab *Alcea*.

Aristae præsentia distinguit *Festucam* a
Bromo.

Non sic in *Nardo*, *Cornucopia*, *Alopecu-
ro*, *Milio*, *Agrosti*, *Aira*, *Stipa*, *La-
guro* &c.

2. *Corolla* monopetala distinguit *Sambuccum*
a *Cassine*.

Cotyledonem a *Sedo*.

Non *Trifolia* monopetala a polypetalis
Corollæ figura suppeditat discrimen.

Asperulae a *Gallio*

Camerariae a *Plumeria*.

Eadem non observatur in *Gentianis*.

... limbus diversus dat caræcteres essentiales
distinguentes.

Echinem a *Ceropegia*

Rhododendron ab *Andromeda*.

Yuccam a *Tulipa*.

Sed iterum varius in Speciebus *Amaryllis*,
Lilii, *Antherici*, *Convallariae*, *Ericæ*,
Rhododendronis.

... Segmenta numero variantia, in *Scabiosis*,
Asperulis, *Crucianellis*, *Tillaeis*, *Evony-*

*mis, Svertiis, Gentianis, Stelleris, imo
& in eadem Specie *Rutae* graveol.
Monotropae hypopyt.*

Idem numerus distinguit *Jasminum* a *Ny-
ctanthe*, & sola dispositio eorundem
segmentorum separat *Centunculum* a
Plantagine, Moraeani ab *Iride*.

Petalorum & *calycinorum* foliorum nu-
merus varius in *Thea, Delphinio Thali-
stro, Adoni, Clusia, Lythro, Dryade* &c.
Idem alibi constituit Genus *Astyri* diver-
sum ab *Hyperico*.

Petala integra distinguunt *Arenariam* a *Stel-
laria, Spergulam* a *Cerastio*.

Sed eadem modo *integra*, modo *bifida*
sunt in nonnullis Speciebus *Alsius Si-
lenes, Agrostemmae, Lychnidis, Geranii*.

3. *Nectarii structura* constituit characteres es-
sentiales *Arabis, Heliophyllae*.

eadem variat in Spec. *Sisymbrii, Cardami-
nes, Dentariae*; nec attenditur in *Tilia*
& *Anthyrrino*.

numerus varius in *Fumaria, Delphinio*.

Sed sola *nectarii figura* distinguit Genera
*Orchidis, Satyrii, Ophridis, Serapiadis,
Cypripedii, Epidendri, Stapeliae, Cyuan-
chi, Periplocae*.

4. *Stamina declinata* distinguunt *Rhododen-
dron* ab *Andromeda*.

Non sic in *Epilobio*.

- basi processu donata in *Ocyino*, *Ayffo*.
Quo caracie non omnes Species hortem
Generum instructæ sunt.
- 5. Fructus figura dat unicum discrimen inter
Erysimum & *Cheiranthum*.
Quod tamen non attenditur in *Bunias*, nec
Cheiranthus Erysium-fructum habet
Erysimi.
- horizontalis vel pendulas distinguit *Plu-*
meriam a *Cameraria*.
Secus ac in *Indigoifora*.
- Structura constituit plurima Genera.
Quæ denuo negligit in *Myagro*, *Dra-*
ba, *Clypeola*, *Glycine*, *Cappari* &c.
- Substantia diversa in Generibus *Lycii*,
Rhamni, *Capparis*, *Actaeae*, *Hyperici*
Lobeliae, *Bignoniae* &c.
Quæ tamen distinguit
Rumpfiam a *Cneoro*.
Rubiam a *Crucianella*.
Atropam ab *Hyosciamo*. *Scop.*
Phyllicam a *Rhamno*.
Paederiam a *Rauwolfia*.
Syringam a *Phylliraea*.
Dodecatheon, a *Cyclamine*.
Limoniam a *Thryalli*.
- ... locula varia in Generibus *Triglochin*,
Phyteumae, *Argemones*, *Corchori*, *Del-*
phinii, *Aconiti*, *Clypeolae*, *Raphani*, *Si-*
dae,

dæ, Glycines, Bunias, Cucubalī, Sile-
nes &c.

Dum alibi peculiaria Genera constituant;
nempe.

Convolvulum distinctum ab Ipomaea.
Mimuartiam distinct. a Mollagine.
Ixoram distinct. a Pavetta.
Petesium distinct. ab Ixora.
Cardiam distinct. a Laugieria.
Triumphettam distinct. a Pegano.
Myrtum distinct. a Psidio.

6. *Capsulae inflatæ distinguunt.*

Cardiospermum a Paullinia.
Leonticem a Berberi.

Et tamen figura capsulae non attenditur in
Generibus *Cerasii*, *Rhizophoræ*. Legu-
men quoque inflatum & non inflatum in
Speciebus *Phacæ* & *Astragali*, ut & ca-
lix in Speciebus *Hibisci*.

— valva unica & plures distinguunt *Scopa-*
riam a Rhacoma.

Quae nota non observatur in *Cochoro*.

— dehiscenti modus varius in Genere *An-*
thyrrini.

Qui tamen distinguit *Hedyotis* ab *Olden-*
landia.

7. *Seminum numerus varius in fructu Specie-*
rum Fumariae, Hedyotis, Trifolii.

Qui alibi separant *Viburnum* a *Sambucco*.

Rhus a *Cassine*.

Cissum ab *Hedera* & *Vite*.

Ligustrum a *Phillyrea*,

Minuartiam a *Queria*.

Stemn nudum & papposum in Speciebus
Valerianae, *Centaureae*.

quod tamen distinguit *Scirpum* a *Cypero*
Epilobium ab *Oenothera*.

— rostratum & muticum dispescit *Stelleram*
a *Passerina*.

dum utruinque adest in Spec. *Tribuli*.

— caudatum & muticum in Spec. *Anemones*.
Quae nota distinguit *Potentillam* a *Geo*.

8. *Receptaculum* paleaceum & nudum in Spec.
Scabiosae.

Non sic in multis aliis Generibus.

LUDWIGII *Monopetalis* non bene adnumerantur genera *Ziziphi*, *Rhamni*, *Frangulae*, *Malvacearum*.

— regularibus. *Opulus*.

Numerus Staminum præfixus non adest in omnibus Speciebus *Mimosae*, *Boerhaaviae*, *Verbenae*, *Valerianae*, *Gentianae*, *Polygoni* &c.

Trifilae non omnes Species *Polygoni*, *Resedae* &c.

Pentastilae non omnes Species *Lini*, *Sempervivii*, *Nigellae* &c.

ADANSONII leges in statuendis Generibus mihi ignotas esse fateor. Quilibet differentia

undequaque petita, videtur *Cl. Viro* sufficiens ad novum Genus stabiliendum, Eius enim Familiæ ostendunt Genera, quæ sola constituit

Structura Radicis	6
Vaginae folii	3
Foliorum	7
Petiolorum	3
Involucri	6
Stipularum	1
Spathæ	3
Calycis	8
Petalorum	2
Staminum	3
Capsulæ	1
Solus Numerus fol. Involucri	4
fol. Calycis	3
Dentium eiusdem	9
Partium Calycis & Corollæ	12
Segmentorum Corollæ	4
Staminum	9
Nectarii	1
Tuberculorum in Cruciatibus	2
Stylorum	3
Stigmatum	8
Germinum	2
Loculorum Baccæ	4
— Capsulæ	10
Valvarum capsulæ	2
Seiminum	5

Sola figura Seminum	12
Nuclei	2
Thalami	1
Capulæ	3
Corollæ	1
Sola superficies Calycis & Corollæ	4
Calycinorum segmentorum	1
Staminum	2
Seminis	3
Sola longitudo, maj. vel min. Calycis & Corollæ	2
Staminum	2
Fruſtus	1
Solus ſitus Foliorum	2
Inflorescentiæ	2
Præſentia aut absentia Spathæ	2
Aristæ	6
Spinarum	3
Squamaram nectarearum	1
Tuberculorum nectar. in Cruc.	1
Calcaris	2
Involucri	3
Æqualitas vel Inæqualitas Segmentorum Corollæ	2
Calycinorum dentium	2
Acuta, vel obtusa Calycis folia	3
Paleæ	1
Erecta vel exſtantia Calycina folia	1
Longa aut brevia Eadem	1
Magnitudo & latitudo Foliorum	2

Unita vel distincta Stigmata.	I
Antheræ	2
Fructus - - Baccatus	2
Spica - - Foliosa vel nuda	1
Sola Inflorescentia	22

Cum vero nulla sit pars Plantæ, quæ Generis alicuius characterem essentialēm constitutere non possit, timendum sane, ne tractu temporis tot fere Genera introducantur, quorū sunt species hucusque notæ, aut detegendæ sicque Chaos oriatur, quod nulla Memoria capere, aut retinere queat, ut optime advertit etiam Celeberr. *Adansonius* dum ait: *Quelle memoire pourroit suffire à tant de noms?* Prefac. P. 2. p. CIII.

Si vero nihilominus ultima Generis differentia a quocumque discrimine cuiuslibet Plantæ partis desumi deberet, tunc regula circa unum Genus stabilita, etiam ad alia extendi debet, in quibus eadem differentia observatur; Quod tamen non fecit Cl. *Adansonius*, nam, denuo alibi negligitur. v. g.

Numerus Staminum. In *Aparine*, *Arbuto*, *Ageria*, *Anthylli*, *Acacia*, *Alkanna*, *Bel-lucia*, *Begonia*, *Viti*.

— Segmentorum Corollæ, in *Ageria*, aliisque Generibus.

— Foliorum Calycis in *Achras*.

Numerus *Stigmatum* in *Varronia*, *Convolvulo*, *Amarantho*.

- *Loculorum Capsulæ* in *Bandura*, *Agromonia Achras*.
- *Valvarum Capsulæ*, in *Atacton*, *Cerastio* &c.
- *Stylocorium* in *Ascyro*.
- *Seminum* in quolibet loculo, in *Alliaria*, *Alyssonne*, &c.
- *Germinum* in *Adoni*.

Structura *Frustris*, in *Bignonia* &c.

Corollæ, in *Nicotiana*, *Polemonia*, *Convolvulo*, quæ minime *Personatae* sunt.

S P E C I E S.

Differentiæ illæ specificæ vitiosæ videntur, quæ

1. Repetunt characteres genericos subalternos in Ordinibus expressos, aut exprimendos;
2. Obscuris terminis significatæ v. g.
Filago caule subdichotomo.
Teucrium foliis repando-ferratis.
Lathraea caule subterrestri.
Astragalus recto patulus.
Tussilago, thyrsò fastigiato.
3. A Caractere nominali non distinctæ:
Glabra, *Herniaria glabra*.
Hirsuta, — *hirsuta*.
Octandra. *Petiveria* fl. Octandris.
Uniflora *Pyrola* scapo uniflore.
Pinnata. *Staphyllaea* fol. pinnatis.

Oppositi folium. *Telephium* fol. oppositis.

Flava. *Hemerocallis* cor. flavis.

4. A charactere Classico alienæ, v. g.

Crataeva, fl. gynandris

Cleome, fl. gynandris.

icosistetrandis.

dodecandris.

Bignonia fl. Diandris.

Napaea fl. Dioicis.

Gratiola. Monier, fl. didynamis.

5. Nimis prolixæ.

MICHELII pluriimæ.

PLVMIERI multæ.

PLVKNETII non paucæ.

TOVRNEFORTII nonnullæ.

LINNÆI plures, ut patet ex Spec. *Cyperi*,

Geranii, *Mimosae*, *Caricis*, *Orchidis*,

Gnaphalii, *Iustitiae* 2. 17. *Salviae* 12.

Comelinæ 7. aliisque.

6. Incertis notis donatæ v. g.

Callitriches verna, non semper gerit flores androgynos.

Veronica Bellidiodoides, caule binis etiam paribus foliorum, eodemque erecto, bifloro, trifloro, nec floribus semper corymbosis.

Lycopus Europ. Folia varia producit.

Rhamnus Ziziphus Fructum miniine bacca-tuin possidet.

Laserpitium trilobum. Alas habet ad fe-
mina nullas.

N O M I N A.

Nomina Patrum conservanda Græc. & Lat. LINN.

Sed legem hanc non ubique observavit
Vir Cl.

- Sida.* *Abutilon Avicen.*
- Mimosa.* *Acacia, Diosc.*
- Galanthus Atrokorion.* *Plin.*
- Clypeola 3. 4.* *Adyseton. Graec.*
- Ægylops.* *Agikon. Latin.*
- Dactylis.* *Amaxytis. Theoph.*
- Leonurus.* *Cardica. Galen.*
- Geum.* *Caryophyllata. Plin.*
- Cneorum.* *Chamaelea. Latin.*
- Theligonum.* *Cynocrambe. Latin.*
- Momordica.* *Elaterium. Diosc.*
- Globularia.* *Alupon. Diosc.*
- Lemna.* *Lenticula. Latin.*
- Leontice.* *Leontopetalon. Diosc.*
- Statice.* *Limonion. Diosc.*
- Oxalis.* *Oxys. Latin.*
- Polyanthes.* *Potos. Theoph.*
- Rhodiola.* *Rhodia. Diosc.*
- Penea.* *Sarcocolla. Diosc.*
- Datura.* *Anudron. Diosc.*
- Vitex.* *Aganon. Diosc.*

Nomina Patrum male applicata, iuxta
Cl. Adanson.

Acalypha Aristot. *Urtica* Plin. diversa ab *Acalypha* Linn. quæ *Ricinocarpus* Boerh.

Achras Theoph. *Pyrus*. Plin. diversa ab *Achras* Linn. quæ *Sapota*. Plumer.

Aeschymameue. Plin. *Mimosa*. Linn. ab *Aeschynome*. Linn. quæ *Gaiurus*. Rumpf.

Ageratum. Diosc. *Millefolium* Plin. diversa ab *Agerato*. Linn. quod *Carelia*. Pouteader.

Aira. Diose. *Lolium Veterum*. diversa ab *Aira* Linn. quæ alia Gramina denotat.

Anabasis Diosc. *Equisetum* Latin. diversa ab *Anabasi* Linn. quæ *Kali Species* Buxbaum.
& ab *Anabasi*. Bellon. quæ *Ephedra* Tourn.

Arachne. Theoph. *Portulaca*. Tourn. diversa ab *Arachne*. Linn. quæ *Telephioides*. Tourn.

Andruala. Theoph. *Sonchus*. Latin. diversa ab *Andryala*. Linn. quæ *Eriophorus*. Vaillant.

Anthyllis. Diosc. *Centunigrana*. Caesalp. diversa ab *Anthylli*. Linn. quæ *Vulneraria*. Tourn.
ab *Anthylli*. Atpin. quæ *Craessa*. Linn.
ab *Anthylli*. Iacquin.

Arctopus Veterum. Reseda. Adans. diversa ab *Arctopo*. Linn.

Atractylis. Theoph. *Cnicus*. Tourn. diversa ab *Atractylli*. Linn. quæ *Crocodilloides*. Vuill.

Atragene. Theoph. *Clematis*. Tourn. diversa ab *Atragene*. Linn.

Atraphaxis. Hipp. *Atriplex.* Plin. diversa ab *Atraphaxi.* Linn.

Bacharis. Diosc. *Amellus.* Trag. diversa a *Bachari.* Linn. quæ *Chilka.* Feuill.

Bleknon. Theoph. *Pulegium.* Brunfels diversa a *Blecho.* Linn.

Bromos. Diosc. *Avena.* Adans. diversa a *Bromo.* Linn.

Bulbine. Plin. *Muscari.* Tourn. diversa a *Bulbine.* Linn. quæ *Antherium.* Adans.

Bunias. Diosc. diversa a *Bunias.* Linn. quæ *Eruca.* C. Bauh.

Bunion. Diosc. *Napus.* Linn. diversa a *Bunio.* Linn. quod *Bulbocastanum.* Tournef.

Cactus. Theoph. diversa a *Cacto.* Linn. qui *Cereus.* Dale.

Calla. Plin. diversa a *Calla.* Linn. quæ *Provenzalia.* Petit.

Caltha. Plin. *Calendula.* Brunfels. diversa a *Caltha.* Linn. quæ *Populago.* Tabernem.

Cameraria. Latin. *Cucurbita.* Morison. diversa a *Cameraria.* Dillen. quæ *Montia.* Michel.

Cassytha. Theoph. *Cuscuta.* Camerar. div. a *Cassytha.* Linn. quæ *Rombut.* Rumpf.

Conchrus. Theoph. *Milium.* Tourn. diversa a *Cencbro.* Linn. quæ *Panicastrella.* Michel.

Centunculus. Plin. *Centone.* Caesalp. diversa a *Centunculo.* Linn. qui *Anagallidastrum.* Michel.

- Cercis.* Graec. Populi Species. Tourn. diversa a *Cer-*
ci. Linn. quæ *Siliquastrum.* Gesn.
- Chironia.* Diosc. Raponticum. Trag. diversa a *Chi-*
ronia. Linn. quæ *Rapuntio* ad finis *Breyn.*
- Cissus.* Diosc. Hædera. Botanic. diversa a *Ciss-*
Linn.
- Cnicus.* Theoph. Carthamus. Tourn. diversa a *Cnic-*
Linn. & *Tourn.*
- Comarum.* Theoph. Arbutus. Plin. diversa a *Coma-*
ro. Linn.
- Combretum.* Plin. Iuncoides Michel. diversa a
Combreto. Loeff. quod *Aetia.* Adans.
- Corymbium.* Diosc. Lychnis. Tourn. diversa a *Co-*
rymbio. Burman. quod *Centaurea.* Adans.
- Crinon.* Diosc. Lilium. Tourn. diversa a *Crino-*
Linn. quod *Lilio-Asphodelus.* Comelin.
- Croton.* Theoph. Ricinus. Tourn. a *Croton.* Linn.
quod *Tiliae grana.* Officin.
- Cunila.* Diosc. Origanum. Tourn. a *Cunila.* Linn.
quæ *Mappia.* Heist.
- Cynomorion.* Diosc. Orobanchie. Tourn. div. a *Cy-*
nomorio. Rumpf, quod *Cynometra.* Linn.
- Daphne.* Latin. Laurus. Tourn. div. a *Daphne* Linn.
quæ *Timelæsa.* Tourn.
- Dictamnus.* Diosc. Origanum Tourn. divers. a *Di-*
camno Linn. qui *Fraxinella.* Tourn.
- Dodecatheon.* Plin. Primula. Tourn. divers. a *Do-*
decatheon Linn. quod *Meadia* Catesb.

- Draba.* *Diosc.* *Nasturtii Species.* *Tourn.* diversa a
Draba. *Linn.* quæ *Gansblum.* *Gesn.*
- Echites* *Diosc.* *Echium.* *Tourn.* diversa ab *Echite.*
- Iacquin.* quod *Nerium Brown.*
- Ephemerum* *Diosc.* *Iridis Species.* *Tourn.* ab *Ephemero*
Tourn. quod *Tradescantia.* *Linn.*
- Elate* *Theoph.* *Abies.* *Tourn.* div. ab *Elate.* *Linn.*
... quæ *Palmae Genus.*
- Elymus* *Diosc.* *Panicum.* *Tourn.* div. ab *Elymo.*
Linn. qui *Sitospelos.* *Theoph.*
- Eranthemum* *Diosc.* *Camomilla.* *Officin.* diversa ab
Eranthemo. *Linn.* quod *Ephemerum.* *Herm.*
- Erigeron.* *Plin.* *Senecio.* *Tourn.* div. ab *Erigerone.*
Linn. quod *Conyzella.* *Dillen.*
- Erinus.* *Diosc.* *Rapunculus.* *Tourn.* div. ab *Erino.*
Linn. qui *Ageratum.* *Tourn.*
- Fagus.* *Plin.* *Quercus.* *Botan.* div. a *Fago.* *Tourn.*
- Gethyllis.* *Theoph.* *Porrum.* *Tourn.* div. a *Gethylli.*
Linn. quæ *Abapus.* *Adans.*
- Glinos.* *Theoph.* *Acer.* *Tourn.* div. a *Glino.* *Linn.*
... quæ *Rotofa.* *Adans.*
- Gnidia.* *Graec.* *Urtica.* *Tourn.* div. a *Gnidia.* *Linn.*
... quæ *Strutia.* *Royen.*
- Helianthus.* *Plin.* *Helianthentum.* *Tourn.* div. ab
Heliantho *Linn.* qui *Corona Solis.* *Tourn.*
- Helxine.* *Diosc.* *Parietaria.* *Tourn.* div. ab *Helxi-*
ne. *Linn.* quæ *Polygoni Species.*
- Hippuris.* *Diosc.* *Equisetum.* *Botan.* div. ab *Hippu-*
ri. *Linn.* quæ *Limnopeuce.* *Cordi.*

- Holcus.* Plin. *Hordei Species.* Tourn. div. ab *Hol-*
co. Linn. quod *Sorgum.* Ital.
- Holostemn.* Diosc. *Plantago.* Tourn. div. ab *Holo-*
steo. Linn. quod *Meiera.* Adans.
- Horminum.* Hipp. *Salvia.* Plinii. div. ab *Hormino.*
Linn quod *Gallitrichum.* Moris.
- Iasione.* Theoph. *Campanula.* Tourn. div. ab *Iasione.*
Linn. quæ *Ovilla.* Camerar.
- Ixia.* Theoph. *Viscum.* Tourn. div. ab *Ixia.* Linn.
quæ *Belamkanda.* Hort. Malab.
- Ilex.* Virgil. *Querci Species.* Linn. div. ab *Ilice.*
Linn. qui *Aquifolium.* Tourn.
- Isopyron.* Diosc. *Trinitas.* Matth. div. ab *Isopyro.*
Linn. quod *Olfa.* Adans.
- Melia.* Theop. *Fraxinus.* Tourn. div. a *Melia.*
Linn. quæ *Azedarak.* Avicen.
- Memecylum.* Theoph. *Arbuti Species.* Tourn. div.
Memecylo. Linn. quod *Valikaha.* Adans.
- Mimulus.* Plin. *Crista Galli.* Riven. div. a *Mimulo.*
Linn. qui *Digitalis Species.* Moris.
- Myrica.* Theoph. *Tamarix.* Tourn. div. a *Myrica.*
Linn. quæ *Gale.* Petiver.
- Myrsine.* Graec. *Myrthus.* Latin. div. a *Myrsine.*
Linn. quæ *Leucoxylon.* Boerh.
- Nardus.* Plin. *Streæ Species.* Rumpf. div. a *Nar-*
do. Linn. quod. *Graminis genus.*
- Ochna.* Theoph. *Pyrus.* Tourn. div. ab *Ochna.* Linn.
quæ *Iabotapita.* Plunt.
- Olyra.* Graec. *Secale.* Tourn. div. ab *Olyra.* Linn.
quæ *Mapira.* Adans.

Osyris. Diosc. Casta. Clus. div. ab Osyri. Gmelin.
quæ Nitraria. Schob.

Paiderota. Plin. Chaerophyllum. Tourn. div. a Pae-
derota. Linn. quæ Bonarota. Michel.

Panax. Theop. Pastinaca. Tourn. div. a Panace.
Linn. qui Araliastrum. Vaill.

Parthenium. Diosc. Matricariae Species. Tourn.
div. a Parthenio. Linn. quod Hysterophorus.
Vaillant.

Paspalum. Hipp. Milium. Tourn. div. a Paspalo Linn.
quod Graimen mannae. C. Baub.

Phaca. Diosc. Ervi Species. Linn. div. a Phaca
Linn. quæ Astragaloides Tourn.

Phascum. Theop. Tremella. Dillen. div. a Phasco
Linn. quod Sphagni Species Dillen.

Phlox. Theop. Lychnis. Tourn. div. a Phlox Linn.

Pbryma. Plin. Ferula. Tourn. div. a Phryma Linn.
quæ Leptocephala Michel.

Phyteuma. Latin. Scabiosa. Tourn. div. a Phyteuma
Linn. quæ Rapunculus Tourn.

Pelecinus. Diosc. coronillae Species Linn. div. a Pe-
lecinus Tourn. qui Bitterula Linn.

Pentapetes Theop. Quinquefolium. Tourn. div. a Pen-
tapete Linn. qui Velaga Adans.

Peplis. Diosc. Tithymali Species. Tourn. div. a Pepli
Linn. quæ Glaucoides Michel.

Picris. Diosc. Cichorium. Tourn. div. a Picri Linn.
quæ Hieraciastrum Heist.

- Polyneum* *Diosc.* *Clinopodium.* *Tourn.* divers. a
Polycnemo *Linn.* quod Camphorata *Lobel.*
- Polypteron*. *Plin.* *Valerianella.* *Tourn.* div. a Po-
lypteron *Linn.* quod Kleiera *Adans.*
- Potes.* *Theoph.* *Tuberosa.* *Heist.* div. a Potes *Linn.*
quod Tapanava *Rumpf.*
- Praesium.* *Theoph.* *Marrubium.* *Tourn.* div. a Praesio
Linn. quod Levina *Adans.*
- Racoma.* *Plin.* *Centaurium.* *Comelin.* div. a Racoma
Linn. quæ Crossopetalon *Brown.*
- Rhexia.* *Plin.* *Lithospermum.* *Tourn.* div. a Rhexia
Linn. quæ Alifanus *Pluk.*
- Rhododendros.* *Diosc.* *Nerium.* *Tourn.* div. a Rhododendro
Linn. quod Chamærhododendron.
Tourn.
- Samyda.* *Theoph.* *Betula.* *Tourn.* div. a Samyda
Brown. quæ Guidonia *Linn.*
- Sanguinaria.* *Plin.* *Polygonum.* *Tourn.* div. a San-
guinaria *Linn.* quæ Belhaunisia Saracen.
- Schinus* *Diosc.* *Pistaciae Species.* *Tourn.* div. a Schi-
no *Linn.* qui Molle *Clus.*
- Scorpiuros.* *Diosc.* *Heliotropium.* *Tourn.* div. a Scor-
piurus *Linn.* qui Scorpoides *Tourn.*
- Selago.* *Plin.* *Cruzetta.* *Loefl.* div. a Selagine *Linn.*
quæ Vormia *Adans.*
- Sida* *Theoph.* *Nymphaea.* *Tourn.* div. a Sida *Linn.*
quæ Abutilon *Avicen.*
- Sisyrinchium.* *Theoph.* *Iris.* *Linn.* div. a Sisyrinchio
Linn. quod Bermundiana *Tourn.*

Strychnus. *Diosc.* *Solanum.* *Tourn.* div. a *Strychnos Linn.* quod *Genipa Tourn.*

Thelygonum. *Theopb.* *Mercurialis.* *Tourn.* div. a *Thelygono Linn.* quod *Cynocrambe Latin.*

Tetragonia. *Theopb.* *Evonymus.* *Tourn.* div. a *Tetragonia Linn.* quæ *Tetragonocargos Comel.*

Tridax. *Theopb.* *Laetucæ Species.* *Tourn.* div. a *Tridax Linn.* qui *Bartolina Adans.*

Zea. *Diosc.* *Triticum.* *Tourn.* div. a *Zea Linn.* quæ *Mays. Tourn.*

Sed & Acanthus. *Recent,* non est *Acanthis, Acantha.* *Plin.* *Diosc.* *Columell.*

Apluda. *Recent,* erat olim *Frumenti furfur.* *Aul. Gell.*

Arctium. *Rec.* diversum ab *Arctio Diosc.* cui se-
men *Crimino* parvo simile.

Byssus. *Rec.* fuit *Linum Antiquorum*, & quidem
præstantior pars eiusdem. *Marchandier.*

Cistus. *Rec.* *Veterum Rosae;* vel *Hederae Spe-*
cies. *Svid.*

Elvela. *Rec.* diversa ab *Eluella.* *Ciceron.*

Evonymus. *Rec.* Non *Evonym.* *Theopb.* cui fructus
Sesami folliculo similis, & folia noxia Pe-
coribus.

Gladiolus. *Rec.* Erat *Ireos Spec.* *Graec.* quæ *Hyas-*
cintus Columell. *Pallad.* & *Xyphium Diosc.*

Lotus. *Rec.* Non est *Lotus Graec.* *Svid.* *Quin-*
tilian.

Mirica. Rec. diversa a *Mirica Veterum*, quæ
Tamarix, *Salmas*, *Svid*. *Serapion*.

Mellitis. Rec. Nomen arbitrarium: Sed cur non
Melitaena, quae vox exstat apud *Diosc.*
et si *Melissam* intelligat, aut *Melissophyllum*
Latin. *Apiastrum* aut *Citruginem*?

Oenanthe. Rec. *Graec* *Flos Labruscae*. *Salmas*,
seu *Vitis*. *Svid*. vel alia Planta foliis *Pasti-*
nacae & Semine *Atriplicis*. *Diosc.*

Pbleum. Rec. Non *Φλευ* *Veterum*, quod *Ery-*
phorum *Linn*. Vide *Salmas*.

Et sic porro de aliis multis, quæ enarrare longum
nimis foret.

Nomina Generica absque summa necessitate
mutari non debere Botanici omnes uno
ore fatentur. Fecit tamen hoc Cl. *Adan-*
son. in his Generibus.

Helonias *Linn*. *Abalon*. *Adanson*.

Bulbocodium — *Abandion*. —

Cinna. — *Abola*. —

Myrsint. — *Ageria*. —

Orontium. — *Anidena*. —

Othonna. — *Aristotela*. —

Tridax. — *Bartolina*. —

Ptelea. — *Belluccia*. —

Passerina. — *Belvala*. —

Lecythis. — *Bergenia*. —

<i>Asteriscus.</i>	<i>Linn.</i>	<i>Borikia.</i>	<i>Adans.</i>
<i>Lepidium.</i>	—	<i>Kandis.</i>	—
<i>Vella.</i>	—	<i>Carietera.</i>	—
<i>Trigonella.</i>	—	<i>Kentia.</i>	—
<i>Peplis.</i>	—	<i>Chabrea.</i>	—
<i>Blaeria.</i>	—	<i>Kolbia.</i>	—
<i>Protaea.</i>	—	<i>Conscarpos.</i>	—
<i>Subularia.</i>	—	<i>Konsana.</i>	—
<i>Melica.</i>	—	<i>Dalukon.</i>	—
<i>Atamantha.</i>	—	<i>Dela.</i>	—
<i>Iva.</i>	—	<i>Demira.</i>	—
<i>Gnidia.</i>	—	<i>Dessenia.</i>	—
<i>Dirca.</i>	—	<i>Dofia.</i>	—
<i>Omphalea.</i>	—	<i>Duchola.</i>	—
<i>Monnieria.</i>	—	<i>Ertela.</i>	—
<i>Axyris.</i>	—	<i>Eurotia.</i>	—
<i>Zizania.</i>	—	<i>Farbis.</i>	—
<i>Phlox.</i>	—	<i>Fonna.</i>	—
<i>Andryala.</i>	—	<i>Forneon.</i>	—
<i>Tinus.</i>	—	<i>Gillena.</i>	—
<i>Phascum.</i>	—	<i>Green.</i>	—
<i>Clethra.</i>	—	<i>Iunia.</i>	—
<i>Praesium.</i>	—	<i>Levina.</i>	—
<i>Tetragonia.</i>	—	<i>Ludolfia.</i>	—
<i>Hypnum.</i>	—	<i>Luida.</i>	—
<i>Olyra.</i>	—	<i>Mapira.</i>	—
<i>Cecropia.</i>	—	<i>Ambaia.</i>	—
<i>Baccharis.</i>	—	<i>Marfia.</i>	—
<i>Holosteum.</i>	—	<i>Meira.</i>	—
<i>Mimulus.</i>	—	<i>Monavia.</i>	—
<i>Dracontium.</i>	—	<i>Monstera.</i>	—

<i>Cenchrus.</i>	<i>Linn.</i>	<i>Nafia.</i>	<i>Adans.</i>
<i>Phyllis.</i>	—	<i>Nobula.</i>	—
<i>Horminum.</i>	—	<i>Pasina.</i>	—
<i>Eranthemum.</i>	—	<i>Pigafetta.</i>	—
<i>Glinus.</i>	—	<i>Rolofa.</i>	—
<i>Alphalatus.</i>	—	<i>Scaligera.</i>	—
<i>Pedir.</i>	—	<i>Seala.</i>	—
<i>Hydnum.</i>	—	<i>Somiam.</i>	—
<i>Verbesina.</i>	—	<i>Tepium.</i>	—
<i>Crepis.</i>	—	<i>Tolpis.</i>	—
<i>Selago.</i>	—	<i>Vormia.</i>	—
<i>Lineum.</i>	<i>Burman.</i>	<i>Linscotia.</i>	—
<i>Ortegà.</i>	<i>Loefl.</i>	<i>Morina.</i>	—
<i>Clutia.</i>	<i>Boerh.</i>	<i>Altora.</i>	—
<i>Androsace.</i>	<i>Tourn.</i>	<i>Amadea.</i>	—
<i>Combretum.</i>	<i>Loefl.</i>	<i>Aetia.</i>	—
<i>Stukium.</i>	<i>Brown.</i>	<i>Athenea.</i>	—
<i>Arctopus.</i>	<i>Burman.</i>	<i>Apradus.</i>	—
<i>Lectythis.</i>	<i>Loefl.</i>	<i>Bergena.</i>	—
<i>Barbilus.</i>	<i>Brown.</i>	<i>Barola.</i>	—
<i>Cæsalpina.</i>	<i>Plum.</i>	<i>Campechia.</i>	—
<i>Byssus.</i>	<i>Michel.</i>	<i>Karta.</i>	—
<i>Ceramianthemum.</i>	<i>Donat.</i>	<i>Ceramnion.</i>	—

Nomina Provincialia Generibus inposita a Cl.
Adansonio.

<i>Ægypt.</i> 8.	<i>Zeilan.</i> 10.	<i>Bratt.</i> 20.
<i>Arabic.</i> 12.	<i>Maur.</i> 1.	<i>German.</i> 2.
<i>Malabar.</i> 89.	<i>Brasil.</i> 11.	<i>Indica</i> 5.

Americ. 14.	Ital. 9.	Turc. 1.
Gall. 4.	Iapon. 9.	Belg. 2.
Senegall. 5.	Sinens. 2.	Madagasc. 1.
Officin. 5.	Perfic. 1.	Celt. 1.
Iavan. 1.		

Alibi vero Provincialia nomina postponit illis,
quæ a Botanicis introducta fuerunt.

Agave. Linn. Pita. Americ.

Ananas. Tourn. Kapa-Tsiakka. Malabar.

Berleria. Plum. Colasso. Bram.

Boerhaavia. Vaillant. Talu-dama. Malab.

Bauhinia. Plum. Canschenapou. Malab.

Bisserula. Linn. Retau. Gall.

Boletus. Tourn. Morille. Gall.

Breynia. Plum. Badukka. Malab.

Coriaria. Nissol. Redoul. Gall.

Casuarina. Rumpf. Aisamara. Amboin.

Cornutia. Plum. Midi. Zeilan.

Digitalis. Tourn. Aralda. Hispan.

Douglassia. Houst. Afimena. Madagasc.

Durio. Acost. Baran. Ind.

Emblika. Rumpf. Nilika-maram. Malab.

Phantis. Linn. Potha. Zeilan.

Flagellaria. Linn. Panambu. Malabar.

Genipa. Tourn. Caniram. Malab.

Grevia. Linn. Kouradi. Malab.

Guaiava. Tourn. Pela. Malab.

Gundelia. Tourn. Hacub. Arab.

Ionsonia. Adans. Onboneri-Karib.

Lobelia. Plum. Kingheda. Zeilan.

*Hugonia. Linn. Modera-kanni. Malab.
Daphysa. Iacquin. Vivaseca. Cartagen.*

Eaque ipse met reprobat, dum ait, — d'ailleurs ces noms changent tous les jours dans une même langue; non aboilis les anciens, on en voit naître de nouveaux de la la nécessité d'établir une langue universelle. Praefac. p. CXXIV. & alibi denuo — cette confusion des langues aura de fâcheuses suites Ibid. p. CLXXII.

Cognomina Hominum Generibus inposita ea sola legitima sunt, de quibus constat, Rem Herbariam Opere Botanico, aut Invento quodam, illustratam fuisse; Hinc spuria censenda nomina.

MOECENATVM Eugenia, Cliffortia, Borbonia, Maurocenia, Fagonia, Swietenia, Phelypaea, Farnesia, &c.

AMICORVM, aliorumque. *Bonarota, Fran-ka, Blasia, Bucciferrea, Lauren-tia Papia, Ricia, Salvinia, Toz-zia, Aquartia, Strumpfia, Lau-gieria, Morina Aubrieta, Bel-luccia, &c.*

Restant adhuc nomina inponenda Botano-phylis non paucis, quos inter *Willichius, Turra, Ginani, Covolo, Ver-nischek, Marati, Batara, Ascanius, Gry-*

*selini, Kaelpiri, Matani, Wilke, Wulff,
Caylus, Kniphoff, Russel, Hugues, Black-
ston, Pompet, Lochner, Leccaan, Spon, Ios-
selin, Causeberg, Lonston, Kölreuter.*

Excludantur protervæ Simiolæ & petulan-
tes Satyri.

Nomina Specifica trivialia. Dicta summe
necessaria, sanctissime retinenda, cum
differentia specifica confundi non
debent, hæc enim incerta plerumque
est & mutabilis; Ex his quadam
sunt

1. INSTRUCTIVA. v. g.

*Dentaria Enneaphyllos. Lobel.
Orchis bifolia. Thal.
Lamium maculatum. C. Bauh.
Hypericum supinum. Dodon.
Cytisus incanus. Gerard.
Plantago uniflora. Linn.*

2. COMPARATIVA. v. g.

*Cynosorchis maior, media, minor.
C. Bauh.
Ornithopodium perpusillum. Lobel.
Polygonatum Latifolium. Clus.
Balsamum Lentiscifolio. Bellon.
Alyssum minimum. Tourn.
Dolichos aktissimus. Linn.*

3. ARBITRARIA. v. g.

Verbascum Masc. & femina. *C. Bauh.*

Orobus Pannonicus. *Clus.*

Onobrychis altera. *Dodon.*

Samolus Valerandi. *I. Bauh.*

Veronica alpina. *Linn.* nam & aliæ
sunt alpinæ.

Lichen. 1. 2. 3. *Lobel.*

Fonna a. e. i. o. u.

ba. be. bi. bo. bu. *Adans.*

Porrum sativum. *Plin.*

Chenopodium Henricus. *Linn.*

Geranium Robertianum. *C. Bauh.*

Conyza Anthelmintica. *Linn.*

Carduus Benedictus. *Brunsfel.*

Gratiola Monnieria. *Jacquin.*

Millefium stratiotes, *Cord.*

Aparine Rubia.

Mollugo. } *Adans.*

Galion Gallerion.

Galation. }

Quod idem ad *Gallium Rubioidis* }

Molugo. } *Linn.*

Aparine &c. }

Linnæi nomina trivialia genuina 2982.

Omnium Specierum *Tournefortiae*,

Randiae, *Polemonii*, *Roelae*, *Cyno-*

carpi, *Cestri*, *Achyranthes*, *Rau-*

wolfiae, *Plumeriae*, *Herniariae*,

Staphyllaeae, *Bosellae*, *Maherniae*,

*Sibbaldiae, Pontederiae, Leucoii
Uvulariae, Asphodeli, Frankeniae,
Trillii, Petiveriae, Chlorae, Passerinae,
Bauhiniae, Trianthema, Royenae, Phytolaccae, Mesembryanthemi (unica Specie excepta) Ballocatae, Mollucellae, Dentariae, Urenae, Glyzirhizae, Pothos, Lonchitis, Phasci.*

*Linnæi nomina trivalia comparativa 1829.
arbitraria 2601.*

S Y N O N I M A.

Ex tam stupenda copia Synonymorum, quæ in Botanicorum libris passim leguntur, qualia unquam Res Herbaria suscit incremenda? Quod ille primus invenerit, alter descripscerit, quod ille hanc differentiam proposuerit, aliis autem alias, quid inde discimus? Per plures annos in amplissimâ Bibliotheca desudandum illi est, qui individui cuiuscunque definitiones omnes compillare valuerit. Laudo LINNAEVM, qui hoc non fecit. Referatur Planta ad suum Genus, proponatur ultima eius differentia & addatur brevis descriptio ac figura perfecta, & hoc sufficiet, ad hoc ut Planta a congeneribus distingui possit.

Iam quilibet fere Scriptor nescio quo gloriæ ardore percitus, nova nomina Plantis inpo-

nit, nova rerum discrimina profert, ut inutili gravata pondere, corruat eo certius incepta domus.

Reim Herbariam non perficiunt Nomina, sed observationes & descriptiones accuratas. Sufficeret itaque cognitis Speciebus addere pauca Synonyma, ex iis Authoribus desumpta, quæ certiora earundem discrimina nobis reliquerunt.

TERMINOS.

Dubia circa terminos Artis non pauca etiamnum vigent; en aliqua.

Foliola floribus interposita in *Dracocephalo* & ad finibus

Adanson folia vocat *Linnaeus. Bracteas.*

Involucrum commune florum in Palmis

Adanson. Vaginam. Linnaeus Spatham.

Involucrum unicum, vel externum germinis aut styli in Palmis Liliaceis, Orchidibus, Elaeagnis, Thymellaeis floriferis, Helleboro, Trollio, Sopyro Rhaedia, Monotropa &c.

Adanson. Calycem. Linnaeus Corollam.

Calycem communem compositarum

Adanson. Corollam. Linn. Involucrum.

Involuci germinis segmenta tria interiora *Cassytæ*

Iasquin Petalæ.

Calycem.

Partes eas floris, quas Nectaria vocat in *Che-*
leria, Hellebora, Narciso, Linn.
Petala dicuntur a Ludw. Raja,
Adans.

Asclepiadis Nectaria. Linn. filamenta vocat,
Adans.

Cucurbitacearum fructus dicuntur Poma a
Linn. baccæ ab Adans.

Capsula vocatur *Nux Quercina* ab *Adans.*
Legumen Colluteae a Tourn.

Bacca Randiae & Sloaneæ a Ludw.
-- Pinguin. Dillen. ab Adans.
-- Nux Hameimelis Ludw.

Fructus illi, quos Linnaeus appellat Drupas,
funt Baccæ Adans.

Semina Fragariae, Rosæ, Alchymillæ, Dry-
adis, Plumbaginis, Labiatarum, & Rosar-
um. Sect. 2. capsulas esse ait Adans. Se-
mīna vero nuda Linnaeus & alii.

Semina Verbenæ & adfinium, pro fructu
simplici, in grana 2 - 4 secedente habet
Adans.

Linnaeus confundit idæam Pomi & Baccæ
Cucurbitaceis.

Pomi & Drapæ in Eugenia.

Baccæ in Crambe, Gronovia,
Trientali &c.

Capsulæ in Geranio.

Seminis in Cerinthe.

Sed cui hæc adscribemus nisi temporum, in
quibus omnia mutantur & abolentur, in
quitati. I. Bauo.

In tanta opinionum varietate, in tanta rerum incertitudine, quid ergo statuendum? Classes Plantarum esse Naturales docent *Musci*, *Liliaceæ*, *Gramina*, *Umbelliferas*, *Labiatae*, *Compositæ*; Hæc itaque quærendæ, deteſtis specierum adfinitatibus, secundum leges Naturæ iudicioſe eruendas. A primo itaque germinationis momento, usque ad perfectam ſeminis maturitatem omnia obſervanda in quolibet individuo, ut ſic Posteri materiem habeant pro ſtabili ædificio. Errabis enim, ſi dixeris radices adeo diverſas, ab Authore Naturæ incassum conditas, tot foliorum formas fruſtra creatas, totque facies, rebus inpreſſas nequaquam attendendas. Vidisti calycem, petala, ſtamina, ſtylos, fructum, & ſemen, an ideo putas te omnia vidiffe, quæ ad ſtabiliendum Genus Naturale requiruntur? Nequaquam: Quilibet pars Plantæ ſedulo examinanda; modus naſcendi, adolescentia, nuptiarum, generationis, partus, viæ tempora probe adnotanda, ſi viſ noſſe Naturam. Sed hoc opus est non unius hominis, non unius xvi. Hinc necessitas characterum artificialium proſtagendis Generibus ea lege adſumptorum, ut non immisceantur v. g. Monoicæ aut Dioicæ cum Hermaphroditis, non Monogynicæ cum Polygynis, nec Monandracum Polyandris. Cum ergo methodus quilibet imperfetta, & Ars de novo incipienda fit.

Quaeritur i. Quomodo stirpes ordinandæ?

Dividantur in *Tribus* denominandas a peritioribus Botanicis

Tribus in *Gentes*.

Gentes in *Familias*.

Familiae in *Cohortes*.

Cohortes in *Genera*.

Genera in *Ordines*.

Ordines in *Species*. v. g.

TRIBVS Tournefortii.

Plantæ monocotyledones, quibus *Folia* alterna, plerumque integerrima, basi caulem amplexantia; *Stamina* non plura, quam *segmenta* aut *foliola* involucri floralis saepius speciosi; *styli* non plures, quam locula fructus; *stigmata* non plura, quam *stamina*; *Fructus* trilocularis.

Gens I. Lilia.

Indoles herbacea. *Stamina* tot, aut duplo pauciora, quam *segmenta* Involucri floralis.

Familia I. *Hypocarpia*. s. *Fructu* supero.

Cohors I. *Staminibus* liberis, seu cum foliolis involucri non cohærentibus.

Genus I. *Iuncus*. *Stamina* 6. *Stigmata* 3.

Ord. 1. Caps. loculis monospermis. *Iuncus. Tourn.*

Ord. 2. Caps. loculis polyspermis. *Iuncoides. Michel.*
Abama. Adans.

Genus 2. Sparganium. Invol. foliola tot,
quot stamina 3 - 6.

Stiginata tot, quot sunt locyla fructus monosperma. Flores Monoici.

Genus 3. Veratrum. Stigmata tot, quot locula fructus.

Ord. 1. Caps. loculis monospermis
Triglochin. C. Bauh.
Scheuchzeria. Linn.

Ord. 2. Caps. polyspermis.
Veratrum. Tourn.
Eustomus. Tourn.

Genus 4. Vachendorfia. Involucri foliola inæqualia. Stamina tria.

Vachendorfia. Linn.
Commelina. Plum.

Genus 5. Tradescantia. Stamina sex.
Stigma unum.

Ord. 1. Cor. monopetalis. *Aloe.* Tourn.
Yucca. Dillen.

Ord. 2. Cor. polypetalis.
Tradescantia. Linn.
Acorus. Diost.
Phalangium. Tourn.
Anthericum. Theoph.
Scilla. Latin.

Genus 6. Lirium. Invol. campanularum,
6 - phyllum: foliolis omnibus vel
alternis sulco nectareo ad basim.

Ord. 1. Stigmate unico. *Gloriosa.* Linn.
Erythronium. Linn.

Ord. 2. Stigmate trigono. *Lilium.* Rovcen.
Tulipa. Tourn.

Ord. 3. Stigmate trifido. *Fritillaria.* Linn.
Uvularia. Brunfels.

Genus 7. *Albuca.* Invol. foliola sex: interiobus tribus emarginatis. Stanina tria maiora. *Albuca.* Linn.

Genus 8. *Medeola.* Habitus siccior. Stanina sex, styli tres. Capsulæ locula 1-2. disperma.

Medeola. Linn.

Dioscorea. Plumb.

Smilax. Tourn.

Cohors II. Staminibus cum Involuero florali cohærentibus.

Genus 9. *Asparagus.* Baccæ; loculis 1-2-spermis.

Ord. 1. Baccæ immaculata.

Ruscus. Tourit.

Asparagus. Tourn.

Dracaena. Vandel.

Ord. 2. Baccæ maculata dum immatura. *Convallaria.* Linn.

Genus 10. *Melanthium.* Invol. foliola sex stigmata tria:

Melanthium. Clayt.

Hedonia. Linn.

Genus 11. Crinum. Invol. sexfidum Stigma trifidum. *Aphyllantes.* Tourn. *Aletris.* Linn.

Crinum. Linn.

Genus. 12. Allium. Spatha universalis. Flores umbellati. Stigma unicum Semina angulosa. Odor singularis, acris. *Allium. Hall.*

Genus 13. Ornithogalum. Spatha nulla, Flores spicati aut paniculati. Invol. stellatum, vel campanulatum.

Ord. 1. Filamentis basi latioribus.

Viridika. Adans.

Asphodelus. Tourn.

Ornithogalum. Linn.

Ord. 2. Filamentis tenuibus.

Hypoxis. Renalm.

Genus 14. Hyacinthus. Spatha communis. Invol. 6fidum. Stigma simplex

Hyacinthus. Linn.

Pontederia Linn.

Genus 15. Bulbocodium. Invol. foliola unguibus longis connexis. Styli. tres. *Bulbocodium. Linn.*

Familia II. Epicarpia. s. Fructu infero.

Cohors I. Staminibus ex Receptaculo.

Genus 16. Agave. Stigma trigonum.

Agave. Linn.

Hemerocallis. Theophr.

Genus 17. Amaryllis. Invol. folia tria.

Amaryllis. Adans.

Genus 18. Acrokorion. Invol. folia,

aut segmenta sex. Stigma sim-
plex.

Acrokorion. Plin.

Leucoion. Linn.

Cyanella. Royen.

Genus 19. Alstroemeria. Invol. folio-

la tria anteriora basi tubulosa.

Stiginata 2 - 3.

Genus 20. Tamus. Flores Dioici. Bac-

ca disperma. *Tamus.* Tourn.

Genus 21. Ixia. Invol. foliola sex, non

tubulosa. Stiginata tria.

Ixia. Linn.

Ferraria. Gleditsch

Cohors II. Staminibus ex Involu-
cro.

Genus 22. Polyanthes. Invol. infundi-
buliforme; tubo incurvo. Sti-
gma trifidum. *Polycanthes.* Linn.

Genus 23. Burmannia. Invol. duplex;
exterius trifidum, interius tri-
phyllum. Stigmata tria.

Burmannia. Linn.

Genus 24. Narcissus. Invol. duplex:
externum fol. 6. internum mo-
nophyllum. *Narcissus.* Tourn.

Pancratium. Dillen.

Genus

Genus 25. *Gladiolus.* Invol. ringens,
sexfidum. Stain. 3. Stigma 4-fidum. *Gladiolus. Tourn.*

Genus 26. *Crocus.* Invol. segmenta
sex æqualia. Stigmata 3. Stam. 3.
Crocus. Tourn.

Genus 27. *Colchicum.* Stain. 6. Styli
tres. Capsulæ 3 inflatæ connexæ.
Colchicum. Tourn.

Genus 28. *Iris.* Stigmata petaliformia.
Stain. tria. *Iris. Linn.*

Moraea Miller.

Genus 29. *Vulsonia.* Stigmata Sex.
Vulsonia. Miller.

Cohors III. Staminibus ex Stylo.

Genus 30. *Bermudiana.*

Bermudiana. Tourn.

GENS II. Cannæ.

Folia ampla, energia. Invol. Styli sim-
plex vel duplex, superum, persistens.
Stamen unicūm ex involucro, vel plu-
ra ex receptaculo. Origine stami-
nifui, & fructu sèpius triloculari, Li-
liis adeò adfines sunt, ut ab iis tota
Classe divelli non possint.

Família I. Gerinæ staminifero.

Ord. I. *Spathacae.*

Genus 31. *Musa.* Stigma unicūm.
Bacca. *Musa. Linn.*

Genus 32. *Ravenala.* Stigmata sex.
Capsula. *Ravenala. Adans.*

Ord. 2. Calyculatae.

Genus 33. Bromelia. Petala tria.
Stamina duplo plura.

Bromelia. Linn.

Familia II. Involucro interiore staminifero.

Ord. 1: Stamine uno.

Genus 34. Alpinia. Invol. externi segmenta aut foliola duplo pauciora, quam segmenta involucri interni. Capsula v. Bacca.

Canna. Linn.

Anomum. Linn.

Costus. Plin.

Alpinia. Plum.

Maranta. Plum.

Curcuma. Linn.

Kaempferia. Linn.

Thalia. Linn.

Ord. 2. Staminibus tribus.

Genus 35. Caratas. Bacca.

Caratas. Plum.

Ord. 3. Staminibus sex.

Genus 36. Pinguin. Involucrum internum trifidum. Capsula.

Pinguin. Dillen.

Caraguata. Adans.

GENS III. Satyria.

Folia liliacea, scapos vaginantia ut in
Costo. Involucrum stylis unicum hexa-

phyllum, irregulare. Stamina duo stylo insidentia. Antheræ nulla theca propria testa. Fructus inferus ut in *Canis*.

Genus 37. Orchis. Stylus immobilis. Antheræ pedicellatæ intra locula clausa.

Genus 38. Serapias. Foveæ binæ antheras foventes.

Genus 39. Neotia. Stylus bilabilatus: labio super antherifero; antheræ pedicellatæ.

Genus 40. Ophrys. Antheræ insidentes laminæ propriæ.

Genus 41. Epidendron. Fructus longus, semina sphærica fovens.

Epidendrum. Linn.

Sic Familiaæ Cl. Adansonii 8. 9. 10. in unam confluent.

Genera eiusdem. 101. quæ eas Familias constituant, &

Linnaei 69. ad hanc Tribum pertinencia reducentur ad Gen. 41.

Sic classes *Fungorum*, *Muscorum*, *Graminum*, *Umbellatarum*, *Nasturtiorum* & erunt Genera primaria dividenda in secundaria, hæc in species, & sic porro.

Quæritur 2. Quomodo Genera statuenda.

Genera sunt Naturalia, sine quo Princi-

pio nulla salus in arte sperari potest.
Linn. P. B. 132. Ea vero Structura,
 situs & proportio partium floris ac fru-
 ctus in primis demonstrant, en exem-
 pla;

I. Rhamnus.

Rhamnus. *Tourn.* Cal. dent. 4. Petala 4.
 v. nulla. Stam. 5. Styli 2 - 4. Baccæ lo-
 cula 1 - 4. Sem. 1. in singulo loculo.

Frangula. *Tourn.* Cal. dent. 5. Petala 5.
 Stam. 5. Styl. 1. Baccæ locula 2. Sem.
 1. in singulo loculo.

Alaternus. *Tourn.* Cal. dent. 5. Petala 5.
 Stam. 5. Styl. 3. Baccæ locula 3. Sem. 1.
 in singulo loculo.

Paliurus. *Tourn.* Cal. dent. 5. Petala 5.
 Stam. 5. Styl. 3. Baccæ loc. 3. Sem. 1.
 in singulo loculo.

Ziziphus. *Tourn.* Cal. dent. 5. Petala 5.
 Stam. 5. Styl. 2. Baccæ loc. 1. Sem. 1.
 bilocul.

Inconstans est in *Rhamno* numerus stylo-
 rum 1. *Linn.* semitrifidus *Mihi* locu-
 lorum baccæ 2 - 4. *Adans.*

Inconstans est in *Frangula* numerus locu-
 lorum — 2. *Adans.* 3. *Mihi.* Semi-
 num 2. *Adans.* 2 - 3. *Mihi* 2. *Ludw.*

Inconf. est in *Zizipho* numerus stylorum 1.
Ludw. 2. *Linn.* ;

Fructus succulentus in Rhamno, Frangula, Alaterno, Zizypho, siccus in Paluero.

Constand in omnibus est:

1. *Ingenium frutescens.*
2. *Flores plures simul.*
3. *Numerus segmentorum calycis, petalum & staminum idem 4 - 5.*
4. *Numerus naturalis stigmatum & staminum idem 2 - 4.*
5. *Locula tot, quot semina, nisi unum praeter naturam abortiat.*
6. *Calyx monophyllus dentatus.*
7. *Petala parva, concava, (si adsunt) e divisuris calycinis.*
8. *Stamina ex eadem origine.*

*Adfinitas proportione arithmeticā cum *Phyllica. Linn.**

*harmonica cum *Icaco. Plum.**

*geometrica cum *Bytneria. Loefl.**

2. Alfine.

*Alfine. Linn. Cal. folia 5. Petala 5. Stam. 5.
Styli 3. Caps. locula 1. Valvæ 3. Semina subrotunda.*

*Arenaria. Linn. Cal. folia 5. Petala 5.
Stam. 10. Styli 3. Caps. locula 1.
Valvæ 5. Semina reniformia.*

Spergula. Rup. Cal. folia 5. Petala 5.

Stam. 10. Styli 5. Caps. locula 1.

Valvæ 5. Semina subglobosa.

Holosteum. Dillen. Cal. folia 5. Petala 5.

Stam. 3. Styli 3. Caps. locula 1.

Valvæ 3. Semina subrotunda.

Sagina. Linn. Cal. folia 4. Petala 4.

Stam. 4. Styli 2. Caps. locula 1.

Valvæ 4. Semina subrotunda.

Mothringia. Linn. Cal. folia 4. Petala 4.

Stam. 8. Styli 2. Caps. locula 1.

Valvæ 4. Semina subrotunda.

Stellaria. Linn. Cal. folia 5. Petala 5.

Stam. 10. Styli 3. Caps. locula 1.

valvæ 6. Semina subrotunda.

Falaces notæ. Petala integra & bifida in

Alsine.

prætentia & deficiencia in

eadem specie *Saginæ*

Procumb.

Staminum numerus diversus in

Alsine & Sagina. Adans.

Characteres Generis Naturalis constituant:

1. Radix fibrosa, gemipara.

2. Folia opposita; integra.

3. Calycis foliola caduca tot, quot petala.

4. Proportio partium storis & fructus arithmeticæ inæqualis.

5. Styli pauciores ac petala, nec plures quam valvæ fructus.

6. Capsula unilocularis, polysperma.
7. Semina subrotunda.
8. Pecoribus gratissimum pabulum.

Adfinitas Generis proportione arithmeticā
æquali cum *Lechea* & *Bufoṇia* alternan-
te cum *Cerastio*.

3. *Sedum*.

Numerus staminum condidit Genera
Crassulae, *Sedi*, *Anacampseros*, *Gomia-
rae*, *Sempervivi*.

Corolla monopetala — — *Coty-
ledonis*.

hexapetala — — *Vermicu-
laris*.

Sexus genuit Genus *Rhodiolae*.

Cum vero pro charactere generico non
sufficere numerum doceant. *Hall.*
Ludw. *Boehm.* nec sexum. *Hall.*
Adans.

Sic sola proportio numerica & harmoni-
partium floris & fructus, squamulæ
nectareæ, habitus succulentus, sunt
notæ, quæ Genera hæc artificialia in
unicum naturale coniungent.

Adfinitas Generis proxima cum *Penthoro*.
Gron.

remotior cum *Tillaea*.
Michel.

remotissima cum *Tetrace-
ra*. *Hauß.*

4. *Gentiana.*

Cicendia. *Adans.* Cal. dent. 4. Cor. segm. 4. Stam. 4. Stigmat. 2.

Gentiana. *Diosc.* Cal. dent. 5. Cor. segm. 5. Stam. 5. Stigmat. 2.

Tretorhiza. *Renealm.* Cal. dent. 4. Cor. segm. 4. Stam. 4. Stigm. 2.

Centaurium min. *Tourn.* fol. 5. Cor. seg. 5. Stam. 5. Stigmat. 2.

Dasytephana. *Renealm.* dent. 5. Cor. segm. 5. Stam. 5. Stigm. 2.

Cimicifuga. *Adans.* dent. 5. Cor. segm. 5 - 10. Stam. 5. Stigm. 2.

Swertia. *Linn.* Cal. dent. 5. Cor. segm. 5 - 10. Stam. 5. Stigmat. 2.

Chlora. *Renealm.* fol. 8. Cor. segm. 8. Stam. 8. Stigmat. 4.

Sabatia. *Adans.* fol. 12. Cor. segm. 12. Stigm. 1 - 2.

Character. 1. Proportio Arithmetica æqualis divisionum calycis, corollæ & staminum.

Harmonica staminum ad segmenta corollæ,

2. Stigmata tot, quot valvæ capsularæ, unilocularis, polyspermæ.

3. Semina in duos ordines disposita.

4. Indoles herbacea.

Adfinitas primi gradus cum *Chironia*. *Linn.*

secundi gradus cum *Menyanthes*.

Tourn.

5. *Capparis.*

Breynia. Plum. Capparis fructu siliquoſo.
Tapia. Marcgrav. Flore Breyniae, fructu
Capparis.

Capparis. Tourn. Tapiae flore, sed pe-
talis ſeſſilibus.

Morifonia. Iacquin. fructu Capparis, pe-
talis Aſteae.

Hinc character Generis:

1. Involucrum styli duplex.
2. Stamina duplo certe plura.
3. Fructus unilocularis carnosus, fo-
vens ſemiña multa.

6. *MESPILUS.*

Crataegus. Latin. Cal. 5-fidus, Petala 5.
 Stamina multa calyci insidentia.

Styli 1-2, fructus carnosus inferus.

Sorbus. Plin. Cal. 5. fid. pet. 5. stam. mult.
 cal. infid. Styli 3-4-5. fructus idem.

Mespilus. Linn. cal. 5. fid. pet. 5. stam.
 mult. cal. infid. styli 1-5. fructus idem.

Pyrus. Linn. cal 5. fid. pet. 5. stam. mult.
 cal. infid. styli 5. fructus idem.

Crataegus Azarolus fructu 5-locul.
 loculis monospermis, coniungit
Mespilum cum Pyro.

Hinc character *Mespili.*

1. Indoles fructicofa aut arborea.
2. Calycina ſegmenta & petala quina.

3. Stamina triplo certe plura, calyci
inposita.
4. Styli nunquam pauciores, quam
semina.
5. Fructus carnosus, inferus.

Necessitate in Generum Naturalium demon-
strant

1. *Triplaris media* inter *Morocarpum &*
Corispermum.

Peplis tetrandra media inter *Chabream*
& Ammaniam.

Oenothera octovalvis media inter *Cha-*
maenerium & Onagrum.

Swietenia media inter *Mediam & John-*
soniam.

Gladiolus undulatus medius inter *Gla-*
diolum & Ixiam.

Sapium flor. Hippomanes, fructu *Ia-*
tropae.

Lobelia Longiflora fl. Lobeliae, fructu
Pl. *Didynamas angiosp.*

Psalalaea Calyce Ebeni, alis *Pforaleae.*

Sesamum Adans. coniungens in unum
Genus *Craniolariam*, *Martiniam*
annuam, & *Sesamum Indicum*. Linn.

2. Genera non pauca dubiis characteri-
bus etiamnum insignita. v. g.

Portulaca. Tourn. capsulam circum-
scissam & stylos quatuor habet;
Portulaca vero utraque *Iacquinii*
monogyna est, & Capl. trivalvi.

Achyranthes lamta Linn. hermaphro-
dita; *Adans.* polygama.

Nissolia Jacquin, alium fructum gerit,
ac *Nissolia Tourn.*

Celastrus capsulam foyet Linn. baccam
Ludw. Stylum 1. *Linn.* trifidum
Ludw. 1 - 3. *Adans.*

Helonias trigyna. *Linn.* monogyna
Adans.

Columnea Plum. capsulifera *Linn.* bac-
cifera *Ludw.*

Conocarpus Linn. apetalus, semine nu-
do; *Jacquin* speciem habet penta-
petalam, capsula crustacea.

Ptelea tetranda, monogyna *Linn.*
octandra, trigyna *Ludw.*

Limnopeuce absque calyce & corolla.
Linn. *Gleditsch.* cal. bidentato
Adans. nullo & corolla alba *Hall.*

Lobeliae Plum. drupam attribuit *Adans.*
sed *Lobelia*, longiflora *Jacquin.*
capsulam gerit bilocularem.

Laetia Loefl. petalis quinis, capsunilo-
culari; sed *Laetia* apetala *Jacquin*
corolla caret, & gerit fructum car-
nosum.

Aristolochia. *Adans.* Staminibus senis,
sed pentandras species habet
Jacquin.

Frossia hermaphrodita Linn. Monoi-
ca *Adans.*

Coinbretum Laefl. Cal. dentibus quatuor, petalis quaternis, stam. octo, Semine uno *Linn.* Cal. segmentis & petalis quinque, staminibus decem, fructu capsulari *Iasquin.*

Cassitha. Drupa monosperma *Linn.* Capsula lævi *Adans.*

Quaeritur 3. An Nomina trivialia necessaria.

Mihi non videntur; nam

1. Arbitraria nihil docent.
2. Obscura supponunt alias cognitiones, quæ a Tyrone peti non possunt.
3. Genuina continent ultimum discrimen speciei a congeneribus, quad differentiam specificam constituere debet, non nomen.
4. Nomina hæc danda varietatibus, non speciebus, quibus Creator adsignavit proprios characteres, in plerisque adhuc ignotos, ideoque eruendos, absque vocabulis hisce nominalibus undeque petitis.

Character essentialis distinguens invicem *Gentianas* corollis octofidis, quas *Svertias* Linnaeus appellat, in una specie consistit in foliis perfoliatis.

altera specie consist. in foliis quaternis.
tertia ————— staminibus duodecim.

Si itaque nomina sint GENTIANA *perfoliata*, *quadrifolia*, *dodecandra*, tunc opus non erit differentia specifica, vel e contra, nisi idem bis dicere velis, quod superfluum sane foret.

Quarritur 4. Quid observandum circa definitiones Specierum.

Cum finis Scientiae Naturalis, sit agnoscere Individua; hæc vero in triplici Naturæ Regno, ac præsertim Vegetabili, numerosissima occurant, sic, ut ad horum cognitionem facilius perveniamus, Professorum industria eo in primis dirigenda, ut characteres Specierum sint.

I. Naturales.

Natura creata tot discrimina rerum ostendit, quot sunt haruin habitus, qualitates, radices, caules, folia, inflorescentiæ, flores, fructus, semina; nec non tempora germinationis, adolescentiæ, foecundationis, partus, vitæ, v. g.

Orchis cinnicem olens.

Orchis bulvis indivisis nectarii labio trifido reflexo crenato: rorru brevi, petalis conniventibus. *Linn.*

Cnicus amarissimus.

Cnicus caule diffuso, foliis sanguato-dentatis, *Linn.*

Carduus maculatus.

Carduus foliis amplexicaulibus hastato-pinnatifidis spinosis, calycibus aphyllis: spinis canaliculatis duplicato-spinosis. *Linn.*

Poa post foeniseicum florens.

Poa panicula coarctata, floribus pedunculatis imuticis, convoluto-subulatis, foliis planis. *Linn.*

Gentiana corollis fimbriatis.

Gentiana corollis quadrifidis margine ciliatis. *Linn.*

Pinus foliis apice bifidis.

Pinus foliis solitariis emarginatis. *Linn.*

Gnaphallium alpinum stellatum.

Filago caule simplicissimo, capitulo terminali bracteis hirsutissimis, radiato.

Linn.

Polypodium radice dulci.

Polypodium frondibus pinnatifidis: pinnae oblongis subserratis, obtusis, radice squamata. *Linn.*

2. Faciles.

Nymphaea lutea. *I. Bath.*

Nymphaea foliis cordatis integerrimis, calyce pentaphyllo maiore. *Linn.*

Sedum radice odore rosæ.

Sedum foliis serratis, tetrapetalum, sexu distinctum. *Hall.*

Gentiana calyce quinque plicis alato.

Gentiana corollis quinquefidis, hypocra-
teriformibus, calycibus plicatæ cari-
natis. *Linn.*

Helleborus flore viridi.

Helleborus caule multifloro, folioso, fo-
liis digitatis. *Linn.*

Difficile quide[m] est eiusmodi characterem
in qualibet specie eruere, non tamen in-
possibile, duimodo minori pertinacia præ-
fixa foliorum structuræ, inflorescentiæ,
aut aliæ notæ singulari inhærrere, & ma-
iori diligentia discrimina rerum ultima,
quæcunque demum ea fuerint, perscrutari
velimus. Cumque eiusmodi characteres
essentialis ita sint constituti, ut nulla cul-
tura, nullaquæ aeris efficacia inverti que-
ant, non solum erunt naturales, sed etiam
mutationibus inminus obnoxii, cum non
tam facile detegi possit nova Species simi-
li proprietate donata, vel si etiam detega-
tur, differentia tamen Specifica adeo pro-
lixa nunquam erit, ut sunt illæ, quæ in no-
vissimis Botanicorum Scriptis passim le-
guntur. Sit ergo differentia specifica
qualiscunque, dummodo naturalis & faci-
cili, absint tot ambages, tot repetitiones,
quæ fallaciam definitionis unice produnt,
quæque discentibus maiores pariunt diffi-
cultates, ac illæ, quæ nobis TOVRNEFOR-
TIVS & BAVMINI FRATRES tradiderunt.

Quaeritur 5. Quid agendum in posterum in Re Herbaria.

Meo iudicio hæc præcipue attendenda sunt.

1. Describantur accuratissime novæ species Plantarum, & si quid novi in aliis occurrit, id fideliter proferatur, ut characteres Generum certiores fiant.

Quid opus est, ob paucas Species Plantarum, Floram conscribere, aut sterilem Cataloguin prælo subiicere, cuius novæ observationes paucis paginis complecti possent? Quæ utilia ac nova videntur, ea breviter proponantur, absque ullo systematis præiudicio, ut fecit *Willichius* & alii.

2. Novæ Speciei descriptioni addatur figura perfecta.

Figura bona utilissima est, & individuus cognitionem reddit faciliorem præsertim in Generibus, quæ multas species complectuntur. Melius est tamen figuram nullam dare, quam malam.

3. Botanicus nimis credulus esse non debet. Hoc Universalistæ præcipuum est vitiuni, qui cuin ea omnia, quæ proponit, ipse met videre & examinare non possit, aliis credere debet; ex quo fit, ut vel aliorum errores pro veris assumere, vel sententiam toties mutare, coactus sit,

fit, quoties veriora didicerit, unde tot editiones unius operis, quæ nimios sumptus pariunt Curiosis.

4. Plantas in horto colere & vivas examinare oportet.

Hallucinantur illi, qui bonam descriptionem ex sicco specimine se tradituros arbitrantur. Si vivæ Plantæ suos occultant characteres, quanto magis siccæ? Cultura vero docet, quænam sint illæ proprietates, quæ nulla Climatis aut soli diversitate mutantur quæque solæ eligendæ, ut certa Generum & Specierum cognitio habeatur.

5. In terminis Botanicis studendum claritati, evitanda confusio. v. g.

Calyx. Involucrum Corollæ, Germinis, Styli, Staminum.

Corolla. Involucrum secundum Germinis, Styli, Staminum.

Nectarium Involucrum tertium styli aut Staminum, distinctum a prioribus.

Capsula fructus siccus, dehiscens, semina continens.

Nux. fructus siccus non dehiscens, nucleum fovens.

Bacca. fructus succulentus non dehiscens, semen continens.

Drupa. fructus succulentus non dehiscens, nucem fovens.

Pomum fructus succulentus non dehiscens, Capsulas fovens.

Semen rudimentum novæ Plantæ flexilibus membranis 2 - 3. involutum.

Nec confundi debet.

1. *Radix* cum Bulbo;
2. *Involutum* cum Setulis, Calyce, squamis &c.
3. *Folium* cum Bractea.
4. *Calyx* cum Corolla.
5. *Nectarium* cum Petalis.
6. *Receptaculum* cum apice Germinis.
7. *Bacca* cum Drupa.
8. *Pomum* cum Bacca.
9. *Drupa* cum Capsula.
10. *Capsula* cum Semine.
11. *Valva* cum Operculo.
12. *Senum* cum Nuce.

Inflorescentia bene observanda.

Solitaria.

Pauciflora.

Spicata.

Racemosa.

Paniculata.

Corymbosa.

Umbellata.

Capitata.

6. Inplorandus Principum favor, qui solus Historiam Naturalem perficere & emendare potest.
-

III.

OBSERVATIONES
OECONOMICÆ.*Observatio I.*

De Lue Epidemica Mori albæ.

Anno 1761. In Valle Aussugii (*Valsugana*) Comitatus Tyrolensis, ad Vicum *Masi* ubi stagnantes Aquæ fluvii *Brentae*, & lacuum *Levici* & *Caldonazzii*, paludosum & insalubre solum constituant, visæ sunt Mori quædam, in quibus unus alterve ex elatiōribus ramis exsiccatus apparuit. Res hæc nullius momenti videbatur Agricolis, qui malæ exfoliationi, unde rudi tractatione rami sæpe lœduntur, hoc vitium tribuebant. Verunitamen alio anno eæ arbores omnino exsiccatæ sunt, idemque malum ad alios etiam propagatum omnes fere eiusdem agri Moros intra quadriennium devastavit. Interea malum latius serpens, in ea Regione tantam Mororum stragem edidit, ut inter tot millenas, vix decima pars superesset.

Pestifera hæc Lues non huius tantum Regionis, sed etiam Perginenses, Roboretanas, Brixienes, aliorumque locorum Moros depopulata est. Morbi Symptomata hæc observata fuerunt. 1. Exsiccatio rami terminalis. 2. Dein & aliorum. 3. Denique trunci. 4. Corticis pars aliqua, vel tota eiusdem substantia ab emortuo ligno separabatur in adultis arboribus facilime, in iunioribus autem difficilis. 5. Abscessi rami tam aegrarum, quam benevolentium, plorabant humorem, hæc tamen minus, ac illæ.

Nec tamen utilitatem aliquam humoris huius effluxus, arboribus adferebant; peribant enim omnes absque ullo discrimine, imo licet siccissima aestas ariditatem summam in perniciem frugum omnium intulisset, nec ullum tunc humorem stillarunt Mori, Morbus tamen eadem fævitiae ubique invaluit, ubique eosdem devastavit.

Notandum tamen 1. Malo huic minus obnoxias fuisse Moros, quæ in hortis circa domos & sterquilinia habitabant. 2. Annosiores, nec inoculatas facilius periisse, ut & illas quæ in declivi & aridiore solo radices egerunt.

Constantissime observatum fuit, integrâm seriem arborum periisse, quam priuim unico morbo hoc aggressa fuit, easque pariter emortuas, quæ in eodem loco, unde emortuæ era-

dicatae fuerunt, denuo plantatæ sunt. Humor quoque ex abscissis rami effluens, non in omnibus erat idem, in nonnullis enim viscidus erat & niger, in aliis vero aquosus idque sæpius in iunioribus plantis.

In emortuis & eradicatis arboribus visa est pars illa radicis, quæ maiorem cum arefacto ramulo communitatem habebat, multo magis corrupta, modo vero nigra & scatens viscidio humore, modo vero minime corrupta & fluido liquore turgens. Non corruptæ radices erant albæ, levissimæ & succis suis adeo exhaustæ, ut aër uno extremo inflatus ex alio transiret, ac contentus humor facile expelli posset.

Morbi huius causam censem nonnulli esse defectum liquidi nutrientis natum ab annua exfoliatione, præsertim circa solstitium æstivum instituta, quæ debitam ramulorum nutritionem remoratur. Verumtamen si hæc genuina mali causa foret, iam pridem lues hæc observari, & ubique absque ullo discrimine apparere debuisset, ubi Mori prædicto modo & tempore exfoliantur, quod tamen non contigit, ut ex ante dictis clare patet.

Probabilius itaque videtur, morbum hunc a peculiari & Plantis hisce in primis adversa aëris constitutione pendere, quæ non solum nutritios succos depravat, sed & pestiferum

virus inde exhalans secum abripit, diffundit, sicque luem eodem modo propagat, ac in contagiosis Animalium affectionibus passum fieri solet.

Ut malo huic mederi possent, varia tentarunt Incolæ; Stratum ex saxis & fabulo superposuerunt radicibus; tecclæ sunt radices optimo fimo, modo puro, modo vero cineribus aut calce viva mixta; excisæ fuit pars aliqua ligni e trunco, vel rami maioribus; separatus est cortex a ligno; avulsa denique radices, abscessuque infectis repositæ denuo in priore fovea; sed omnia hæc morbo levamen nullum attulerunt,

Princeps remedium fuit truncatio ramorum infectorum, vel omnium ad truncum usque, vel etiam trunci ipsius ad medium usque. Sic plurimæ arbores conservatae sunt, dum eparte residua abscissi trunci, novi rami alio anno prodierunt.

In *Diario Italico* Tom. I. p. 94. exstat fragmentum Epistolæ Comitis *Ludovici Chizzola*, Equitis Brixiensis, in qua de Lue hac Epidemica sequentia leguntur: *Si vede la Pianta divenire sparuta ed orrida, ingiallirsi le foglie, seccarsi i rami donde inoltrasi il male, e passato dal tronco alle radici, manca ella finalmente e perisce. — Questi Gelsi, oltre di mostrare all' aspetto d' essere intischiati, avean-*

secchi ognuno diversi rami, e sotto di essi come da un' ulcera andava gemendo un' fiero tirante al color nero. Studiando il Proprietario de medesimi come rimetterli, penso' di fare presso la detta ulcera un tuglio lungo quattro pollici, e largouno. Allora le piante inferme cominciarono a tradusare da tutte la parti un' infinita di umore; e crissato un tale trasudamento si sono perfettamente rimesse.

Similem morbum in Ulmo observavi & descripsit Cl. DU HAMEL in *Phys. de l'arb.* I. Part. L. V. Ch. 3. p. 339. hunc in modum: *Une maladie plethorique d'un autre genre.* — *En cherchant la cause de cet accident, je m'aperçus, que l'écorce s'étoit détachée du bois.* — — *J'attribue la perte de ces arbres à la sève, laquelle s'étant portée en trop grande abondance entre le bois & l'écorce — — Cette maladie peut-être regardée comme un ulcere général auquel il paroit qu'on pourroit remédier en trouvant le moyen de diminuer la trop grande abondance de la sève; & c'est dans cette vue que j'ai fait à plusieurs Ormes de cette espèce des incisions longitudinales qui pénétraient jusqu'au bois.*

De eodem morbo Cl. ADANSONIUS Famil. des Plantas, I. Part. p. 52. hæc habet: *Le Chancrés ou Ulceres coulans, sont ces ouvertures plus ou moins grandes, repandues ca & la*

sur les Arbres, dont l'écorce laisse fuinter de les fentes même dans les tems de sécheresse la s'eve sous la forme d'une eau rousse corrompue & très acre; cette sanie corrosive endomage les parties voisines, & fait que le mal se communike de proche en proche. — — Lorske le mal n'est que local, on i remedie facilement, ou en coupant la branche, si elle est petite, ou en faisant une incision jusck au vif tout autour de l'ulcere, & le recouvrant de bouze de vache ou de baillons assujettis avec de la paille, ou par des tiens d'osier. Lorske le est général & repandit dans toute la Plante, il n'i a quere de remede, si non peut-être la transplantation dans un terrain moins gras & moins umide, & des incisions longitudinales faites dans l'ecorcee jusqu'au bois.

Abscisionem ramorum in annosis arboribus laudant etiam SCHMERSAHL. In Hamburg. Magaz. Tom. X. p. 57.

Observatio II.

De Cultura Mori albæ in Comitatus Tyrolensis, ea parte, quæ Italiæ finitima.

In hoc Seculo non minimum, ut ait PLINIVS Hist. Nat. L. 15. C. 24. sed plurimum in hac arbore ingenia profecerunt. Hanc licet Athenienses, teste PLUTARCHO in *Sympoſ.* L. 7.

C. 10. excindi prohibuerint, Veteribus tamen ob incognitum eius usum fere omnino neglectam esse noviinus. MEMOIR. D'INSCRIPT. Tom. V. p. 228. nec certum est hanc illam esse, de qua in *Metamorph.* L. IV. loquitur OVIDIUS; cum antiquorum μεγον tam de arbore συκάμινος quam de βατός seu Rubo intelligi possit, ut docuit SALMASIUS in *Exercit.* p. 328. Quidquid sit autem, hoc sane ævo ob serici proventum, tanta copia ubique colitur, ut agros plurimas in sylvas mutaverit, cum luxui fovendo iam tellus vix sufficiat.

De cultura Mori iam scripta multa prodierunt, quæ in Bibliotheca sua enumerat Ill. a MÜNCHAUSEN. ac præterea exstant in *Diario Ital.* Tom. I. p. 188. In HAMBURG. MAGAZ. Tom. XXIV. p. 72. in BERLINER MAGAZ. T. I. p. 367. &c. In SCHWEIDISCH. ABHANBL. Tom. VII. p. 19. Tom. XV. p. 286. & Tom. XVI. p. 221. in ACT. SOC. OECON. BERN. A. 1764. præcipue vero in Operibus Cl. DU HAMEL. Non ergo dicta repetere, sed unice ea adducere visum est, quæ circa culturam huius arboris, prædictis in locis in primis observantur.

Morus alba propagatur taleis (Ital. *Barbate*), & semine. Taleae locantur in fossa bipedalis fere profunditatis, & operiuntur optimo fine, ac terra pingui. Extremitates ramuloru[m] e terra eductæ sursum elevantur,

& ita excrescunt in arbusculas, quæ a minoribus prodeuntibus rāmulis sedula purgandæ, ne eorum impeditant incrementum. Eliguntur hic Mori fructu nigro, qui & citius validiores agunt radices, ac intra unum vel duos annos tam crassos ramos efferrunt, ut non solum insitionem ferre, sed & in alium locum transferri queant. Hac fit in temperato & calidiore solo, non vero in umbroso & frigidore in quo Morus nigra folia serius educit, eaque duriora & a Bombycum larvis minus expetita; nisi hoc vitium in insitione corrigatur.

Obsolevit vero methodus ista, & Morus iam ubique seritur, matutinis fructibus hunc in finem collectis, sabulo mixtis, & Martio aut Aprili Mense hortensi fimo conditæ, & solis radiis magis expositæ terræ commissis. Natae Plantæ non omnes, sed robustiores tantum, debilioribus eradicatis relinquentur, evulsisque interea interiacentibus herbis, digitis aut cultro purgantur sæpe a rāmulis, qui e latere pullualut. His debitam staturam adaptis insatio celebratur, quo tempore quædam prope radicem, aliæ in medio caulis, aliæ vero superius, nempe ad ramos truncari solent, cum non omnes unum insitionis locum exigant. Peracta insitione, elapsò uno aliove anno, in alium locum transferuntur, diutius enim quam par in natali solo relicta Plantæ

ta eam staturam & formam nunquam acquirit, ut illa, quæ tempestive patriam huinum deseruit.

Mori latiore & corylaceo, ut aiunt, folia locabantur olim in declivibus, saxosisque locis, quas nunc summo cum foenore curatorum fertilior terra tegit, quæ enim prius quingentos aut sexcentos foliorum centenarios largiebatur, culta nunc in solo pingui, duplo maiorem eorum copiam suppeditat. Cum Arbuscula ex horto in agrum transferenda est, excavatur fovea autuinnali tempore, iuxta telluris ingenium, plus minus profunda. Communis tamen foveæ amplitudo illa censetur, cuius profunditas duos pedes, latitudo vero quinos aut seños habet. Foveæ fundus tegitur rudiore simo, cui inponitur Mori recens evulsa radix, quæ dein undique tegitur humo simo mixta. Plantatio hæc alio demum anno Martio aut Aprilii Mense peragitur, in iis locis inprimis, quæ frigidiori vento minus exposta sunt,

Elapsis duobus aut tribus annis nimium luxuriantes ramulos resecat sapiens Agricola,

cum vero debitam staturam adepta Planta est,
opus hoc singulis octo aut deceim annis reno-
vatur, sic enim & citius ex crescunt, & copio-
fissima optimaque folia producunt.

In aridiore terra posita Morus, præsertim latifolia, cum adolevit, folia sensim pauciora & minora, contra vero maiorem fructuum quantitate in largitur. In montanis frigidisque locis vix intra annos triginta debitam staturam attingit, et si folia proferat præstantiora, quæ minores ecquidem, sed copiosiore, & nobiliore filo textos folliculos subministrant. Non ergo calidior tantum, aut vitibus ornata terra, sed & frigidi montes Morum alere possunt.

Observatio III.

vid. Tabula.

Florescentia Plantarum climatis indolem prodit; *Tilia* enim circa *Cornial Carniolias* floret quarta Iunii, circa *Parisios* nona eiusdem Mensis, in *Regno Sveciae* non ante caniculam, ergo æstas in *Austriaco Litterali* tribus fere Mensibus longior est, quam *Upsaliae*.

Observatio temporis, quod inter nuptias Plantarum, harumque partium intercedit summa in Oeconomicis adfert utilitatem, inde enim maturitas fructuum indubie innotescit.

Lignum quo maiorem fovet aquæ copiam fovet eo foco culinari minus aptum est.

Cinis fertilitatem terræ promovet, hinc utilis cognitio earum Plantarum, quæ maiorem eius copiam largiuntur.

Ex copia Salis alkalini e quolibet individuo prius educata, innotescit eius aptitudo ad præparationem cinerum clavellatorum.

Multum interest nosse ea ligna, quæ maiorem aut minorem carbonum copiam largiuntur.

Laccæ color demonstrat naturam principii inflammabilis intra Plantas.

Necessaria in Qeonomicis est cognitio Soli, in quo individuum quodlibet felicius vegetat & ubiores fructus suppeditat.

*Observatio V.**De Propagatione Sylvarum.*

Sylvæ propagantur 1) Serendo novas arbores, 2) Eos tantum ignes carbonibus, aut lignis alendo, qui aliis combustilibus utiliter sustentari non possunt; 3) Evitando ea omnia, quæ regularem Sylvæ culturam impediunt. De his breviter acturus, non dogmata ex hbris excrībam, sed ea unice dicam, quæ propria me docuit experientia, & quæ salus Patriæ postulat.

Seminatio duplex, naturalis & artificialis. Prima præstantior, utilior, nunquam negligenda, natura enim semina idoneæ terræ committit, multiplicat arbores summa facilitate, nihilque ab humana petit industria, nisi ut germina efficiat inutilia, aut male diffusa prudenter disponat. Non ergo arboribus terra omnino nudanda quæ nova caret sobole, non, cæsarum ruina, mactanda progenies, nec occidenda animalia, quæ disceptis strobilis, disseminant Pinos.

Artificialis Sylvarum propagatio exigit semen maturum, serendum in loco idoneo debito modo ac tempore. *Pinus foliis solitariis subulatis mucronatis, laevibus bifariam versis.* LINN. *Syst. Nat.* p. 633. quæ *Picea MATTHIOL.* p. 102. Semina maiora & hye-

me decidua producit, quæ ideo ante diem D. Martini legenda, abscissis in arbore strobilis, qui in calido loco, abscedentibus squamis, semina emitunt alio vere ferenda una cum adnatis tunicis, vel etiam absque hisce, postquam ligneis levibusque pistillis subiecta & hordei ad instar ab iisdem membranis separata fuerunt. *Pinus foliis solitariis emarginatis LINN. l. c. p. 632. seu Abies femina. I. BAUH. Hist. I. P. 2. p. 231.* quæ PINVS foliis solitariis, planis, pennatis, emarginatis. HALL. Helv. 1657. strobilos hymene clausos habet, colligendos ideo a die D. Martini usque ad æquinoctium vernum, quo elapso abscedentes squamæ latentia semina effundunt.

Drupæ quercinæ maiores, ponderosiores, & ad fuscum colorem accedentes colliguuntur sub fine æstatis, aut initio autuinni, & fractum supra stratum in arena sicca repositæ hymene servantur. Verno tempore alterius anni, postquam solum aratro aut rostro fractum fuit, drupa una post aliam, pedali fere distantia sulco inponitur & terra tegitur, instrata dein calce, fuligine, vel fimo equino, ne fructus a muribus extrahi aut lædi possint. Quidam solent vere eius anni, quo Drupæ leguntur, arare terram, in ea ferere avenam, autumno hunc agrum de novo aratro revolvere, alio vero anno Aprili immense ferere glandes. Vidi etiam, qui terram, si fabulosa nimis & arida fuerat; ante-

quam Drupas exciperet, aqua humectabant, aut easdem prius infundebant in aqua per horas aliquot; quæ methodus vel ideo laudanda, cum certo constet, eos fructus non antea educere suas cotyledones, ac radix valida, ramosa, ad pedalem fere longitudinem intra terram perpendiculariter sese dimiserit, & cum a vigore huius radicis pendeat felix vegetatio novæ Plantæ, interest omnino, ut terræ nimia soliditas non solum repetita aratione, sed & inspersa aqua omni modo corrigatur, ut radix eam facile penetrare & libere augeri possit.

Cum Semina Pini serenda, locus autumno arandus, hyeme in hoc statu relinquendus, dein alio anno, Aprili aut Maio M. instituenda seminatio est. Absoluto hoc opere semina musco tependa, & locus sæpe inuniendus, ne plantæ ab animalibus conteri & lœdi queant.

Abies (Weisse Tanne) amant magis humida loca, in quibus etiam *Picea (Rothe Tanne)* facile crescit, sed cum nimiam humidi copiam attrahit, unde lignum inde corruptitur & cariem contrahit, sic serenda potius in solo minus humido, humoso, fertili.

Situm quod attinet, hic sane attendendus est, cum nemora non in omni loco eadem capiant incrementa; observavi enim 1) Ligna magis durabilia in iis sylvis, quæ solis ortum respiciunt,

&

Observ. III.

T A B V L A

Ostendens usum Oeconomicum, Physicum, Chymicum, Lignorum quorundam indigenorum, ex tempore gemmationis, foliationis, florescentiae, fructificationis et Analyse Chymica.

Observationes institutae Verno tempore Ao. 1767.

	<i>Arbores.</i>	<i>Gemmatio.</i>	<i>Folio.</i>	<i>Floresten-tia.</i>	<i>Fruelifica-tio.</i>	<i>Aqua.</i>	<i>Oleum.</i>	<i>Cinis ex Ligno.</i>	<i>Cinis ex Carbone.</i>	<i>Carbo.</i>	<i>Sal ex Carbone in igne aperio.</i>	<i>Sal ex Carbone in igne clauso.</i>	<i>Laccae color.</i>	<i>Quantitas.</i>	<i>Terra conditio optima.</i>	
1.	<i>Acer campestre.</i>	April. 3.	May. 10.	April. 10.	Sept. 15.	Ex $\frac{5}{6}$ vi ligni $\frac{5}{6} \frac{1}{2}$. 3. 1. gr. 40.	3. 3. gr. 10.	3. 2.	3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 2.	Roseus.	3. 1. gr. 28.	Humoso-sabulosa po-rosa.		
2.	<i>Berberis racemosa.</i>	April. 10.	May. 10.	May. 23.	Sept. 22.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 3. 3. 2.	3. 4. 3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	3. 1.	3. 1. 3. 1.	Nullum.	Gr. 5.	Albidus, sed Aqua per filtrum transiens flava.	Humoso-calcaria cum exigua parte Argillae.		
3.	<i>Cornus mascula.</i>	April. 25.	May. 6.	April. 3.	Sept. 11.	$\frac{5}{6} \frac{1}{2}$. 3. 1. 3. 2.	3. 2. 3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 10.	Gr. 9.	Fuscens.	3. 1. gr. 8.	Humoso-calcaria leuis.	
4.	<i>Cornus sanguinalis.</i>	April. 29.	May. 9.	May. 25.	Sept. 27.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 1.	3. 7.	3. 1. gr. 24.	3. 1. gr. 16.	3. 1. 3. 3.	Gr. 12.	Gr. 8.	Albidus.	Gr. 21.	Humoso-calcaria com-pactior.	
5.	<i>Coryllus avellana.</i>	April. 10.	April. 30.	Mart. 22.	Sept. 22.	$\frac{5}{6} \frac{4}{5}$. 3. 1.	3. 3.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	3. 1. 3. 2.	Gr. 9.	Gr. 9.	Pallide terreus.	Gr. 38.	Humoso-calcaria et ar-gillofa.	
6.	<i>Crataegus Oxyacantha.</i>	April. 16.	May. 10.	May. 18.	Sept. 16.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 1. gr. 55.	3. 3. gr. 5.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 3.	Nullum.	Nigricans.	Gr. 50.	Humoso - calcaria.	
7.	<i>Euonymus Vulg.</i>	April. 15.	May. 16.	Jun. 2.	Sept. 21.	$\frac{5}{6} \frac{4}{5}$. 3. 1.	3. 3.	3. 4.	3. 2.	3. 1.	Gr. 9.	Gr. 9.	Albus.	3. 1. gr. 10.	Humoso - calcaria le-vior.	
8.	<i>Fraxinus apetala.</i>	May. 5.	May. 18.	May. 30.	Sept. 25.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 1. gr. 40.	3. 3. 3. 1.	3. 2.	3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 8.	Gr. 6.	Pallide perlatus aqua per filtrum transiens carulea.	Gr. 38.	Humoso-argillofa cum pauca calce.	
9.	<i>Juniperus com.</i>	May. 18.	Jun. 8.	Jun. 15.	Intra bien-nium.	Ex $\frac{5}{6}$. 3. Ligni $\frac{5}{6} \frac{1}{2}$. 3. 3. gr. 10.	3. 2.	3. 1.	3. $\frac{1}{2}$.	3. 2.	Gr. 1.	Gr. 1.	Albus.	Gr. 27.	Humoso - argillofa et calcaria.	
10.	<i>Pinus Abies.</i>	April. 10.	May. 15.	Jun. 30.	Sept. 10.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 1. 3. 2.	3. 2. 3. 1.	3. 1.	3. 1. gr. 15.	3. 1. 3. 3.	Gr. 4.	Gr. 2.	Rubens.	Gr. 31.	Humoso-calcaria spon-giosa.	
11.	<i>Pinus Larix.</i>	April. 10.	May. 1.	May. 20.	Septemb. 9.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 2. 3. 1.	3. 2. 3. 1. gr. 4.	3. 1.	3. 1. gr. 7.	3. 1 $\frac{1}{2}$. 3. 2.	Gr. 2.	Gr. 2.	Fusco-ruber.	3. 1.	Humus multa argilla et calce mixta.	
12.	<i>Pinus Pieea.</i>	May. 28.	Jun. 16.	Sept. 30.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 3. gr. 10.	3. 4. gr. 40.	3. 1.	3. $\frac{1}{2}$.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 5.	Nullum.	Fusco-violaceus.	Gr. 40.	Humus pauca argilla et calce mixta.		
13.	<i>Pinus sylvestris.</i>	April. 30.	May. 21.	May. 30.	Sept. 27.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 1. 3. 2.	3. 2. 3. 2.	3. 1.	3. 1.	3. 1.	Gr. 9.	Gr. 8.	Rubellus.	Gr. 41.	Humoso-calcaria mode-lice argillofa.	
14.	<i>Populus tremula.</i>	April. 3.	May. 10.	May. 24.	Jun. 21.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 5. 2. gr. 20.	3. 3. 3. 2.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	3. 1.	3. 1. 3. 2.	Gr. 7.	Gr. 3.	Pallide-ruber.	3. 1. gr. 28.	Humoso-argillofa, te-nacior.	
15.	<i>Prunus Cerasus.</i>	April. 15.	May. 14.	April. 22.	Jun. 20.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 3. gr. 20.	$\frac{5}{6} \frac{1}{2}$. 5. 1. gr. 40.	3. 1.	3. 2.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 3.	Gr. 3.	—	—	Humoso-argillacea et calcaria.	
16.	<i>Prunus domestic.</i>	April. 11.	April. 24.	May. 1.	August. 28.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 3. 3. gr. 35.	3. 3. gr. 25.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 5.	Gr. 4.	Caffeatus.	Gr. 4.	Humus cum pauca cal-ce.	
17.	<i>Pyrus Pomum.</i>	April. 10.	April. 28.	May. 12.	August. 30.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 2.	3. 3 $\frac{1}{2}$.	3. 1. gr. 50.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	3. 1. 3. 2.	3. 1.	Gr. 30.	Fusco-ruber.	3. 1. gr. 10.	Humoso - argillofa.	
18.	<i>Quercus Robur.</i>	May. 10.	Jun. 4.	Jun. 12.	Sept. 30.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 1. gr. 40.	3. 3. 3. 1.	3. 1.	3. 1.	3. 1. 3. 2.	Gr. 4.	Gr. 4.	Albus.	Gr. 27.	Argilloso-humosa.	
19.	<i>Rosa Canina.</i>	April. 15.	May. 8.	Jun. 13.	Sept. 12.	$\frac{5}{6} \frac{4}{5}$. 3. 1. gr. 20.	corrosiua.	3. 2. 3. 2.	3. 1.	3. 1.	3. $\frac{1}{2}$. 3. 2.	Gr. 5.	Gr. 5.	Fusco-ruber.	3. 1.	Humosa - calcaria.
20.	<i>Salix purpurea.</i>	April. 6.	May. 12.	Mart. 20.	May 18.	$\frac{5}{6} \frac{2}{3}$. 3. 1. gr. 56.	3. 2. gr. 34.	3. 1.	3. 1.	3. 1. 3. 2.	Gr. 3.	Gr. 2.	Albus.	Gr. 27.	Humoso - sabulosa et algillofa.	
21.	<i>Sambucus nigra.</i>	April. 1.	April. 22.	May. 10.	Jul. 15.	$\frac{5}{6} \frac{1}{2}$. 3. 1. 3. 2.	3. 2. 3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 5.	Gr. 4.	Pallide ruber.	Gr. 48.	Humus calce et panca argilla mixta.	
22.	<i>Tilia Europaea.</i>	April. 10.	May. 15.	Jun. 30.	August. 30.	$\frac{5}{6} \frac{3}{4}$. 3. 1.	3. 3.	3. 1.	3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 4.	Gr. 3.	Roseus.	Gr. 40.	Humus fabulosa et ar-gillacea.	
23.	<i>Vitis album.</i>	May. 20.	Jun. 12.	Jun. 22.	Octob. 25.	Ex $\frac{5}{6}$. 3. ligni $\frac{5}{6} \frac{1}{2}$. 3. 2. gr. 12.	3. 2.	3. $\frac{1}{2}$.	3. 6.	Gr. 3.	Gr. 2.	Albus.	Gr. 30.	Parasiticum Quercus, Pini, Fagi.		
24.	<i>Vitis Labrusca.</i>	April. 10.	May. 10.	May. 20.	Sept. 26.	$\frac{5}{6} \frac{4}{5}$. gr. 50.	3. 2. gr. 10.	3. 1.	3. 1.	3. 1 $\frac{1}{2}$.	Gr. 8.	Gr. 7.	Pallide ruber.	Gr. 48.	Humoso-calcaria et ar-gillofa.	

19. 19. 19. 19. 19. 19. 19.

19. 19. 19. 19. 19. 19.

19. 19. 19. 19. 19. 19.

19. 19. 19. 19. 19. 19.

19. 19. 19. 19. 19. 19.

19. 19. 19. 19. 19. 19.

19. 19. 19. 19. 19. 19.

19. 19. 19. 19. 19. 19.

& quæ planities occupant minime paludosum; 2) Sabulosum solum dare Lignum minus tenax, argillosum vero ponderosius & longioris ævi, 3. Septentrionalia latera ac bases montium elatiores præstantioresque arbores alere, ac superiora eorundem loca.

Alter nemora propagandi modus consistit in evitanda consumptione lignorum, ubi alia corpora inflammabilia eundem præstant effectum. Montes nostros copioso carbone fossili, nostrasque paludes uberrima optimaque turfa Natura ditavit, quid ergo nos retinet, quin pro ustione calcis & laterum, pro evaporatione lixiviorum salinorum, & pro focis culinariis ac domesticis, subterraneis hisce Sylvis utamur?

Præter hæc immensam arborum copiam quotannis devastant Fornaces domesticæ male constructæ. Lignea Tuguria, Ædificia, scandulis tecta, Foci culinares, Tegumenta domorum trabium inutili gravata pondere, Fodinae ferrariæ, Artificum officinæ, unde ligna combustibilia quotannis rariora ac pretiosiora dolent ubique cives.

Denique regularem Sylvi culturam in Provinciis nostris impedit in primis Doliarii, Scandularii (Schindelmacher), Pastores, Picis collectores, Rufficoru[m] arbitria, & terebratio Betulæ ac

Aceris. Ingens copia doliorum vasorumque ligneorum paratur in Ducatu Carnioliae, quorum maxima pars partim *Tergestum*, partim vero *Goriziam*, indeque ulterius quotannis transferri solet. Commercio hoc omnino laudandum est, quoties ligna ad hunc finem necessaria ceduntur in sylva *Birnbaum*, circa *Loitsch*, *Raiffnitz*, *Zirknitz* & *Gottschee*, ubi nemora vastissima occurunt, quæ nullam aliam incolis adferunt utilitatem & commoda latronibus latibula præbent, summo viatorum & commercii nostri damno. Cum vero non solum in *Carniola* media, sed etiam superiore eiusmodi vasa parentur, ubi *Sylvæ* rariores ad publicos usus reservari deberent, optandum fane foret, ut Dominia tantam Doliariorum copiam minime tolerarent, qui & præstantiores arbores eligunt & saepe plures lœdunt ac destruunt, antequam suis operibus aptam invenerint.

Idem dicendum de illis qui scandulas in sylvis consciunt non præcul ab oppidis, urbis & fodinis; non solum enim nemora deprobabilem in modum devastant, sed & domicilia incendiis & reparationibus magis exponunt, idque eo certius, quo minor fuerit longitudo elusmodi scandalarum, quæ maiorem clavorum lignorumque copiam requirit. Utinam Principum summa po-

tellus pessimam hanc ædificandi consuetudinem penitus abrogaret, inviolabili lege lata, ut Dominus rurales ac solitatiæ stramine, aggregatae vero in oppidis & urbibus Schisto, aut lateribus obtegantur, obstrictis interea scandaliis, ut non alias ac tripedales in iis sylvis conficiant, quæ nullis aliis usibus apta a Directoribus iudicata fuerunt.

Pastorum securis nemoribus in primis infensa est, ut & eorum pecora, quæ nascentes plantulas conterunt, ac una cum geminis omnino devastant. Nec minus illi, qui picem colligunt sylvarum obstant incrementis, dum cortici aut ligno lethalia sœpe vulnera infligunt. Russicorum arbitria huc etiam referenda, qui tam in propriis, quam communib[us] sylvis quolibet anni tempore & absque ullo lignorum discrimine, quæ sibi placent, aut obvia quæque sequant, destruunt, devastant, præsertim si in fundo alieno, nec proprio, sedem suam fixent.

Quod verna terebratio Betulæ & Aceris Arboribus noceat, nullum est dubium; Plurimo enim vasa in cortice, ligno, medula inde laeduntur, succi nutritii stagnantes & aëri ex dilaceratis utriculis extravasato mixti alienam indolem contrahunt, unde impedita vegetatio corruptio & mors denique sequitur.

Observatio V.

De Agricultura Carnioliae.

In Carniola Superiore cerealia hyemalia ante arationem, circa *Labacum* autem peracta demum aratione, seruntur. Aratrum constat vomere & cultro; vomer pondus habet quatuor librarum, culter vero trium. Aratio & herpicatio unico equo instituitur, & ea quidem ita, ut campus non æqualiter, sed in spatia convexa, determinatae latitudinis, undulatim dividatur. Areas hasce Incolæ vocant *Piffang*, quæ in Carniola superiore constant sulcis quatuor, circa *Labacum* vero tribus. Areæ hæ hunc in modum parantur: Arator sulcat

& revolvit in loco 1. dein pergit ad locum 2. & terram vertit aratro versus b inde a 2 ad 3, denique a 3 ad 4. In agro, cuius longitudo erat centum passuum sexpedalium, latitudo vero decem, vidi intra horæ minutum sulcum unum cuin dimidio absolutum, intra horam decem areas exstructas, intra trihorium autem totum agrum aratam, herpicatain satamque. Postquam Rusticus dispersit semina supra dictas areas, seorsim alia denuo spargit in valleculis intermediis. In hoc agro sati sunt modii (*Möhring*) tres tritici, cum pingue ac fertile

solum esset, alibi vero ubi terra minus foecunda est modius unicus cum dimidio in tali spatio seri solet. Modius Tritici in hac Regione quadraginta sex librarum pondus raris-
tine excedit.

In Carniola media primo anno seritur Fagopyrum in agro prius stercorato; secundo anno Triticum vel Hordeum absque fimo; tertio Avena sine fimo, quarto Milium pariter absque fimo, vel Hordeum instituta prius Stercoratione, quinto Trifolium una cum Avena, quod per biennium in agro relinquitur; Septimo anno seritur Milium sine fimo; octavo vero denuo Fagopyrum, dein Triticun, ut ante dictum. Hoc ordine mutato vix quidquam terra profert; cum enim pauperie pressi Agricolæ tot Animalia emere & alere nequeant, quot ad annuam aut biennem agrorum stercorationem essent necessaria, ita eas fruges serere coacti sunt, quæ vel minus exhausti terram, vel radicibus suis marcescentibus inserviunt loco fimi. Sic etiam in Anglia post Trifolium seritur Tritictum absque prævia stercoratione, cum radix Trifolii eundem, ac fimus quilibet, præstet effectum.

In Lacu Zirchnizenfi, colligitur Scirpus lacustris adhuc recens, & datur Equis loco trifolii. Fagopyrum in hac Regione copiose coli-

tur ingenti rei Apiařiæ emolumento, indeque Rustici panes & polentam Stertz dictam conficiunt. Serantur etiam passim circa S. Martinum & alibi. Drupæ Quercinæ, ob defecatum staininis, quem in fine etiam Pteridij Aquilinae foliis plurimi utuntur.

Ut res agraria in hac Provincia promoveantur; necesse est 1) ut Fruges non exponantur in agris cohærcitæ cancellis illis, quos Arpfen Incolæ vocant, in quibus semina ab Avibus, muribus, ventis, pluviis, ac latrociniis libere destrui & habefactari possunt. 2) Ut Paludes, quæ fertilem terram adhuc sunt, exsiccantur, colanturque; 3) Ut servetur debita proportio inter prata, nemora & arva. 4) Ut possint Agricolæ fruges suas libertime, quocumque pretio & ubiquecumque deuum dividere. 5) Ut introducatur Uſus Margaritæ, quibus Regio obique dives est. 6) Ut liberum sit subditis servitutes suas animalibus aut pecunia praestare, tunc præserim, cum agros arare, ferere, & fructus terræ colligere oportet. 7) Ut Rusticorum filii ab arena litteraria omnimodo arceantur. 8) Ut Curatores animalium in Historia naturali etiam veritatem, ruralem oeconomicam Agricolas doceant. 9) Ut indies interfecti circuim vagantium, otiosarum & mendicorum numerus minuatur, ne larvata hæc Insecta impietas fruges devastent, & nihil agendo laboriosis Agricolis longe feliciora

sint. 10) Ut etiam Societates nostræ Economicæ sua Acta Litteraria Typhis committant.

Observatio VI.

De Pascuis communibus.

Quæ situm fuit olim, & nunc etiam, an Pascua communia toleranda, vel dividenda inter Colonos, quibus ius competit animalia sua ad ea loca mitteendi. Non esse toleranda & divisionem instituendam plerique arbitrantur. Ego vero, quid hac desuper sentiam, paucis exponam.

Pascua hæc eum in finem stabilita sunt, ut pauperiores Agricolæ, animalia stercorandis colendis agris necessaria facilius alere & educere possint. Iam vero loca hæc dividantur; vix centesima pars fundi obtinget pauperi, quæ necessarium suis Bobus pabulum dare non poterit. Aiunt quidem cultura opus esse & industria; sed quomodo colet agrum Rusticus pauperie pressus? quo alimento sustentabit animalia eousque, donec satæ semina in plantas excreverint? quo fimo terram condet? qua certitudine pecoribus suis necessarium pabulum quotannis promittet?

Ucrania, Transylvania, Hungaria, Croatia, Styria, Carinthia, Tyrolis, aliquæ Pro-

vinciæ, tam numerosos Boves, Equos & Sues, solis fere communibus pascuis enutriunt.

His ipsis debet *Hispania & Italia* tam feliciter ovium culturam.

Qui temperatam habitant Regionem pascua sua hysme concedunt illis, qui montana & frigida loca degunt, & hi vicissim animalia excipiunt æstate e Regione temperata. Dividantur iam pascua, peribit subito tam utilis Harmonia cum irreparabili damno ruralis Oeconomia.

Pascua hæc sunt loca paludosa, derelicta ac sterilia, cum in dies crescens hominum numerus fertiliorem terram in prata, campos, hortosque inutaverit. Quid iam boni a cultura eiusmodi terrarum expectandum est? Nonne qui agros sinunt sordescere, qui inaratum per annos tellurem relinquunt, qui proximum rivulum non derivant in prata, sabulosam planitiem, sterilem paludem, & aquæ in perviam argillam mutabunt in humum fertilis, ac laborum summa tenacitate vitia Naturæ corrident?

Vivæ Plantæ longe uberior & præstantius alimentum animalibus suppeditant, quam siccæ & ferro mactatæ. Bos recentibus alpium plantis per Mensim enutritus longe fortior &

pinguior evadit, ac per triunesire optimo foeno in stalla saturatus.

Unicus homo custodit gregem in pascuis, quam plures iidemque expertissimi enutrire debent in stallis. Verumtamen, ubinam servos adeo expertos, adeoque fidos inveniet Rusticus? unde media ad educendos hosce homines?

Nonne facilius est vitulum sensim alere, quam bovem emere pro agri cultura, eumque toto fere anno empto foeno nutrire?

Anserum gratissimus cibus sunt teneræ plantulæ & molle gramen, quod vicina pascua proferunt.

Ex his patet pascua communia non adeo esse contemnenda, ut quidam putant. Non ubique terrarum id licet agere, quod licuit Anglis aut Batavis. Res agraria non quorundam sed omnium hominum commoda promovere debet, nec ulla regula sine exceptione est. Præstaret sane, me iudice, iuxta Naturam cuique Animalium generi proprium & iuxta anni tempus pascua communia eligere, quam abolere; nihil enim est tam noxiæ, quod debito modo a tempore adhibitum aliquam non adferat utilitatem.

Observatio VII.

De vario Robore Abietini
Ligni.

Vigesima prima Martii tres arbores eadem die excisæ ad me delatae sunt, nullo vitio nodisque deturpatæ.

*Primæ diameter erat Ped. 1*½*.*

Secundæ — — 1.

Tertiæ — — $\frac{1}{2}$.

Et basi cuiusque iuxta longitudinem fibrarum lignearum, tres partes cautissime separavi, & quidem unam in superficie, aliam e media substantiæ ligneæ, alteram vero prope medulam, seu centrum arboris.

Portionis singulæ longitudo erat Unc. 3.

latitudo - - $\frac{1}{2}$.

Crassities - - $\frac{1}{4}$.

Hisce in medio adpendi pondus, & auxili eiusque, donec frangeretur; Sic observavi Arboris *primæ* Portionein 1. fractam a Pondera $\text{ff. } 30.$ Unc. 4. Dr. 1.

Port. 2. fractam a pondera $\text{ff. } 51.$ Unc. 3. Dr. 2.

Port. 3. fractam a pondera $\text{ff. } 37.$ Unc. 1. Dr. 5.

— *Secundæ* Port. 1. fract. a pondera $\text{ff. } 38.$ Dr. 6.

Port. 2. fract. a pondera $\text{ff. } 47.$ Unc. 14. Dr. 7.

Port. 3. fractam a pondera $\text{ff. } 56.$ Unc. 1. Dr. 4.

Arboris Tertiae Port. 1. fractam a pondere
 ff. 37. Dr. 5.
 Port. 2. fractam a pondere
 ff. 54. Unc. 1. Dr. 2.
 Port 3. fractam a pondere
 ff. 38. Unc. 1. Dr. 2.

Portionum dictarum pondera hæc erant

<i>Arboris Primaे</i>	port. 1. ponderab. Dr. 2. gr. 31.
	port. 2. pond. Dr. 2. gr. 30.
	port. 3. pond. Dr. 2. gr. 20.
— <i>Secundae</i>	port. 1. pond. Dr. 1. gr. 46.
	port. 2. pond. Dr. 2. gr. 18.
	port. 3. pond. Dr. 2. gr. 20.
— <i>Tertiae</i>	port. 1. pond. Dr. 2. gr. 1.
	port. 2. pond. Dr. 2. gr. 20.
	port. 3. pond. Dr. 2. gr. 10.

Post dies quatuor erat pondus

<i>Arboris Primaे</i> portio 1. pond.	Dr. 2. gr. 1.
portio 2.	Dr. 2. gr. 1.
portio 3.	Dr. 2.
<i>Secundae</i> port. 1.	Dr. 1. gr. 39.
port. 2.	Dr. 2. gr. 30.
port. 3.	Dr. 2. gr. 7.
<i>Tertiae</i> port. 1.	Dr. 1. gr. 44.
port. 2.	Dr. 2. gr. 15.
port. 3.	Dr. 2. gr. 1.

Ex his patet Primo. Lignum prope corticem debilibus esse ac in medio, & prope medulam eiusque fibras medulæ proximas fortiores esse illis, quæ in circumferentia eiusdem collocatæ sunt,

Secundo. Id ipsum eo fortius esse, quo annosius & e contra.

Tertio. Iunioris ligni fibras superficiales de suo pondere plus in dato tempore animis, quam medias, & has denuo plus quam vicinas medulæ.

Unde facilis responsio ad hæc quæsita; Cur Lignum adolescens humidius lævius? Cur ligneæ res in tectis & domibus quædam citius, & quædam serius putrescant? Cur Arbores modo in hoc, modo vero in alio loco cariem contrahant? Quo anni tempore ligna pro ædificiis & fodinis cædi debeant? An præstet trabes minores in tectis ædium (*Spörhölzer*) ex integra arbore, vel ex inaiore in partes serra divisa parare? An excorticatio lignum durabilius reddat vel non? Quænam arbores & trabes facilius cariem contrahant?

Observatio VIII.

Miscellanea.

1. **Q**uomodo Cerealia a pestifera illa corruptione, quam Veteres Erysiphem, Ustilaginem ac Rubiginem, Recentiores vero Carbonem, appellant, certa ac facili methodo defendi possint, repetitis experimentis in *Styriae Ducatu*, nuper innotuit. Triticum quod nullo Carbone infectum ac crassiores maioresque spicas eduxit, relinqu-

tur in agro per octo aut decem dies, postquam aliud in adiacentibus campis falce sectum ac domum delatum fuit. Octiduo hoc elapo & hoc Triticum colligitur, seorsim conservatur, & in peculiari loco eiusdem semina e glumis consueto modo executiuntur. Semen hoc bis lavatur putrido humore sterquilinii, cui pars aliqua additæ calcis vivæ. Balneo hoc absoluto exsiccatur in umbra, & conservatur in fassis eosque, donec in agro seri debeat; sic nullus carbo ex maturis hisce & ab omni contagioso polline lotione depuratis seminibus, unquam productus fuit.

2. Trunci in Sylvis relicti præstantiores dant carbones ac Arboris recens excisæ. Neergo pereant inutiliter, subiecto pulvere pyro, aliisque artificiis, eos evellere quidam conati sunt, non bono cum successu. Antiqua imethodus hic cæteris præstat, quæ abscessis maioribus radicibus, reliquas elevat & extrahit ope vectis & cunei.
3. Radix VERBASCÆ nigri in Carniolia est princeps remedium ad inflammationem pulmonum in Bobus, quam nonnulli etiam pulvere florum Nymphææ albæ feliciter sanant. Eadem radice pulverisata & farina mixta saginantur in Styria Galli castrati.
4. Urum radicis VALERIANÆ Phu, in Epilepsia, & LICHONIS Islandici in Phtysï incipiente, iterum commendo; vires enim hascet medicas dictarum stirpium, infinitæ fere

obserrationes in nostris terris denuo confirmarunt.

5. Vitis in *Agro Vippacensi Ducatus Carnioliae* hunc in modum colitur & propagatur.

1) Novembri Mense plenilunii tempore ab annosis vitibus absinduntur virgæ bipedalis longitudinis, ea tamen cautela, ne immodica rāmorū amputatio arbori noceat, ac præterea attendendo, ut e māturo ligno defūptæ sint, quod inde cognoscitur, cum calidior præcesserit autumnus, qui lignum indurat, fuscum aut subrubrum efficit, nec finit, ut Cortex ab eodem tam facile secedat.

2. Virgæ hæ in fasciculos colligatae terra sterili & sicca ita teguntur, ut ad semipedalem profunditatem sub ea lateant. Eodem anni tempore colligitur cespes, aggeritur in cumulum, & aeri expositus tota hyeme relinquitur. Collecto cespite excavatur fossa pro plantatione virgarum, quæ in plenilunio Mensis Aprilis ubique instituitur.

3. Plantationis tempore fundus & latera fossæ cespite teguntur ad crassitatem trium digitorum transversorum, dein virgæ in eadem horizontali situ locantur, ita tamen uno apice sursum flexæ, ut cum reliqua fossæ cavitas cespite ac terra penitus inpleta fuit, ad semipedalem longitudinem ultra superficiem terræ prominant.

4. Sic depositi surculi per triennium intacti inanent, dein superflus mutilati ramis eodem modo coluntur, ut vites adultæ.
5. Dein putatio instituitur, quo in opere probe attendendum, ne ramis telicti plerique aut iusto iuniores aut nimis adulti sint; illi enim parum fructificant, hi vero robustos ramulos pro alio anno non edificant.
6. Dein terra, ad profunditatem quatuor digitorum transversorum aufertur a truncō, abscinduntur inde natæ radiculæ, & alienæ eradicantur Plantæ, quæ debitam vitis nutritionem impediunt.
7. Pedatio absolvitur palis modo longioribus & tenuioribus, modo vero brevioribus crassioribusque. His transversum adligantur Vites, nunc recta protensæ, nunc vero in arcum inflexæ. In humilioribus planisque locis pluribus paliis, in collibus autem uno, una vitis firmatur, ne in steriliore solo nimia capiat incrementa;

IV. Fungi quidam rariores in Hungaria nunc detecti.

Vt Historiæ Naturali liberiorem operam darem, ut calamitoso Physicatu valedicerem, ac novis inventis hanc Scientiam locupletarem, *Hungariae Regnum* adii, certa spe fretus, posse me in hoc amplissimo, novoque campo plurima ante hac ignota detegere & Erudito Orbi communicare.

Observationes, quas hactenus institui, ac instituere postea licebit, in ANNIS MEIS evulgarbo. Interea vero descriptiones & icones nonnullas, rariorū quorundam Fungorum, qui circa *Schemnizium* priore anno reperti sunt, hic tradere volui, cum horum plerique a nemine Botanicorum, quantum scio, hucusque descripti fuerunt, aut delineati.

VALSA ADANS. *Famil. Plant.* p. 9.

LICHEN AGARICVS MICHEL. *Gen.*

Plant. p. 103. *Tab.* 55.

TAB. I. fig. 1.

VALSA Coralloides.

Diagn. Fruticulus coriaceus, planus, divisus in ramos inaequales acuminatos.

Inveni in ramis & foliis Abietum.

Eiusmodi fruticuli Lichenem coralloidem referentes, densum cespitem faciunt, basi nigricantes aut fusci, superne vero ramisque albicantibus. Ramificationes sunt inultæ, sensim attenuatæ, varie divisæ. Ad basim stipitum quorundam

dam atomi nonnulli pollinis atri visuntur, capsularum vero vestigia aliqua ha-
ctenus nondum visa sunt. Siccas
Plantæ faciem non mutat, idem manet
color, eademque expansio, soli rami
modice contrahuntur, quæ in humido
cespitate molles & magis expansæ sunt.

Habitus *Usneis* ad finis, sed scutorum aut
tuberculorum floralium vestigia hic nul-
la prorsus. A *Lichenibus coralloideis* se-
parat absentia squamularum, corii flexi-
litas & nihil tale, quod cum fructifica-
tionibus horum Lichenum aliquam ha-
bent similitudinem.

TREMELLA. LINN. *Gen. Pl.* 1067.

TAB. I. fig. 2.

TREMELLA *Saxatilis*.

DIAGN. *Rotundata, sessilis, compressa, fla-*
vo polline adspersa.

In Saxis reperta 21. Augusti.

Corporis gelatinoso-fibrosi diameter un-
cialis, color albicans, substantia durior ac
in aliis *Tremellis*. Post uberiores pluvias
occurrit solitaria, lapidibus insidens.

Coniungit NOSTOCH MICHEL, CUM LICHE-
NIBVS *gelatinosis* LINN.

AGARICVS LINN. *Gen. Plant.* 1074.

GLEDITSCH. *Syft. Pl.* 1215.

TAB. I. fig. 3.

AGARICVS *Pubescens*.

K

DIAGN. *Pileus campaniformis, albus, striatus, pulverulentus, apice villosulus.*

Inter *Muscos.*

Solitarius, totus albus; pileo tamen obscuriore, apice pallide rufescente. Intra biduum biuncialem longitudinem acquirit, tertia vero aut quarta die moritur, pileo magis explanato & lamellis fuscis aridisque.

Non confundendus cuin^o AGARICO albo gracili; pileo campanulato, striato, farnoso. HALL. *Helv.* 2347. cui vertex pilei inberbis.

AGARICVS *Decipiens.*

DIAGN. *Lactescens: lacte insipido, paucot, lamellas inter & carnem; lamellis ac stipite pallide rufescentibus.*

August. M. prodit in *Sylvis Schemnizienibus.*

Pileus cervinus, planiusculus; margine iusflexo ut in aliis lactescentibus; diametro unciali. Lamellæ congestæ, decurrentes. Stipes solitarius, longus, nudus, plenus, convergens, durus.

Lactis exigua copia & locus facile separaret fungum ab Ordine lactescentium ac alteri adiungeret non naturali.

AGARICVS *Pannonicus.*

DIAGN. *Pileus rubro-flavus, non verrucosus, nec striatus. Lamellae albae. Stipes anulatus, pileo concolor.*

Initio Septembri ad me delatus.

Pilei diameter quatuor digitorum transversorum, superficies non viscosa. Stipes cinctus anulo magno, albo; margine rubello.

AGARICVS Murinus.

DIAGN. *Pileus convexus, murinus, non striatus. Lamellae cum Stipite flavescentes. Stipes nudus, brevis.*

Septemb. M. occurrit.

Diameter pilei quatuor aut quinque digisos transversos habet. Stipitis crassities pollicaris, apex rubore suffusus. Idem anulo & volva caret.

AGARICVS Crenulatus.

DIAGN. *Pileus plicatus: plicis crenulatis, viscidus; centro depresso. Lamellae una cum nudo & brevi stipite flavae.*

In Sylvis nostris non frequens.

Pileus ochroleucus, convexus; diametro quinque digitorum transversorum. Caro pauca & alba. Stipes solitarius semper.

AGARICVS Æthiops.

DIAGN. *Pileus niger, planus, rugosus. Lamellae albae. Stipes brevis, albo-niger.*

Ibidem autumnalis.

Diameter pilei uncialis. Stipes solitarius, plenus, nudus.

TAB. I. fig. 4.

AGARICVS Miia.

DIAGN. *Horizontalis, albus, superne hirsutulus.*

In Quercu.

Parasiticus, dimidiatus, ellipticus, perennis, plerumque solitarius. Figura eadem sere ut in testa *Milae pictoriæ*.

BOLETVS. LINN. Gen. Plant. 1075.

A. Terrestres, annui

BOLETI Bovini Varietas tota fusca; carne alba immutabili; pileis binis connatis, unico stipiti inpositis; Circa *Schemnizium* reperta initio autumni.

TAB. I. fig. 5.

BOLETVS Strobilaceus.

DIAGN. *Nigricans; pileo squamuoso, ad instar strobili Pini sylvestris.*

Circa *Schemnizium* saepe vidi.

Pileus convexus, fusco-niger; valleculis inter squamas saepe albicantibus. Caro alba, crassitie quatuor & quinque linearum. Perni crassitie, carnis, angulati. Stipes solitarius, pileo concolor, longus, nudus, solidus, plenus, apice, pallidior, crassitie digitii auricularis.

B. Parasitici, pereunes.

BOLETVS Asbestinus.

DIAGN. *Caro rufa, digitos transversos (3 - 4) crassa, facta fibris intricatis.*

Inveni ad radicem *Pruui* domest.

Statura s. *Igniarii*, ac maior etiam. Perni carne obscurores, vix semiunciam longi.

BOLETVS Sutorius.

DIAGN. *Totus albus, glaber; porulis tenuissimis.*

Habitat in *Betula*.

Diameter semipedalis, & maior. Superficies pulvinata.

AGARICVM album, spongiosum, &c. MICHEL. *Gen. Pl. p. 121.* huic proximum.

BOLETVS Mucidus.

DIAGN. *Totus flavescens, glaber, polline albo, mucori formi adspersus.*

Vidi ad radicein. P. *Abietis*.

Subsessilis; margine modo lobato, modo subintegro. Poruli inaequales, ampliusculi, cespitose provenit.

ELVELA. GLEDITSCH. Method. Fung.
Gen. III.

TAB. I. fig. 6.**ELVELA Fimetaria.**

DIAGN. *Cinerea, aggregata, fimo innascens.*

Habitat in pascuis *Hungar.* infer. passim, in fimo Bovillo.

Iunior lentiformis, plana, rotundata; adulta Pisi magnitudine, sed concava, corio tenui constans, e cuius superficie efflorescent punctula nigra, copiosa.

TAB. I. fig. 7.

ELVELA Lichenoides.

DIAGN. *Exigua, alba, glabra, convexa,*
In ligno putrido reperta.

TAB. I. Fig. 8.

ELVELA Fungiformis.

DIAGN. *Albida, petiolata, exigua.*
In putridis lignis.

Diameter capitula linea minor est.

TAB. I. Fig. 9.

ELVELA Cyathyformis.

DIAGN. *Flava, sessilis, subtus albida &*
hirsuta.

In ligno.

Diameter Fungi 4-5. lineas habet.

An varietas FNGOIDIS MICHELII. Tab.
 86. Fig. 17.

CLAVARIA LINN. Gen. Plant. 1081.

TAB. I. Fig. 10.

CLAVARIA Brachyorrhiza.

DIAGN. *Simplex, aggregata, flava, longe*
radicata.

Circa Windschacht in Sylvis.

Quædam clavæ bifidæ sunt. Color au-
 rantius. Radices invicem quasi conna-
 tæ, teretes simplices, flavescentes.

CLAVARIAE Coralloidis varietas crassissimo
 stipite, extremisque ramulis brevissimis
 ac rubellis.

In Sylvis nostris.

MARTELLA ADANS. Fam. Plant. II.

P. 5.

MARTELLA *Echinus*.

DIAGN. *Crassus, divergens stipes terminatur aculeis longis, rectis, fistulosis.*

Circa *Schemmizium*.

Habitus & statura omnino eadem ac AGARICI *esculenti*, albi, Clavae effigie, aculeis longis, immoxiis muniti. MICHEL Gen. Plant. p. 122. Tab. 64. Fig. 1. Sed in nostro color est flavus, & aculei non pleni, quos in charactere MARTELAE posuit Cl. ADANSONIVS, sed omnino cavi ac fistulosi.

MVCOR. LINN. Gen. Plant. 1083.

TAB. I. Fig. 11.

MVCOR *Lycoperdoides*.

DIAGN. *Gregarius, sessilis, fugax, oblongus, fuscus.*

In corticibus Arborum.

Constat capitulis exiguis, lucidis, capillarium flavum effundentibus.

TAB. I. Fig. 12.

MVCOR *Cupressiformis*.

DIAGN. *Corpuscula linearis (3-6.) longa, brevissime petiolata, in densam sylvam congesta, erecta.*

In cortice *Pruni Domest.* repertus quinta Septemb.

Tunc fabrica Fungi ea erat, quam delineavi, nec ullam capituli aut clavæ for-

main observare licuit. Fuit nempe quodlibet corpus lamina attenuata, simplicissima, facta filis albidis, tenuissimis, in reticuli speciem dispositis & adfixis tam margini, quam axi medie, quæ in petolum producebatur. Filis hisce adhaerent corpuscula fusca.

LYCOPERDON. LINN. *Gen. Plant.* 1082.

LYCOPERDON *Carpoboloides.*

DIAGN. *Fungus ruber, exiguis, foveis vesiculam albam.*

In putrido ligno.

Pollinem non nucleum explodit ut *Carpobolus*. Fungilli eiusmodi plures simul crescunt, linea vix crassiores.

Fig. 1.

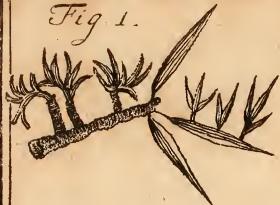

Fig. 2.

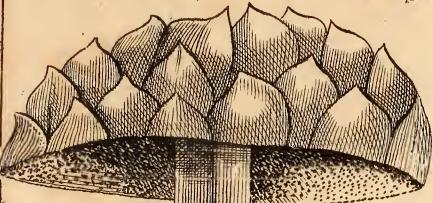
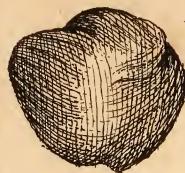

Fig. 3.

Fig. 4.

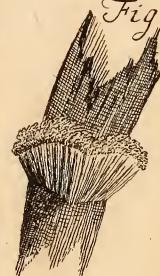

Fig. 5.

Fig. 6.

Fig. 7.

Fig. 8.

Fig. 9.

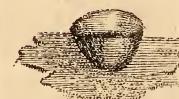

Fig. 10.

Fig. 11.

Fig. 12.

